

Rothuizen van Doorn 't Hooft Architecten Stedenbouwkundigen Breda Middelburg

GEMEENTE RUCPHEN

Bestemmingsplan ‘Kom St. Willebrord’

Vastgesteld door de raad van de gemeente Rucphen
bij besluit van 27 september 2012

, voorzitter

, griffier

Rothuizen van Doorn 't Hooft
Architecten Stedenbouwkundigen

Breda Reduitleaan 31
Postbus 2128 4800 CC
telefoon: +31 (76) 5317444
fax: +31 (76) 5317455

email: rdh@rdh.nl

Breda Middelburg

gemeente
titel
IMRO nummer
projectnummer
status

Voorontwerp
Ontwerp
Vastgesteld

Rucphen
Bestemmingsplan 'Kom St. Willebrord'
NL.IMRO.0840.2584M0001-DEF1
RU4002
definitief

15 december 2011
29 mei 2012
27 september 2012

TOELICHTING

TOELICHTING

behorende bij het bestemmingsplan 'Kom St. Willebrord' van de gemeente Ruchpen

INHOUD

1	INLEIDING	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Vigerende bestemmingsplannen	4
1.3	Ligging en beschrijving plangebied	5
1.4	Opzet	5
2	INVENTARISATIE EN ANALYSE	7
2.1	Historie	7
2.2	Ruimtelijke opbouw van het gebied	7
2.3	Functionele opbouw van het gebied	10
2.4	Ontwikkelingen	11
3	BELEIDSKADERS	13
3.1	Rijksbeleid	13
3.2	Provinciaal beleid	23
3.3	Gemeentelijk beleid	30
3.4	Conclusie	51
4	VISIE OP HET PLANGEBIED	53
4.1	Centrumgebied	53
4.2	Woongebieden	55
5	KWALITEIT VAN DE LEEFOMGEVING	57
5.1	Archeologie	57
5.2	Bodemverontreiniging	58
5.3	Watertoets	59
5.4	Ecologie	61
5.5	Geluid	62
5.6	Luchtkwaliteit	64
5.7	Bedrijven en milieuzonering	65
5.8	Externe veiligheid	67
5.9	Geur	69
5.10	Verkeer	70
5.11	Kabels, leidingen, straatpaden en overige belemmeringen	71
6	JURIDISCHE VORMGEVING	73
6.1	Planvorm	73
6.2	Toelichting op de bestemmingen	73
I	Inleidende regels	74
II.	Bestemmingsregels	74
III.	Algemene regels	81
IV.	Overgangs- en slotregels	82

7	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	83
8.	HANDHAVING	85
9	MAATSCHAPPELIJKE TOETSING EN OVERLEG	87
9.1	Maatschappelijke toetsing	87
9.2	Overleg	87

BIJLAGEBOEK

1. Notitie Inspraak;
2. Vooroverlegreacties met Notitie Vooroverleg;
3. Lijst bedrijven uit paragraaf 5.7;
4. Verantwoording Groepsrisico.

Figuur 1: Ligging plangebied topografische kaart
(Dienst voor het kadaster en de openbare registers, Apeldoorn, 2011)

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

Het beleid van de gemeente Rucphen is er op gericht om naast de bestemmingsplannen voor nieuwe ontwikkelingen ook de bestemmingsplannen voor de kernen te actualiseren. De actualisering is noodzakelijk om de volgende redenen:

- de bestemmingsplannen sluiten niet meer aan op de huidige regelgeving en het beleid met betrekking tot de ruimtelijke ordening;
- de bestemmingsplannen sluiten niet meer aan bij de huidige inzichten ten aanzien van onder andere het milieu, bedrijvigheid en voorzieningen;
- de bouwregels sluiten niet meer aan op de hedendaagse woonwensen;
- op een aantal locaties is in afwijking van het bestemmingsplan gebouwd;
- de definitie van typen gebruik komt niet altijd overeen met het normaal gehanteerde taalgebruik, bijvoorbeeld datgene wat onder centrumvoorzieningen wordt verstaan.

Deze situatie van gedateerde, inhoudelijk verschillend en versnipperd juridisch-planologisch instrumentarium sluit niet meer aan op actuele inzichten, maatschappelijke behoeften en eisen alsmede gewijzigde regelgeving op het gebied van ruimtelijke ordening, namelijk de Wet ruimtelijke ordening (Wro) die per 1 juli 2008 in werking is getreden tezamen met het Besluit ruimtelijke ordening (Bro).

Door het gemeentebestuur is dan ook besloten tot het actualiseren van de bestemmingsregelingen zodanig dat een samenhangend en op actuele beleidsinzichten en gebruikerswensen afgestemd geheel van bestemmingsplannen ontstaat. Deze bestemmingsplannen dienen een adequate, handhaafbare regeling te bevatten die afgestemd is op de actuele eisen van beleid en beheer op basis waarvan een omgevingsvergunning artikel 2.1, lid 1, sub a Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), voorheen bouwvergunning artikel 40, lid 1 Woningwet (Ww), kan worden verleend. Daarmee komt dan een einde aan de huidige ongewenste situatie, waarin bouwactiviteiten veelal alleen mogelijk zijn na kostbare en tijdrovende procedures met het daaraan verbonden grote beslag op de ambtelijke capaciteit. Even zo belangrijk zijn de voordelen voor burgers, bedrijven en instanties, zoals meer rechtszekerheid en kortere procedures. Voorts kan beter worden opgetreden tegen ongewenste ontwikkelingen op basis van geactualiseerde gebruiksregels.

Bij de actualisering van de bestemmingsplannen is gekozen voor een kerngerichte aanpak. Begonnen wordt met het actualiseren van de bestaande bestemmingsplannen voor de kern St. Willebrord. De vigerende plannen worden in een nieuw bestemmingsplan verenigd en geactualiseerd: 'Kom St. Willebrord'. Het bestemmingsplan zal een conserverend karakter hebben.

1.2 Vigerende bestemmingsplannen

In St. Willebrord vigeren momenteel de volgende, onherroepelijke, bestemmingsplannen:

Bestemmingsplan	Vaststelling Raad	Goedkeuring GS
Bremhoef	29 juni 1993	10 december 1993
Centrum St. Willebrord	27 juni 1995	18 december 1995
Gagelrijzen-Oost	30 september 1997	21 april 1998
Wijzigingsplan Gagelrijzen-Oost, St. Walfriedstraat 3 t/m 19		
Gagelrijzen-Oost Wijzigingsplan St. Walfriedstraat 50 t/m 54	30 maart 2004	1 juni 2004
Gagelrijzen-Oost Wijzigingsplan Jochems Roemstraat en St. Walfriedstraat		
Wijzigingsplan Gagelrijzen-Oost, Jochems Roemstraat		
Wijzigingsplan hoek Dorpsstraat/Rozenkransstraat	B&W 3 april 2001	5 juni 2001
Wijzigingsplan Bremhoef-Noord	B&W 24 december 1997	27 januari 1998
Wijzigingsplan Rugstraat 27	B&W 12 februari 1998	10 maart 1998
Wijzigingsplan Essenrijs	13 april 1999	4 juni 1999
Wijzigingsplan Lugtenburg, 11 woningen	B&W 27 juli 2000	5 september 2000
Wijzigingsplan Lugtenburg, 9 woningen	B&W 24 juni 2003	30 juli 2003
1 ^e partiële herziening bestemmingsplan Bebouwde kom St. Willebrord	10 november 1998	27 januari 1999
2 ^e partiële herziening bestemmingsplan Bebouwde kom St. Willebrord	30 maart 1999	20 mei 1999
3 ^e partiële herziening bestemmingsplan Bebouwde kom St. Willebrord	30 maart 1999	20 mei 1999
4 ^e partiële herziening bestemmingsplan Bebouwde kom St. Willebrord	27 april 1999	5 augustus 1999
5 ^e partiële herziening bestemmingsplan Bebouwde kom St. Willebrord, Bremstraat 108A	30 mei 2000	9 januari 2003
Wilgenstraat 5	8 april 2010	-
Willem Alexanderstraat, ongenummerd	16 december 2010	-
Wilgenstraat 11	19 mei 2011	-
Margrietstraat 4	30 juni 2011	-

Voorts is er nog een aantal vrijstellingen verleend volgens artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO), welke in het bestemmingsplan worden verwerkt. Onder meer is dit de vrijstelling volgens artikel 19 lid 1 WRO Gagelrijzen Oost II.

Tevens is er een aantal bestemmingsplannen in procedure of onlangs door de gemeenteraad vastgesteld maar nog niet (onherroepelijk) van kracht, welke met dit bestemmingsplan een raakvlak hebben:

- bestemmingsplan bebouwde kom St. Willebrord bedrijfsverzamelgebouw 'het Zoute Betje' aan de Irenestraat 35, van de gemeenteraad van 3 november 2011;
- bestemmingsplan bebouwde kom St. Willebrord, Dahliastraat 45, vermoedelijke vaststelling door de gemeenteraad in december 2011;
- bestemmingsplan bebouwde kom St. Willebrord, Kaaistraat van de gemeenteraad van 3 november 2011.

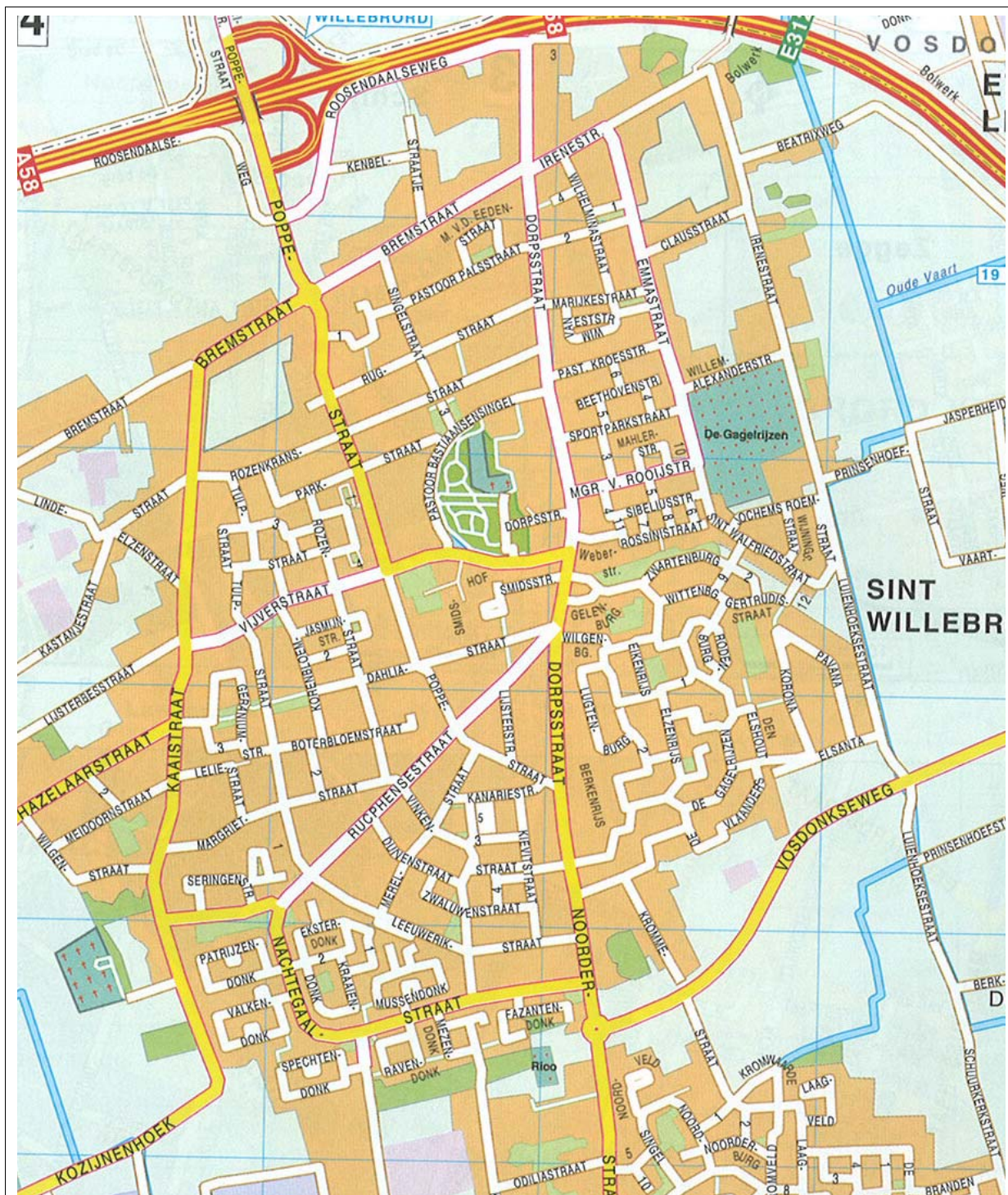
1.3 Ligging en beschrijving plangebied

Het plangebied St. Willebrord omvat de gehele bebouwde kom van het dorp St. Willebrord met uitzondering van een tweetal gebieden in het centrum, waarover in hoofdstuk 2 meer. Ook het bouwplan Gagelrijzen is in z'n geheel in dit komplan opgenomen. Aan de zuidzijde grenst het plangebied aan de bebouwde kom van Sprundel, aan de noordzijde ligt de snelweg A58. In figuur 1 en 2 zijn respectievelijk de begrenzingen en de straatnamen van het plangebied afgebeeld.

St. Willebrord, de grootste kern van de gemeente Rucphen, telt per 1 januari 2011 9.267 inwoners en 4.000 woningen, en heeft van oorsprong een lintvormige opbouw. De lintbebouwing langs de Dorpsstraat, een oude verbindingsweg, is het meest karakteristieke element in de ruimtelijke opbouw van St. Willebrord, met de kerk en omgeving als spil.

1.4 Opzet

Met een visie op het bestemmingsplangebied geeft een gemeente in de regel aan welke ontwikkelingen zij, binnen de planperiode en binnen de marges van het reële gewenst acht. Het conserverende karakter van dit bestemmingsplan voor de kern St. Willebrord, brengt met zich mee dat de visie inhoudelijk beperkt is. De visie met planbeschrijving is beschreven in hoofdstuk 4. Om een visie te kunnen formuleren en een bestemmingsplan op te kunnen stellen, dient allereerst de uitgangssituatie in beeld te worden gebracht. Hoofdstuk 2 gaat in op de inventarisatie en analyse van het plangebied. Daarna komt, in hoofdstuk 3, het beleidskader, dat op voorliggend plan van toepassing is, aan de orde. Hoofdstuk 5 gaat in op de beperkingen van het plan vanwege de kwaliteit van de leefomgeving. Vervolgens wordt in hoofdstuk 6 de juridische vormgeving van het plan toegelicht. Ten slotte komen in de hoofdstukken 7 en 9 de economische uitvoerbaarheid en de maatschappelijke toetsing/overleg aan de orde. Handhaving wordt in hoofdstuk 8 besproken.

Figuur 2: Straatnamenkaart, gemeentelijke plattegrond

2 INVENTARISATIE EN ANALYSE

Voor het formuleren van beleid en het opstellen van een bestemmingsplan is het van belang dat de uitgangssituatie en de huidige situatie in het plangebied, goed in beeld worden gebracht. In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de historie van St. Willebrord, de functionele en ruimtelijke opbouw van het plangebied en de huidige kwaliteiten, aandachtspunten en ontwikkelingen.

2.1 Historie

St. Willebrord ('t Heike in het Brabants) is van oorsprong (alvorens er sprake was van een nederzetting) een toponiem waarmee een klein onbewoond heidegebied van circa 400 bunders werd aangeduid dat was gelegen aan de oostzijde van de Rucphense Achterhoek, de noordwestzijde van de Sprundelse Luienhoek, de westzijde van de Ettense Hoge Donk en de Zuidelijke hoek van de Hoevense Heul (Bremstraat).

Het Heike was door zijn ligging verdeeld in vier kleinere "Heikes":

- Het Rucphens Heike (onderdeel van de Achterhoek);
- Het Sprundels Heike (onderdeel van de Luienhoek);
- Het Ettense Heike / Ettense hoek (onderdeel van (onder) de (Hoge) Donk/ Donkskwartier/Luienhoek);
- De Bremstraat (onderdeel van de Heul)

Andere schrijfwijzen waren: 't Hyke (1831), 't Heijke (1741), 't Eijke (1768), 't Hijke (1773).

Vanaf circa 1700 raakte dit heidegebied geleidelijk bewoond. In 1841 was de nederzetting uitgegroeid tot circa 100 woningen met circa 500 inwoners. Nadat er in 1841 een parochie werd gesticht en een kerk werd gebouwd trad er verdichting van de bebouwing op. Het dorp is na 1940 sterk gegroeid.

Sinds 1885 is St. Willebrord een filiaalbedevaartplaats van Lourdes. In dat jaar werd een Lourdesgrot gebouwd. In 1925 werd een nieuwe kerk gebouwd, gebaseerd op het silhouet van de Basiliek van Lourdes.

Een historische kaart is in figuur 3 opgenomen.

2.2 Ruimtelijke opbouw van het gebied

Ruimtelijke structuur

De ruimtelijke structuur van de bebouwde kom van St. Willebrord bestaat uit een paar belangrijke structuurlijnen, waarlangs zich bepaalde (woning)bouwprojecten hebben ontwikkeld.

Figuur 3: Historische kaart, KICH

Dorpsstraat

De belangrijkste en ook de oudste structuurlijn is de Dorpsstraat. Langs deze straat, die de aflopende rug van de noordelijke uitloper van het plateau van Sprundel volgt, heeft de eerste bebouwing van de nederzetting zich ontwikkeld. De Dorpsstraat volgt een bijna rechte lijn met een buiging ter plaatse van een ander structureel belangrijk element: de kerk en zijn omgeving. De kerk is echter niet op de Dorpsstraat georiënteerd, maar op het westelijk gelegen Processiepark.

Langs de Dorpsstraat staat voor het merendeel lage bebouwing (twee bouwlagen met kap). In de lengterichting is de straat in drie stukken te onderscheiden:

- het gedeelte ten zuiden van de Pastoor Bastiaansensingel: de straatwanden zijn hier redelijk gevarieerd;
- het gedeelte ten noorden van de Pastoor Bastiaansensingel: de straatwanden zijn hier minder gevarieerd;
- het tussenliggende deel, waaraan de 'halve cirkel' (Pastoor Bastiaansensingel) vastzit. Dit wijkt af van de andere delen, enerzijds door het hoogopgaande groen rondom de pastorie, anderzijds door de meer grootschalige bebouwing.

De gevelwanden langs de Dorpsstraat worden getypeerd door:

- lichte hoekverdraaiingen en kleine sprongetjes in de bebouwingslijn;
- een verspringende 'skyline' door verschillende kapvormen, goot- en nokhoogten;
- een variatie in percelering en bebouwingsdiepte;
- begeleidende bomen en andere groenvoorzieningen (openbaar dan wel privé).

De bebouwing is over het algemeen eenvoudig, sober en kleinschalig.

Andere structuurlijnen

Andere structuurlijnen van betekenis zijn:

- de Rucphensestraat, die als een radiaal vanuit de Dorpsstraat het zuidelijk gedeelte van de Dorpsstraat ontsluit. Ten zuiden van de Leeuwerikstraat wordt deze ontsluitingsfunctie overgenomen door de Nachtegaalstraat;
- de Vijverstraat vormt een duidelijke oost-west relatie binnen de kern;
- de Pastoor Bastiaansensingel begrenst in de vorm van een halve cirkel enkele karakteristieke gebouwen en het processiepark.

Historische ontwikkeling van het dorp en de woonwijken

De uitbreiding van St. Willebrord vond in eerste instantie voornamelijk plaats ten westen van de Dorpsstraat. Eerst langs bestaande wegen en straten, later op de daardoor ontstane binnenterreinen. Na circa 1960 neemt het dorp snel in omvang toe. Bij deze uitbreidingen werd afgeweken van de bestaande structuur en werden de buurtjes meer planmatig ontworpen. Dit resulteerde in een opbouw van St. Willebrord-zuid en –west met een geheel eigen karakter en bestaande uit hofjes ontsloten vanuit de Nachtegaalstraat als verzamelstraat. De bouwblokken kunnen worden gezien als ruimtelijke eenheden, waaruit het dorp is opgebouwd.

In de jaren 80 heeft de woningbouw voornamelijk in de wijk 'De Gagelrijzen' plaatsgevonden, ten oosten van de Dorpsstraat.

De randen van het dorp worden getypeerd door een gemengd karakter: een afwisseling van bebouwing en kleinschalige akker- en weilanden.

Groenstructuur

De kern is beperkt/matig groen. De beplanting bij de kerk en omgeving vormt de groene kern van het dorp.

Het groen rondom de kerk betreft een Rijksmonumentaal Processiepark. Het park bevat een parkbos, wandelpaden, laan, (gave) singel en kerkplein. Het vormt tezamen met de 'in pandige' Lourdesgrot, de kerk en nog aanwezige beelden een samenhangend geheel, allemaal geïnspireerd op de bedevaartsplaats Lourdes. Het park met genoemde samenhangende elementen vormt de meest bijzondere groenstructuur voor het dorp St. Willebrord en kenmerkt in belangrijke zin de stedenbouwkundige opzet en ontwikkelingsgeschiedenis van de (oude) dorpskern. Het verloop van de Pastoor Bastiaansensingel is niet geheel toevallig, maar komt voort uit de vorm van het park, waartoe de watergang om het park ook behoort.

Het gehele complex kent een cultuurhistorisch belang als voorbeeld van een geestelijke ontwikkeling, met name de ontwikkeling van het katholicisme en de stichting van nieuwe bedevaartplaatsen in het interbellum. Eveneens is het van belang als een voorbeeld van een typologische ontwikkeling van Processieparken. Het heeft kunsthistorische waarde vanwege de stijl en ornamentiek. De ensemblewaarde is ook gelegen in de historisch-ruimtelijke relatie met groenvoorzieningen en wegen. De binnen het park gelegen Lourdesgrot heeft cultuurhistorische waarde vanwege de stijl en ornamentiek. Het complex heeft zeldzaamheidswaarde vanwege de typologische zeldzaamheid van het Processiepark.

Het dorp kent verder opvallend weinig robuuste groenstructuren, welke een duidelijke stedenbouwkundig onderscheid vormen.

Meest vermeldenswaardig is de robuuste groenstructuur welke grofweg vanaf de Dorpsstraat loopt tot aan de Luienhoeksestraat. Deze strook vormt een groene verbinding tussen het buitengebied en het hart van het dorp.

Verder zijn noemenswaardig de robuustere groenstructuren aan de Rucphensestraat; Geraniumstraat-Korenbloemstraat; Kraaiendonk-Putterdonk; Noorderstraat-Kerkeheidestraat.

Veel groenstructuren zijn dusdanig compact, dat het bijna onmogelijk is deze in een bestemmingsplan specifiek aan te duiden. Veelal zijn het boombeplantingen in verhardingen. Wel mag duidelijk zijn dat deze kunnen bijdragen aan de sfeer en identiteit van de straat. In dit bestemmingsplan worden alleen groenvoorzieningen opgenomen met enige omvang, waarbij deze niet snel benodigd zullen zijn voor verkeerskundige of andere doeleinden.

Overige groenvoorzieningen worden niet met een groenbestemming in dit plan opgenomen. Om deze voorzieningen toch te beschermen en invulling te geven aan een zorgvuldige omgang met groenvoorzieningen en bomen, wordt getoetst aan het gemeentelijk groenbeleid.

Wegenstructuur

Als onderdeel van een duurzaam veilige inrichting van het openbaar gebied zijn de meeste wegen in de gemeente Rucphen ingericht tot 30 km-zones in de dorpskernen en tot 60 km-zones in het buitengebied. De term 'duurzaam veilig' staat sinds 1991 voor een nieuwe benadering in de aanpak van de verkeersonveiligheid. De essentie van duurzaam veilig is het voorkomen van verkeersonveiligheid in plaats van deze achteraf te bestrijden. Dit betekent dat wegen, voertuigen en regelgeving zoveel mogelijk moeten worden afgestemd op de menselijke mogelijkheden en beperkingen.

Door de gemeente is in 1991 een zogenaamde categorisering van wegen vastgesteld, met hierin een onderverdeling van wegen met een ontsluitingsfunctie (50 km/h) en een verblijfsfunctie (30 km/h).

De volgende wegen hebben een ontsluitingsfunctie: Poppestraat, Vijverstraat, Pastoor Bastiaansensingel, Dorpsstraat, Noorderstraat, Kaaistraat en Bremstraat. De overige straten hebben een woon- en verblijfsfunctie, en zijn ingericht als 30 km-zone.

2.3 Functionele opbouw van het gebied

Binnen het plangebied is sprake van een grote verscheidenheid aan en menging van functies. Deze functies zijn met name geconcentreerd in het centrumgebied langs het historische lint, de Dorpsstraat. De volgende functies zijn aanwezig:

- wonen;
- detailhandel;
- horeca;
- zakelijke en maatschappelijke dienstverlening;
- (agrarische) bedrijven;
- nutsvoorzieningen.

Het winkelapparaat van St. Willebrord bevindt zich hoofdzakelijk aan de Dorpsstraat met enkele vestigingen aan andere straten. Er is geen sprake van een aaneengesloten winkelfront; de Dorpsstraat is lang, en winkels komen er verspreid en solitair voor.

De St. Willebrordse horecagelegenheden en kantoren (zakelijke dienstverlening) bevinden zich ook voor het grootste deel aan de Dorpsstraat.

De differentiatie van de Dorpsstraat wordt nogmaals versterkt door de variatie in functies. Deze sluiten geheel aan op de aanwezige variaties in ruimtelijke zin.

In paragraaf 5.7 bij deze toelichting zijn alle bedrijven in het plangebied opgenomen met hun activiteit en milieuhindercategorie.

2.4 Ontwikkelingen

In St. Willebrord heeft recent een aantal ontwikkelingen plaatsgevonden, waaronder de afronding van de woonwijk Gagelrijzen en de inbreidingslocatie Mgr. Van Hooydonkstraat. Deze gerealiseerde ontwikkelingen zijn overeenkomstig in dit bestemmingsplan opgenomen evenals enkele kleinere ontwikkelingen die nagenoeg zeker zijn qua uitvoering. In de nabije toekomst zijn geen andere grootschalige ruimtelijke plannen bekend, welke in dit bestemmingsplan nu reeds positief moeten worden bestemd.

Wel heeft het gemeentebestuur inmiddels, na een positief advies van de Ontwikkelingsgroep St. Willebrord en indachting het Hoofdlijnenakkoord, op 21 juni 2011 het visiegebied en uitgangspunten voor de ontwikkeling van het centrumgebied te St. Willebrord vastgesteld. Het visiegebied omvat de Vijverstraat vanaf hotel/café De Kwast tot aan de Dorpsstraat, de Dorpsstraat vanaf de Rabobank tot en met de De Lanteern, het eerste gedeelte van de Weberstraat en een gedeelte van het park.

Op 20 september 2011 heeft de gemeenteraad besloten een budget beschikbaar te stellen voor het opstellen van een stedenbouwkundige visie en een vlekkenplan voor het centrum. Gelijktijdig is een voorbereidingsbesluit genomen voor deze twee gebieden, om ongewenste ontwikkelingen te voorkomen.

Gelet hierop zal dit fysieke centrumgebied juridisch geen vertaling krijgen in het nieuwe bestemmingsplan; het vigerende bestemmingsplan blijft van kracht, totdat de visie voldoende is uitgewerkt.

Een aantal panden buiten dit centrumgebied, zal indachtig bestaande mogelijkheden en rechten uit het vigerende bestemmingsplan en/of indachtig verleende vergunningen, wel nog de ruimere Centrum-bestemming behouden. Het betreft panden aan de Dorpsstraat, ten zuiden van de Rucphensestraat en Wilgenburg.

3 BELEIDSKADERS

Het gewenste ruimtelijk-functionele toekomstbeeld dat voor St. Willebrord wordt opgesteld, en in het voorliggend bestemmingsplan wordt vastgelegd, dient aan te sluiten op het bestaande beleid. In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de voor het plangebied relevante beleidsplannen met wetgeving.

3.1 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig. Daar streeft het Rijk naar met een krachtige aanpak die ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen scherp prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Dit doet het Rijk samen met andere overheden. Bij deze aanpak hanteert het Rijk een filosofie die uitgaat van vertrouwen, heldere verantwoordelijkheden, eenvoudige regels en een selectieve rijksbetrokkenheid. Een actualisatie van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid is nodig om die nieuwe aanpak vorm te geven.

De verschillende beleidsnota's op het gebied van ruimte en mobiliteit zijn gedateerd door nieuwe politieke accenten en veranderende omstandigheden zoals de economische crisis, klimaatverandering en toenemende regionale verschillen die onder andere ontstaan omdat groei, stagnatie en krimp gelijktijdig plaatsvinden.

In deze structuurvisie, vastgesteld op 13 maart 2012, schetst het Rijk ambities tot 2040 en doelen, belangen en opgaven tot 2028. De forse bezuinigingsopgave maakt dat er scherp geprioriteerd moet worden. De financiële middelen zijn de komende jaren beperkt en private investeerders zijn terughoudender. Hierdoor vertragen projecten, worden deze heroverwogen of zelfs gestopt. Daarnaast werkt de huidige wijze van financiering van gebiedsontwikkeling niet meer. Nieuwe verdienmodellen en andere kostendragers zijn nodig om gebiedsontwikkeling weer van de grond te krijgen. Tegelijkertijd vragen grote opgaven op het gebied van concurrentiekracht, bereikbaarheid, leefbaarheid en veiligheid om rijksbetrokkenheid.

Omtrent het ontwerp van de structuurvisie vond inspraak plaats van 3 augustus tot en met 13 september 2011. Gelijktijdig is een eerste wijziging terinzage gelegd van het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Het Barro bevestigt de beleidsuitspraken uit de structuurvisie. Het Barro trad op 1 januari 2012 in werking. Per 1 oktober 2012 treedt de gewijzigde Barro (ook genoemd Ontwerp Algemene Maatregel van Bestuur Ruimte) in werking.

Uit het gewijzigde Barro blijkt dat artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) aangevuld zal worden. Een zorgvuldige benutting van de beschikbare ruimte voor verschillende functies vraagt om een onderbouwing van nut en noodzaak van een nieuwe ruimtevraag en een zorgvuldige inpassing van de nieuwe ontwikkeling. De term SER-ladder wordt verder geïntroduceerd.

Drie stappen moeten worden doorlopen met een motivatie in de toelichting bij het betreffende ruimtelijke plan:

1. beoordeling of de beoogde ontwikkeling voorziet in een regionale, intergemeentelijke vraag voor bedrijven- en haventerreinen, kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties en andere stedelijke voorzieningen. Naast de kwantitatieve beoordeling gaat het ook om kwalitatieve vraag op regionale schaal;
2. beoordeling of de ontwikkeling kan worden gerealiseerd door locaties voor herstructurering of transformatie te benutten;
3. beoordeling door betrokken overheden of er sprake is van een passende ontsluiting. De SER-ladder is thans niet relevant, nu er sprake is van een conserverend bestemmingsplan.

Verdrag van Valetta

Het Verdrag van Valetta beoogt het cultureel erfgoed, dat zich in de bodem bevindt, beter te beschermen. Het gaat om archeologische resten als nederzettingen, grafvelden en gebruiksvoorwerpen. Uitgangspunt van het verdrag is dat het archeologische erfgoed integrale bescherming nodig heeft en krijgt. In Nederland heeft het Verdrag van Valetta doorwerking gekregen in de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz).

Uitgangspunt van dit verdrag is het archeologisch erfgoed zo veel mogelijk te behouden. Waar dit niet mogelijk is dient het bodemarchief met zorg ontsloten te worden. Bij het ontwikkelen van ruimtelijk beleid moet het archeologisch belang vanaf het begin meewegen in de besluitvorming. Om dit meewegen te laten plaatsvinden wordt, naast de in ontwikkeling zijnde regelgeving en beleid, een economische factor toegevoegd. De kosten voor het zorgvuldig omgaan met het bodemarchief, dus de kosten voor inventarisatie, (voor)onderzoeken, bodemonderzoek en documentatie, worden door de initiatiefnemer betaald.

Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz)

Op 1 september 2007 is de Wamz in werking getreden. Deze wet omvat de implementatie van het Verdrag van Valetta in de Nederlandse wetgeving. De Wamz wijzigt de Monumentenwet 1988. De Wamz verplicht gemeenten om in het kader van bestemmingsplannen rekening te houden met aanwezige, dan wel te verwachten archeologische waarden. Als behoud in-situ niet mogelijk is, moet op andere wijze worden voorkomen dat de informatie in het bodemarchief verloren gaat. Dit houdt een onderzoeksverplichting in, die kan leiden tot een volledige wetenschappelijke opgraving van de aanwezige resten. Ter prioritering van het uitgangspunt 'behoud in-situ' wordt gestreefd naar het volwaardig meewegen van het archeologisch belang in planologische besluitvormingsprocessen door dit aspect al vanaf het begin bij de planvorming te betrekken. Wanneer dus geen vrijstelling kan worden verleend, dient de archeologische cyclus van onderzoek, waardering en waar nodig behoud te worden doorlopen. Het is daarbij van belang deze zo vroeg mogelijk te starten en hiervoor tijd en middelen te reserveren om oponthoud in de ruimtelijke of realisatieprocessen te voorkomen.

Indien tijdens de uitvoering van archeologisch onderzoek blijkt dat archeologische waarden worden aangetroffen, die van groot regionaal of nationaal belang zijn, dan kan het Rijk besluiten dit terrein een archeologische voorbestemming te geven, als aanloop naar de erkenning van de vindplaats als Archeologische Monumenten Kaart (AMK)-terrein. Bodemingrepen op wettelijk beschermde monumenten zijn op grond van artikel 11, lid 2 van de Monumentenwet vergunningplichtig.

Monumentenwet 1988

De Monumentenwet 1988 regelt de wettelijke bescherming van onroerende (rijks)monumenten en door het Rijk aangewezen stads- en dorpsgezichten. De Monumentenwet heeft niet alleen betrekking op gebouwen en objecten, maar ook op stad- en dorpsgezichten en archeologische monumenten boven en onder water. In de Monumentenwet 1988 is geregeld hoe gebouwde of archeologische monumenten aangewezen kunnen worden als wettelijk beschermd monument.

Ook geeft de Monumentenwet voorschriften voor het wijzigen, verstoren, afbreken of verplaatsen van een beschermd monument. Die voorschriften houden in dat er niets aan het monument mag worden veranderd zonder voorafgaande vergunning. Deze vergunning moet op voorhand worden aangevraagd bij het bevoegd gezag.

Nationaal Milieubeleidsplan 4

In de kabinetsnota 'Nationaal Milieubeleidsplan 4' (NMP4) uit 2001 wordt het te voeren milieubeleid uiteengezet. Het NMP4 wil een eind maken aan het afwentelen van milieulasten op de generaties na ons en op mensen in arme landen. Volgens het NMP4 moet het lukken om voor 2030 te zijn overgestapt naar een duurzaam functionerende samenleving. Belangrijke elementen in het bodembeleid uit het plan zijn het streven naar het in kaart brengen van de bodemkwaliteit in Nederland en de beperking van het aanbod verontreinigde grond.

Water

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) is op 22 december 2000 officieel van kracht geworden. De richtlijn heeft als doelstelling het bereiken van een goede ecologische toestand voor alle oppervlaktewaterlichamen en het beschermen en herstellen van alle grondwaterlichamen (verbinding infiltratie en kwelgebieden). Om dit te bereiken streeft men naar reductie van emissies naar oppervlaktewater en grondwater en naar compensatie van grondwateronttrekkingen. De KRW gaat hierbij uit van een stroomgebiedsgerichte benadering.

De acht wetten op watergebied, waaronder de Wet Gemeentelijke Watertaken, zijn vervangen door de Waterwet. De Waterwet is inclusief invoeringsregeling en invoeringswet op 22 december 2009 in werking getreden. De verantwoordelijkheden in het grondwaterbeheer van Rijk, provincie, waterschappen en gemeenten zijn in de Waterwet helderder vastgelegd. De voornaamste veranderingen zijn de invoering van de watervergunning en een verbeterde doorwerking van water in andere beleidsterreinen, met name het ruimtelijke domein. Rijk en provincies zorgen vooral voor het strategische beleid en de normstelling op nationaal respectievelijk regionaal niveau. Ook zorgen zij voor de noodzakelijke doorwerking van water in aanpalende gebieden zoals milieu, (natte) natuur en ruimte en stellen zij de functies van de watersystemen vast. De waterschappen zijn belast met het regionale operationele waterbeheer. Bepaalde taken van het grondwaterbeheer die nu bij de provincie liggen, worden overgedragen aan het waterschap. De gemeentelijke watertaken, waaronder de grondwater- en hemelwaterzorgplicht, zijn eind 2009 opgenomen in de Waterwet en moeten in 2012 door de gemeenten zijn uitgewerkt in verbrede gemeentelijke rioleringsplannen.

Nationaal Bestuursakkoord Water actueel (NBW actueel)

In 2003 is door het Rijk, de provincies (IPO), de waterschappen (Unie van Waterschappen) en de gemeenten (VNG) het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) ondertekend in navolging op het advies Waterbeheer 21e eeuw (WB21). Het doel van het NBW is om rekening houdend met klimaatverandering, zeespiegelrijzing, bodemdaling en verstedelijking het watersysteem op orde te hebben in 2015 en voor de toekomst op orde te houden. Het tegengaan van wateroverlast is een belangrijk onderdeel van het waterbeheer. De werknormen uit het NBW geven aan in welke mate (frequentie) wateroverlast wordt geaccepteerd (kans op inundatie vanuit oppervlaktewater). Deze normen zijn afhankelijk van het grondgebruik. Voor bebouwd gebied geldt dat een bui met een herhalingsdij van $T=100$ jaar geen inundatie mag veroorzaken. Om wateroverlast te voorkomen en problemen niet af te wentelen op benedenstroomse gebieden is in het NBW de strategie vasthouden – bergen – afvoeren uit het advies WB21 aangehouden.

Het landelijke beleid streeft ook naar verbetering van de waterkwaliteit en ecologie als integraal onderdeel van het water. De voorkeursstrategie schoon houden, scheiden, zuiveren is daarbij een belangrijke leidraad. De aanpak van diffuse bronnen zoals bouwmaterialen (duurzaam bouwen), het gebruik van bestrijdingsmiddelen en het wegverkeer zijn bij onder andere het afkoppelen van hemelwater belangrijke aandachtspunten. De aanleg van natuurvriendelijke oevers, het vergroten van trek- en paaimgeligheden van vis, een natuurlijker peilbeheer en het stimuleren van de groei van waterplanten dragen bij aan het verbeteren van waterkwaliteit en ecologie.

Het NBW is in 2008 geactualiseerd (NBW actueel). Daarin is onder andere afgesproken dat:

- gemeenten en waterschappen uiterlijk eind 2008 gezamenlijk de wateropgave in kaart brengen en afspraken maken over maatregelen en financiering. Indien wenselijk wordt een stedelijk waterplan opgesteld;
- gemeenten uiterlijk in 2009 een gemeentelijk besluit hebben genomen over de te nemen KRW-maatregelen die bijdragen aan het stroomgebiedsbeheerplan (SGBP).

Nationaal waterplan

Het kwantitatief en kwalitatief waterbeheer is in de laatste jaren op onderdelen sterk in beweging. Dit is mede het gevolg van het toenemend maatschappelijke besef van het veelzijdige belang van water en de daarmee samenhangende bewustwording dat in de toekomst, meer dan voorheen, anders en vooral zorgvuldiger met water moet worden omgegaan. Naast onderwerpen als wateroverlast, verdroging, natuurontwikkeling staat ook water in de stad en het effect daarvan op de kwaliteit van de woon- en leefomgeving in de belangstelling.

Op 22 december 2009 is het Nationaal Waterplan door de ministerraad vastgesteld, het rijksplan voor het waterbeleid voor de periode 2009-2015. Deze vervangt de Vierde Nota Waterhuishouding. Veel beleid uit de Vierde Nota Waterhuishouding, zoals integraal waterbeheer en de watersysteembenadering, wordt voortgezet. Het Nationaal Waterplan is tevens een structuurvisie voor de ruimtelijke aspecten. Een goede bescherming tegen overstromingen, het zoveel mogelijk voorkómen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit zijn hierin basisvoorwaarden voor welvaart en welzijn.

Ecologie

In Nederland is de natuurbescherming geregeld in enerzijds de bescherming van gebieden (Natuurbeschermingswet '98, Ecologische hoofdstructuur (Nota Ruimte) en provinciale programma's) en anderzijds de bescherming van soorten (Flora en faunawet (Ffw)).

Gebiedsbescherming

Natuurbeschermingswet 1998

De Natuurbeschermingswet 1998 (Nbwet '98) biedt de juridische basis voor de aanwijzing van te beschermen gebieden en landschapsgezichten, het Natuurbeleidsplan, vergunningverlening, schadevergoeding, toezicht en beroep. Internationale verplichtingen uit de Vogelrichtlijn (VR) en Habitatrichtlijn (HR), maar ook verdragen als bijvoorbeeld het Verdrag van Ramsar (Wetlands) zijn hiermee in nationale regelgeving verankerd. De Nbwet '98 is, na een aanpassing in 2005, op 1 februari 2009 nogmaals gewijzigd. Sindsdien zijn de bepalingen vanuit de Europese VR en HR strikter in de Nbwet '98 verwerkt. Ook is vastgesteld dat voor bestaand gebruik (voor een bepaalde peildatum) in Natura 2000-gebieden met mogelijke verslechterende of significant verstorende gevolgen geen vergunning vereist is, totdat een beheersplan is vastgesteld.

De volgende gebieden worden aangewezen en beschermd op grond van de Nbwet '98:

- a. Natura 2000-gebieden (166 VR- en HR-gebieden);
- b. beschermde Natuurmonumenten;
- c. gebieden die de Minister van LNV aanwijst ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen (uitgezonderd verplichtingen op grond van de VR en HR), zoals Wetlands.

Ecologische Hoofdstructuur (EHS)

In de Nota Ruimte is een aantal uitwerkingen van ruimtelijke afwegingskaders voor de EHS aangekondigd. De EHS beoogt de realisatie van een samenhangend netwerk van natuurgebieden en verbindingzones. Door natuur te verbinden, blijft diversiteit behouden en verkleint de kans op uitsterven van soorten. Het streven is om in Nederland in 2020 meer dan 750.000 hectare aan EHS-gebieden te hebben. Het grootste deel daarvan zijn bestaande bossen en natuurgebieden. Daarbij komen nog de ruim zes miljoen hectare natte natuur: meren, rivieren en de Nederlandse delen van de Noord- en Waddenzee. Een gebied kan tegelijk een Natura 2000-gebied zijn en onderdeel zijn van de EHS. Als er sprake zou zijn van tegenstrijdige eisen, dan is het Natura 2000-beschermingsregime leidend.

Soortenbescherming

Flora- en faunawet

De bescherming van soorten is in Nederland geïmplementeerd in de Flora- en faunawet (Ffw). Op grond van de Ffw is een groot aantal dier- en plantensoorten aangewezen als beschermde inheemse soort. Ten aanzien van de beschermde inheemse diersoorten kent de Ffw een verbod op het verontrusten, vangen en doden van soorten en het verstoren, vernielen en beschadigen van hun nesten, voortplantings-, rust- en verblijfplaatsen. Ten aanzien van de beschermde inheemse plantensoorten geldt een verbod op het plukken en anderszins beschadigen.

Voor alle soorten (beschermd en onbeschermd) kent de Ffw een zorgplicht. De zorgplicht houdt in dat iedereen voldoende zorg in acht moet nemen voor alle in het wild voorkomende dieren en planten en hun leefomgeving. Dit is een algemene fatsoenseis die voor iedereen geldt en verder gaat dan de beschermde plant- en diersoorten.

De beschermde dier- en plantensoorten, die zijn opgenomen in de Ffw, zijn verdeeld in tabellen. Tabel 1 geeft de algemene soorten weer, die licht beschermd zijn. Tabel 2 geeft de minder algemene, middelzwaar beschermde soorten weer. In tabel 3 staan soorten die worden genoemd in bijlage 1 van de Algemeen Maatregelen van Bestuur (AMvB) Ffw en soorten vermeld in bijlage IV van de Habitatrichtlijn; deze zijn zwaar beschermd. Het aanvragen van ontheffing voor het verstoren van broedende vogels en/of hun nesten is in principe niet mogelijk. Er is immers altijd een alternatief, namelijk werken buiten het broedseizoen.

Vogelrichtlijn

De Vogelrichtlijn heeft het doel om alle in het wild levende vogels en hun habitats op het grondgebied van de Europese Unie te beschermen en te beheren. Hiervoor zijn onder meer speciale beschermingszones aangewezen. Ook is het verplicht om passende maatregelen te nemen om de kwaliteit van de leefgebieden niet te laten verslechteren. Verder mogen er geen storende factoren in gebieden optreden die negatieve gevolgen hebben op het voortbestaan van de vogelsoorten, die door de Vogelrichtlijn beschermd worden.

Habitatrichtlijn/Flora- en faunawet

In 1992 is de Habitatrichtlijn van kracht geworden. Deze richtlijn behelst de instandhouding van natuurlijke habitats en wilde flora en fauna. De richtlijn is mede bedoeld voor het realiseren van een Europees ecologisch netwerk dat gericht is op de instandhouding van een groot aantal bedreigde habitats en soorten op Europees niveau. Bij ruimtelijke planvorming dient vooraf onderzocht te worden of en welke dier- en plantensoorten er voorkomen, wat hun beschermingsstatus is en wat de effecten zijn van de ingreep op het voortbestaan van de gevonden soorten.

Luchtkwaliteit

Doel van de Wet Luchtkwaliteit 2007 is het verbeteren van de luchtkwaliteit waarbij gewenste ruimtelijke ontwikkelingen doorgang kunnen vinden. In deze wet is de Europese richtlijn luchtkwaliteit geïmplementeerd.

Voor luchtkwaliteit is stikstofdioxide het meest maatgevend, omdat deze stof door de invloed van het wegverkeer het snelst een overschrijding van de grenswaarde veroorzaakt. Daarnaast zijn ook de concentraties van fijn stof van belang. Het overgrote deel van het fijn stof in Nederland is van natuurlijke oorsprong of waait over uit het buitenland. Slechts een zeer klein deel wordt veroorzaakt door menselijke activiteiten. Daardoor kan Nederland zelfs met alle denkbare maatregelen niet op tijd voldoen aan de Europese normen voor fijn stof. De grenswaarde voor fijn stof wordt als gevolg van de hoge achtergrondconcentraties in grote delen van Nederland overschreden. Het terugdringen van deze hoge concentraties is in de eerste plaats een taak van de rijksoverheid. De lokale overheid moet echter wel die maatregelen treffen die binnen haar bevoegdheden passen.

Van belang is daarbij dat een planologische ontwikkeling, gezien in groter verband, de verdergaande reductie van luchtverontreinigende stoffen door het Rijk niet in gevaar brengt. Ruimtelijke maatregelen hebben slechts een effect op de concentraties ter plaatse van de gevoelige bestemming.

In het Besluit 'Niet in betekenende mate bijdragen' (Besluit NIBM) en de ministeriële regeling 'Niet in betekenende mate bijdragen' (Regeling NIBM) zijn de uitvoeringsregels vastgelegd die betrekking hebben op het begrip NIBM. Hierin is bepaald dat de concentratiebijdragen stikstofdioxide (NO₂) en fijnstof (PM₁₀) als NIBM mogen worden beschouwd wanneer deze het jaargemiddeld maximaal 1,2 µg/m³ bedragen. Wanneer hiervan sprake is, kan een uitgebreid luchtonderzoek achterwege blijven.

De Regeling NIBM, geeft voor een aantal categorieën van projecten een (getalsmatige) invulling aan de NIBM-grens. Het gaat ondermeer om woningbouw- en kantoorprojecten en enkele soorten van inrichtingen (bijvoorbeeld emplacementen, kassen en andere landbouwinrichtingen). Bijlage 3A en 3B van de Regeling NIBM geven aan, in welke gevallen een nieuwe woningbouwlocatie in ieder geval NIBM is:

3% criterium (vanaf inwerkingtreding Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL)):

- 1500 woningen (netto) bij minimaal 1 ontsluitingsweg;
- 3000 woningen bij minimaal 2 ontsluitingswegen met een gelijkmatige verkeersverdeling (voorschrift 3A.2).

Op 19 december 2008 is een wijziging van de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007 (RBL) in werking getreden. Met deze wijziging wordt het 'toepasbaarheidbeginsel' geïntroduceerd. Dit beginsel geeft aan op welke plaatsen de luchtkwaliteitseisen toegepast moeten worden: de werkingssfeer en de beoordelingssystematiek. Dit is een uitwerking van bijlage III uit de nieuwe Europese Richtlijn luchtkwaliteit (2008).

Beleid externe veiligheid/Besluit externe veiligheid inrichtingen

Het transport, de opslag en productie van gevaarlijke stoffen brengen risico's met zich mee door de mogelijkheid dat bij een ongeval gevaarlijke lading vrij kan komen. De discipline externe veiligheid houdt zich bezig met het beheersen van de hieraan verbonden risico's voor mensen die zich in de nabijheid van gevaarlijke stoffen bevinden.

Externe veiligheid maakt onderscheid tussen risicobronnen en risico-ontvangers. De risicobronnen zijn in twee groepen te verdelen:

- transportassen, zoals wegen en spoorwegen waarover vervoer van gevaarlijke stoffen plaatsvindt;
- inrichtingen waarin productie, gebruik, verstrekking en/of opslag van gevaarlijke stoffen plaatsvindt.

Het Nederlandse externe veiligheidsbeleid is gericht op de bescherming van individuen die zich bevinden in beperkt kwetsbare en kwetsbare objecten, oftewel de risico-ontvangers.

Plaatsgebonden risico en groepsrisico

Het **plaatsgebonden risico (PR)** is de kans per jaar dat een persoon dodelijk wordt getroffen door een ongeval, indien hij zich permanent en onbeschermd op een bepaalde plaats bevindt. Hoe dichterbij de bron, hoe groter het plaatsgebonden risico. De grenswaarde die gehanteerd wordt voor het plaatsgebonden risico is gesteld op 10^{-6} (kans van 1 op de miljoen per jaar) voor nieuwe situaties.

Het **groepsrisico (GR)** is de kans per jaar dat in één keer een groep van een bepaalde grootte dodelijk slachtoffer wordt van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Hoe meer mensen nabij de bron, hoe groter het groepsrisico. De oriënterende waarde voor situaties rondom transportassen is:

- 10 doden: kans/jaar is 10^{-4} ;
- 100 doden kans/jaar 10^{-6} ;
- 1.000 doden: kans/jaar is 10^{-8} .

De oriënterende waarde voor situaties rondom inrichtingen is:

- 10 doden: kans/jaar is 10^{-5} ;
- 100 doden kans/jaar 10^{-7} ;
- 1.000 doden: kans/jaar is 10^{-9} .

Het bevoegd gezag dient over iedere toename van het groepsrisico of overschrijding van de oriënterende waarde van het groepsrisico verantwoording af te leggen.

Regelgeving rond transportassen

Het vervoer van gevaarlijke stoffen kent verschillende modaliteiten: vervoer over de weg, het spoor, over het water (zee en binnenwater) en door buisleidingen. Langs transportassen waarover vervoer van gevaarlijke stoffen plaatsvindt, bestaat een grotere kans dat een ongeluk met gevaarlijke stoffen plaatsvindt dan elders. Het externe veiligheidsbeleid kan beperkingen opleggen aan langs zo'n transportas geprojecteerde plannen en projecten. De Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (Circulaire RNVGS) schrijft het beleid voor waarmee een afweging plaats kan vinden tussen de veiligheidsbelangen die een rol spelen bij het vervoer van gevaarlijke stoffen en de ruimtelijke structuur van de omgeving. Deze circulaire is van toepassing op alle transportassen met uitzondering van buisleidingen. Voor buisleidingen gelden afzonderlijke circulaires.

In de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen is voor het PR ten opzichte van kwetsbare objecten een grenswaarde opgesteld. Voor beperkt kwetsbare objecten geldt een richtwaarde. Voor het GR is geen harde norm vastgelegd. Er is voor gekozen het GR als oriënterende waarde te handhaven. Over elke overschrijding van de oriënterende waarde, dan wel elke toename van het GR, moet verantwoording worden afgelegd.

Regelgeving rond inrichtingen

In het Besluit externe veiligheid inrichtingen (hierna: Bevi) zijn de risiconormen voor externe veiligheid rond inrichtingen waarin productie, gebruik of opslag van gevaarlijke stoffen plaatsvindt vastgelegd.

Gemeenten en provincies moeten de normen uit het Bevi (en de daarbij horende Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi)) naleven bij de vaststelling van ruimtelijke plannen. In het Bevi is voor het plaatsgebonden risico ten opzichte van kwetsbare objecten een grenswaarde opgesteld; voor beperkt kwetsbare objecten is het plaatsgebonden risico een richtwaarde. In het Bevi is geen harde norm voor het groepsrisico vastgelegd. Er is voor gekozen om de norm voor het groepsrisico als oriënterende waarde te handhaven, zij het met een nadrukkelijke verantwoordingsplicht.

In 2006 is de inventarisatie naar risicovolle bedrijven afgerond en is het landelijk Register Risicosituaties Gevaarlijke Stoffen (RRGS) gevuld. Risicoinformatie over het transport van gevaarlijke stoffen ontbreekt. Deze informatie zal op termijn aan het RRGS worden toegevoegd. Ook is nadien door de diverse ministeries gewerkt aan normen voor het transport over het spoor en buisleidingen. Medio 2007 is vervolgens het eveneens landelijke Informatie Systeem Overige Ramptypen (ISOR) gedeeltelijk gevuld.

De risicokaart, opgesteld in het kader van het Risico Informatie Systeem (RIS), is een interactief communicatie-instrument dat via het internet informatie geeft over de aard en omvang van risico's in de leefomgeving. De risicokaart laat zien welke risicobronnen in een bepaald gebied aanwezig zijn. Hij geeft daarnaast informatie over de inrichting van de omgeving. Ook bijzondere risico-ontvangers, kwetsbare objecten zoals ziekenhuizen en scholen, staan op de risicokaart. Verder zijn in het ISOR de overige risico's (10 ramptypen) opgenomen. Dit zijn: luchtvaartongevallen, ongevallen op water, verkeersongevallen op land, tunnelongevallen, brand in grote gebouwen, instorting van grote gebouwen, paniek in menigten, verstoring openbare orde, overstromingen en natuurbranden.

Bij nieuwe milieuvergunningen en bestemmingsplannen is externe veiligheid inmiddels een even volwaardig onderdeel van de integrale afweging geworden als de meer "traditionele" milieuaspecten als geluid, bodem en geur.

Besluit externe veiligheid buisleidingen

Het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb), ook bekend als de AmvB Buisleidingen, met de bijbehorende regelingen is per 1 januari 2011 van toepassing op buisleidingen met een extern veiligheidsaspect, zoals hogedruk aardgasleidingen, brandstofleidingen categorieën K1, K2 en K3 en overige leidingen met gevaarlijke stoffen. Het Bevb is gebaseerd op het externe veiligheidsbeleid. Voor het ruimtelijk inpassen van buisleidingen met externe veiligheidsaspecten of het toetsen van ruimtelijke ontwikkelingen nabij deze buisleidingen, gaat het Bevb het wettelijk toetsingskader bevatten.

In het Bevb zijn regels opgenomen waarmee het toezicht op, de registratie van en de afweging van veiligheidsrisico's nabij buisleidingen moet verbeteren. Tevens wordt via een nieuwe Structuurvisie Buisleidingen het strategisch beleid inzake buisleidingen verder uitgewerkt. Het Bevb bevat regels voor de exploitant, regels voor gemeenten over het opnemen van buisleidingen in bestemmingsplannen en regels voor het melden van ongewone voorvallen. Daarnaast vervangt het Bevb de circulaires Zonering langs hogedruk aardgasleidingen (1984) en Zonering langs transportleidingen voor brandbare vloeistoffen van de K1-, K2- en K3-categorie (1991).

In het Bevb is geen sprake meer van veiligheids-/bebouwings- en toetsingsafstanden zoals deze werden voorgeschreven in de circulaires. Het Bevb gaat uit van grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico (PR) en een verantwoordingsplicht van het groepsrisico (GR). De regeling voor buisleidingen is hiermee vergelijkbaar met de regeling voor inrichtingen zoals vastgelegd in het Bevi.

Uiterlijk 5 jaar na inwerkingtreding van het Bevb moeten buisleidingen conform de regels van het Bevb zijn opgenomen in bestemmingsplannen. Ook bij een consoliderend plan dienen buisleidingen op de juiste wijze in het bestemmingsplan geregeld te zijn.

Geurbeleid

Het landelijk geurbeleid is verwoord in de brief van de minister van VROM van 30 juni 1995, en als zodanig vastgelegd in de Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR). Het algemene uitgangspunt van het geurbeleid is het voorkomen van (nieuwe) hinder. Dit uitgangspunt vormt samen met het toepassen van de beste beschikbare technieken (BBT) de kern van het geurbeleid. Indien (nieuwe) geurhinder niet kan worden voorkomen, dient deze hinder zich in ieder geval te beperken tot het voor de concrete situatie acceptabele geurhinderniveau.

Dit acceptabele niveau dient door de lokale overheid te worden vastgesteld. Bij het vaststellen van het acceptabele hinderniveau kan rekening worden gehouden met lokale en economische factoren, alsmede de aard van de geur.

Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) is op 1 januari 2007 in werking getreden en vormt het nieuwe beoordelingskader voor stank uit de veehouderij. Volgens de Wgv moet er een ruimtelijke scheiding zijn tussen veehouderij en geurgevoelig object. De Wet geurhinder en veehouderij geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object, bijvoorbeeld een woning. De normen in de Wgv zijn onder andere afhankelijk van het type geurgevoelig object en of het dieren betreft met of zonder een geuremissie. De geurbelasting wordt berekend en getoetst met een verspreidingsmodel. Gemeenten hebben meer beleidsvrijheid gekregen, doordat ze desgewenst zelf een andere norm mogen stellen dan in de Wgv is opgenomen. In de Wgv zijn voor een groot aantal diersoorten geuremissiefactoren opgenomen. Als dit niet het geval is, geldt hiervoor volgens de Wgv een vaste afstand van minimaal 100 meter voor geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom. Voor geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom geldt een vaste afstand van 50 meter.

Nota Mobiliteit

Het nationale verkeers- en vervoersbeleid is vastgelegd in de Nota Mobiliteit, die op 21 februari 2006 in werking is getreden. De Nota Mobiliteit geeft de hoofdlijnen aan van het nationaal verkeers- en vervoersbeleid voor de komende decennia. Centraal staat dat mobiliteit een noodzakelijke voorwaarde is voor economische en sociale ontwikkeling. Een goed functionerend systeem van personen- en goederenvervoer en een betrouwbare bereikbaarheid zijn essentieel om de economie en de internationale concurrentiepositie van Nederland te versterken. De Nota Mobiliteit geeft aan hoe hieraan gevolg zal worden gegeven. In de uitvoeringsagenda staat beschreven hoe uitvoering wordt gegeven van het geschetste beleid. De Nota Mobiliteit is een uitwerking van de Nota Ruimte.

3.2 Provinciaal beleid

Structuurvisie Ruimtelijke Ordening

Het provinciale beleid voor de provincie Noord-Brabant was sinds de Wro verwoord in de 'Interimstructuurvisie Brabant in Ontwikkeling'. De 'Interimstructuurvisie' bevatte in hoofdzaak bestaand ruimtelijk beleid, zoals opgenomen in het 'Streekplan Noord-Brabant 2002'. Nieuw was de 'Uitvoeringsagenda 2008-2009', behorende bij het 'Bestuursakkoord 2007-2011 Vertrouwen in Brabant'.

Een Paraplunota was opgesteld ten behoeve van de concretisering van een aantal onderwerpen uit deze inmiddels vervallen Interimstructuurvisie. De paraplunota vormde de basis voor het dagelijks handelen van Gedeputeerde Staten en hiermee de inzet van de instrumenten uit de Wro.

Inmiddels zijn deze beleidsdocumenten vervangen door de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening (figuur 4) van 1 oktober 2010. Deze visie is een strategisch plan van de provincie. Hierin worden de provinciale ruimtelijke belangen genoemd en de wijze waarop de provincie deze belangen behartigt. Ook de instrumenten die de provincie inzet om deze doelen te bereiken, staan in deze visie. De visie bevat het ruimtelijk beleid tot 2025 met een doorkijk tot 2040.

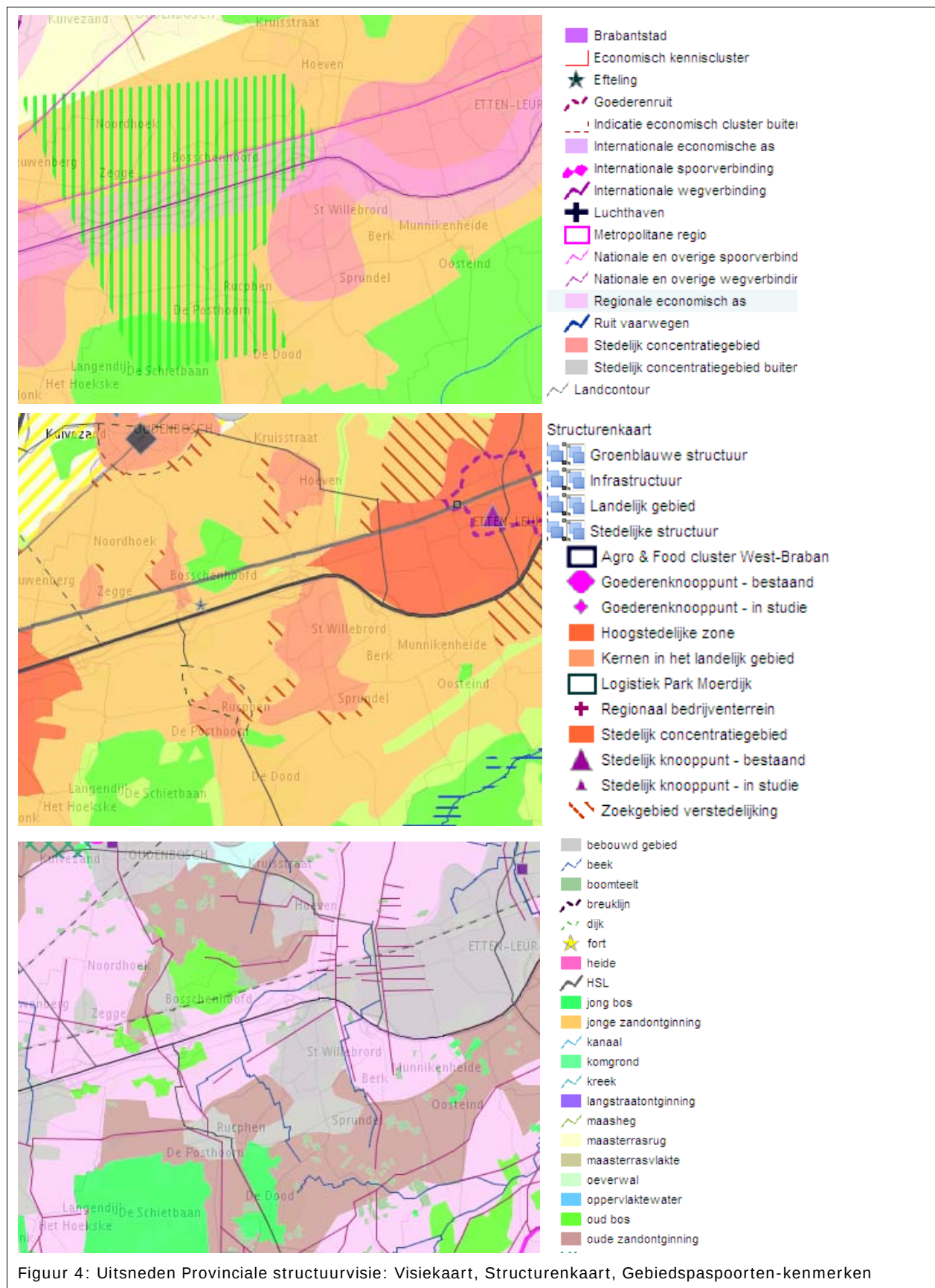
De provincie vindt het belangrijk dat er in Noord-Brabant verschil blijft tussen de steden en de kernen in het landelijk gebied. De provincie wil dat er verschillende kwaliteiten worden ontwikkeld voor wonen en werken rond de steden en in het landelijk gebied, om zo bij te dragen aan een onderscheidend leef- en vestigingsklimaat ter versterking van de kenniseconomie in Brabant. Bij de opgave voor wonen en werken wordt het accent sterker verlegd naar de te ontwikkelen kwaliteiten, de inzet op herstructurering en het beheer van het bestaand stedelijk gebied.

Rond de steden is de schaal van de verstedelijkingsopgave van een andere orde, dan in de gebieden aan de randen van Brabant. Door de verstedelijking te concentreren zijn er meer mogelijkheden om een hoog voorzieningenniveau in stand te houden en verder te ontwikkelen. Dat gebeurt rond goed ontsloten gebieden, zoals in dynamische stadscentra en op knooppunten van infrastructuur.

Binnen de stedelijke structuur worden twee ontwikkelingsperspectieven onderscheiden:

- stedelijk concentratiegebied (stedelijke regio's): in het stedelijk concentratiegebied, inclusief de bijbehorende zoekgebieden voor verstedelijking, wordt de bovenlokale verstedelijkingsbehoefte opgevangen. Enerzijds om de steden voldoende draagvlak te geven voor hun functie als economische en culturele motor, anderzijds om het dichtslibben van het landelijk gebied tegen te gaan.

Stedelijke regio's ontwikkelen zich tot complete stedelijke gebieden. Dit betekent dat ze een aantrekkelijk, in verschillende dichtheden vormgegeven woon-, werk- en leefmilieu bieden. Bijzondere aandacht is er voor bereikbaarheid, groen, milieu, recreatiemogelijkheden dicht bij huis, en een verbrede landbouw die inspeelt op de vraag vanuit de steden. Er wordt gestreefd naar verscheidenheid van woonmilieus, met een menging van woningtypen, bevolkingsgroepen en functies. Er liggen tal van mogelijkheden het bestaand stedelijk gebied beter te benutten door inbreiden en herstructureren en intensief en meervoudig ruimtegebruik. Tegelijkertijd zal het echter in een aantal gevallen onontkoombaar zijn het landelijke, niet verstedelijkte gebied te benutten om te voorzien in de ruimtebehoefte voor verstedelijking;

- overig stedelijk gebied (landelijke regio's): het overig stedelijk gebied, met de bijbehorende zoekgebieden voor verstedelijking, voorziet in de opvang van de lokale verstedelijkingsbehoefte. Grootschalige verstedelijking is ongewenst en voor woningbouw geldt het principe 'bouwen voor migratiesaldo-nul'. Landelijke regio's bieden plaats aan kleinschalige en middelgrote bedrijvigheid. Bij doorgroei tot een groot bedrijf horen deze bedrijven thuis in een stedelijke regio. In op enige afstand van de stedelijke regio's gelegen (delen van) landelijke regio's kunnen ook grote bedrijven uit de regio terecht op een regionaal bedrijventerrein. In de landelijke regio's staat het voorkomen van verdere aantasting van het buitengebied centraal. Dit betekent dat het accent op inbreiden, herstructureren en intensief en meervoudig ruimtegebruik ligt.

De provincie streeft naar een robuuste, economisch levensvatbare, voorzieningenstructuur. Vanwege de verwachte geringe groei van de bevolking is er een beperkte ruimte voor de uitbreiding van detailhandelsvoorzieningen. Het is een primaire verantwoordelijkheid van gemeentes om zorgvuldig om te gaan met bestaande winkelcentra.

De planlocatie is gelegen buiten het stedelijk concentratiegebied en buiten het bijhorende zoekgebieden voor verstedelijking. Rucphen wordt aangemerkt als kern in het landelijke gebied. De provincie wil bereiken:

1. ruimte voor een breed georiënteerde plattelandseconomie;
2. ruimte voor agrarische ontwikkeling;
3. een duurzame land- en tuinbouw;
4. versterking van het landschap.

In een kern in het landelijk gebied wordt de lokale behoefte voor verstedelijking opgevangen met een migratiesaldo 'nul'. In regionaal verband worden afspraken over wonen en werken gemaakt.

Als het gaat om ruimtelijke kwaliteit, wordt een onderscheid gemaakt tussen suburbane kernen, dorpen en plattelandskernen.

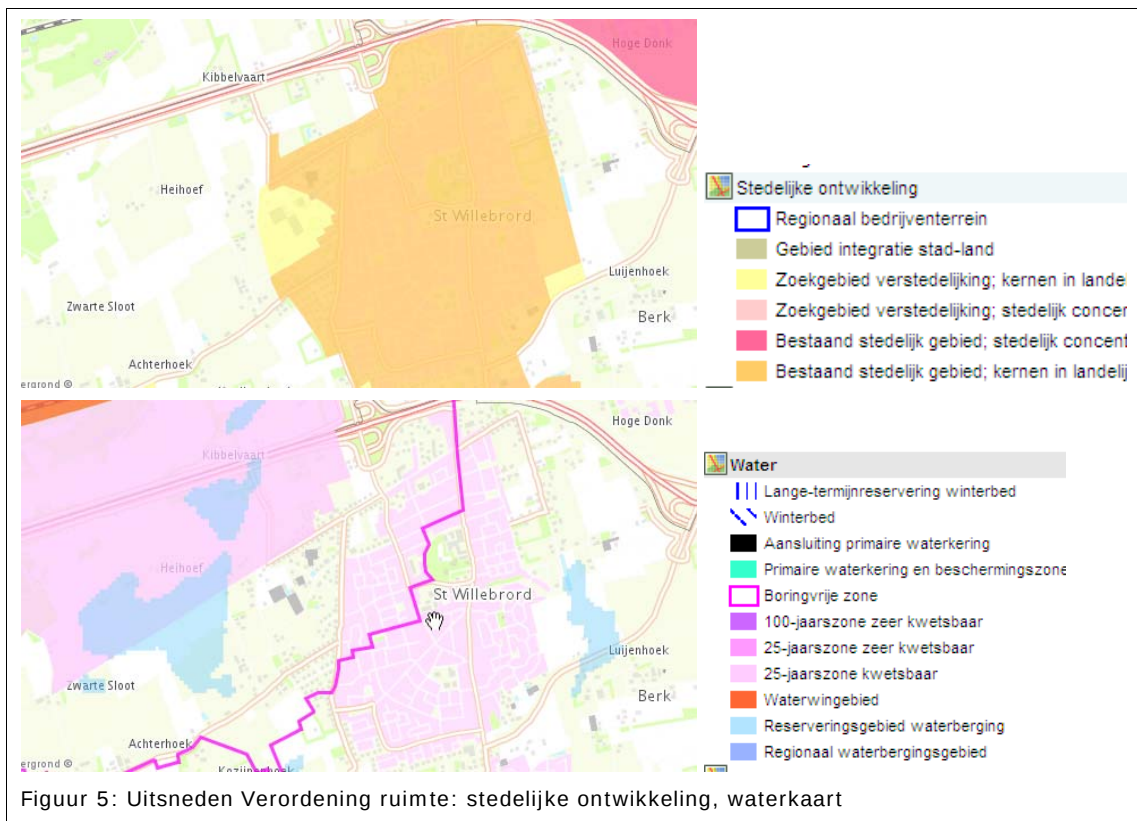
De rol van de provincie in de regionale samenwerking is drieledig. Op de eerste plaats ziet de provincie er op toe dat er regionale afspraken ten aanzien van de verstedelijkingsopgave worden opgesteld en nageleefd. Het regionale overleg en de regionale afstemming hebben daarom een juridische basis in de Verordening ruimte, waarover hierna meer. Het gaat dan om de planning, zowel wat betreft aantallen als kwaliteiten van de opgave voor wonen, werken en voorzieningen.

Daarnaast heeft de provincie vanuit haar gemeenteovertijgende blik een rol als facilitator en regisseur van de regionale ruimtelijke overleggen.

Tenslotte neemt de provincie vanuit haar eigen visie en belang een deel van de opgave voor haar rekening. De ontwikkelende rol van de provincie richt zich op een select aantal provinciale gebiedsontwikkelingen en thematische ontwikkelingen.

Verordening Ruimte

Per 1 juli 2008 is de Wro in werking getreden. Deze wet geeft de provincie meer invloed op het gebied van ruimtelijke ordening. Eén van de instrumenten is het geven van instructieregels aan gemeenten: De planologische verordening. Een gemeente moet met deze regels rekening houden bij het opstellen van bijvoorbeeld bestemmingsplannen.

De Verordening Ruimte Noord-Brabant 2011 is 17 december 2010 vastgesteld en per 1 maart 2011 in werking getreden.

De Verordening Ruimte, figuur 5, gaat onder andere in op de volgende onderwerpen:

1. stedelijke ontwikkeling (begrenzing van bestaand stedelijk gebied);
2. programmering wonen en (middel-) zware bedrijventerreinen;
3. begrenzing ecologische hoofdstructuur (EHS);
4. Ruimte-voor-Ruimte-regeling; ontwikkelingsmogelijkheden van intensieve veehouderij.

Met name onderwerp 1 heeft zijn weerslag op het plangebied. Ten aanzien van de stedelijke ontwikkeling heeft de provincie aangegeven waar het bestaand stedelijk gebied en de zoekgebieden voor nieuwe stedelijke ontwikkelingen zoals nieuwe woonwijken en bedrijventerreinen een plek mogen krijgen. De regels zorgen ervoor, dat eerst in het bestaand stedelijk gebied naar bouw mogelijkheden wordt gezocht, voordat de zoekgebieden mogen worden benut. Het plangebied ligt in bestaand stedelijk gebied.

Bodemvisie

In 2006 heeft de provincie het initiatief genomen voor het opstellen van een praktijkdocument Bodem voor de periode 2007 tot 2010. Het document van 1 november 2007 is specifiek gericht op de uitvoering van bodemsaneringen en speciaal bedoeld voor nietbevoegd gezag-gemeenten, adviesbureaus en andere instanties die betrokken zijn bij de uitvoering van bodemsanering.

De provincie wil haar beleid met betrekking tot de aanpak van bodemverontreiniging inzichtelijk maken. Het document beschrijft de wijze waarop de provincie de geboden (beleids)ruimte in de Wet bodembescherming (WBB) invult vanuit de specifieke situatie in Brabant. Van elk onderdeel in de bodemsaneringsketen wordt een beknopte beschrijving gegeven van het generieke beleid en van de wijze waarop de provincie de betreffende onderdelen nader invult. De beleidsnota behandelt geen onderwerpen waarvoor de verantwoordelijkheid niet bij de provincie ligt. Voor onderwerpen waarvoor gemeenten bevoegd gezag zijn, werkt de provincie samen met de provincie Gelderland en Bodem+ aan een beleidsnota specifiek gericht op gemeentelijke bodemtaken. Voor dit laatste is ook het platform Bodembeheer Brabant (PBB) van belang. Het document moet nog tot een bodemvisie leiden.

Cultuurhistorische Waardenkaart

De provincie Noord-Brabant heeft een Cultuurhistorische Waardenkaart (CHW) opgesteld. De CHW bestaat uit de volgende onderdelen:

- historische bouwkunst: dit zijn de 'monumenten' uit het dagelijks taalgebruik;
- historische stedenbouw: het kan gaan om een gehucht, dorp, stad, woonwijk of industrieel complex;
- historische geografie: aanpassingen die de mens in de loop der eeuwen heeft gedaan aan de natuurlijke omgeving;
- historisch groen: de groenelementen en structuren die door ingrepen van de mens ontstaan;
- historische zichtrelaties: hieronder vallen: molenbiotopen, schootsvelden, eendenkooien en zichtrelaties;
- archeologische monumenten: deze kaartlaag bestaat uit de AMK Noord-Brabant;
- indicatieve kaart archeologische waarden (IKAW): naast de hierboven genoemde archeologische monumenten zijn op de cultuurhistorische waardenkaart indicatieve archeologische waarden af te lezen. Deze waarden zijn belangrijk en moeten in beginsel beschermd worden.

Voor een toets wordt verwezen naar paragraaf 5.1.

Aardkundige Waardenkaart

De provincie wil de aardkundige waarden behouden vanwege de ecologische en cultuurhistorische betekenis. Vanuit die gedachte heeft de provincie veertig gebieden van provinciale of nationale betekenis opgenomen in het streekplan en voorzien van aanvullende ruimtelijke bescherming. De aardkundig waardevolle gebiedenkaart is de concrete uitwerking van de veertig, tot nu toe alleen globaal begrensde, gebieden. Deze bestaat uit een kaartatlas en een toelichting. De provincie geeft op deze manier een impuls aan behoud en ontwikkeling van aardkundige waarden, in én buiten de veertig gebieden. Op 3 augustus 2005 is de Aardkundig Waardevolle Gebiedenkaart Brabant bekendgemaakt. In tegenstelling tot de Cultuurhistorische Waardenkaart is de Aardkundige Waardenkaart geen dynamische kaart die regelmatig wijzigt. Het plangebied komt op de Aardkundige Waardenkaart niet voor.

Waterstructuurplan

Het provinciale beleid (figuur 6) richt zich op het bereiken en in stand houden van watersystemen die ruimte bieden aan een gezond leefmilieu voor mens, dier en plant.

Daarbij zijn economische en ecologische ontwikkelingen met elkaar in evenwicht en is het hebben en houden van een veilige en bewoonbare provincie een randvoorwaarde. Vijf hoofdthema's vormen de kern van het beleid:

- het realiseren van een duurzame watervoorziening;
- het verbeteren van de waterhuishoudkundige situatie;
- het verbeteren van de waterkwaliteit;
- het inrichten van waterlopen met het oog op de versterking van natuurwaarden;
- het anders omgaan met water in bebouwd gebied.

Integraal Waterbeheersplan 2010-2015

Waterschap Brabantse Delta is de beheerder van zowel de kwantiteit als de kwaliteit van het oppervlaktewater in de gemeente Rucphen. Het waterbeheer is gericht op het duurzaam beheren van het watersysteem, waarbij uitgegaan wordt van een watersysteembenadering. Op 9 december 2009 heeft het algemeen bestuur van het Waterschap Brabantse Delta het Waterbeheersplan 2010 – 2015 vastgesteld. Het plan is op 22 december 2009 in werking getreden en is zes jaar geldig.

Het waterschap werkt aan een beter watersysteem, voor mensen en voor flora en fauna. Het watersysteem moet robuuster worden: veiliger, minder kwetsbaar voor regenval en droogte, schoner, natuurlijker en beter toegankelijk voor recreanten. Deze thema's pakt het waterschap in samenhang aan, omdat een integrale aanpak meerwaarde oplevert voor het resultaat. In het waterbeheerplan staan de doelen en de noodzakelijke ingrepen. Bij de keuze daarvan heeft het waterschap een afweging gemaakt tussen belangen van boeren, bedrijven, burgers, natuurbeheerders en andere partijen.

Dit waterbeheerplan is anders dan voorgaande plannen. Het plan bevat minder details en biedt daardoor meer ruimte om in te spelen op nieuwe ontwikkelingen.

Het waterbeheer blijft steeds in beweging, net als het water zelf, de samenleving en het klimaat. In zes jaar tijd kan er veel veranderen. Daarom controleert het waterschap tijdens de planperiode regelmatig of doelen en maatregelen nog steeds goed gekozen zijn of dat aanpassing nodig is.

Het waterbeheerplan geeft de basis voor dit continue proces van plannen (wat willen we bereiken?), doen (wat gaan we doen?), controleren (hoe meten we de resultaten?) en aanpassen (wat hebben we de afgelopen jaren geleerd?). Bij ieder thema zijn deze onderwerpen terug te vinden.

Ontwerp Provinciaal Milieuplan (PMP) 2011-2014

Het vast te stellen Provinciaal Milieuplan is de schakel tussen het Nationale Milieubeleidsplan en de Milieuplannen van de in de provincie Noord-Brabant gelegen gemeenten. Het bevat de milieudoelen van de provincie en hoe deze gerealiseerd kunnen worden. Provinciale Staten dienen bij het vaststellen van de Provinciale Milieuverordening rekening te houden met dit plan. De Integrale Strategie Milieu (ISM) 2006-2010 komt met de vaststelling van het Provinciale Milieuplan 2011-2014 te vervallen.

Basiselementen van de provinciale visie zijn:

- mensen in Noord-Brabant wonen, werken en recreëren in een gezonde, schone en veilige leefomgeving;
- Noord-Brabant draagt bij aan het verminderen van de mondiale milieubelasting voor dat deel waarvoor de provincie verantwoordelijk is;
- het verbeteren binnen de planperiode van de basiskwaliteit voor de verschillende milieuthema's;
- het stimuleren van het schoonmaken en schoonhouden van water, bodem en lucht.
- het bevorderen van het zuinig omgaan met energie en grondstoffen en stimuleren van het gebruik van duurzame energie;
- richten op het uitvoeren van wettelijke taken en aangegane afspraken.

Thema's als duurzaamheid en klimaatbestendigheid vormen van meet af aan randvoorwaarden voor elk provincieplan en worden daarom in dit PMP niet verder uitgewerkt.

Het PMP biedt een sturend kader voor negen thema's: Externe veiligheid, luchtkwaliteit, geur, geluid, licht, afval, stortplaatsen en concrete onderdelen van water en bodem die niet elders zijn geregeld. Daarnaast is er aansturing van het milieu voor biodiversiteit, energie, water, inrichting en mobiliteit in andere strategische plannen. Per milieuthema is gekozen voor een beperkte set aan milieu-indicatoren. Dit zorgt voor een representatief, maar ook overzichtelijk beeld van de toestand van het milieu in onze provincie. Er zijn specifieke Brabantse problemen die een Brabantse oplossing vereisen en die voldoen aan de randvoorwaarden uit de Agenda van Brabant. Er zijn drie concrete onderwerpen waar de provincie in 2011-2014 mee aan de slag gaat:

1. luchtkwaliteit;
2. waterkwaliteit;
3. footprint en biodiversiteit.

Over het algemeen is het PMP randvoorwaardelijk en de plannen en projecten kunnen vaak via koppeling met andere belangen in uitvoering genomen worden. Door de onderlinge integrale afstemming en de versterking op kernthema's komt het totale milieubeleid aan bod. Het PMP is gelijkwaardig aan de andere strategische plannen en bevat geen beleidsuitspraken die dwingend of opleggend zijn voor deze plannen. Het PMP is gebaseerd op bestaande ambities, zowel vanuit de thema's van het PMP als van de overige beleidsvelden.

Provinciaal Verkeers- en Vervoersplan 2002-2020

In het Provinciaal Verkeers- en Vervoersplan (PVVP) 'Verplaatsen in Brabant' geeft de provincie haar visie op de mobiliteit voor de komende 15 jaar. Het PVVP gaat uit van de zogeheten 'van deur tot deur'- benadering. De mobiliteitsbehoeften van burgers en bedrijven zijn het uitgangspunt. Stedelingen, dorpelingen en bedrijven hebben verschillende behoeften; hoe is hieraan tegemoet te komen? Stond vroeger de infrastructuur centraal (wegen, fietspaden, busbanen, verkeersdrempels), nu is dat de reiziger.

De provincie wil burgers en bedrijven acceptabele, betrouwbare reistijden bieden, zodat ze weten waar ze aan toe zijn. Op basis daarvan kunnen gebruikers gerichte keuzes maken. Bijvoorbeeld auto of openbaar vervoer. Nu kan de reiziger niet echt kiezen, mede doordat er onvoldoende actuele informatie is. Dat gaat veranderen. Met het PVVP loopt Noord-Brabant op mobiliteitsgebied voorop in Nederland. Onderscheidend zijn de regionale aanpak en de gebiedsgerichte oplossingen. Dat is alleen waar te maken door vergaande regionale samenwerking met gemeenten. Bij werkelijk 'samen werken' past het niet om als provincie tal van regels van bovenaf op te leggen. Er is veel ruimte voor de regio's om zelf met oplossingen te komen binnen de mobiliteitskaders die de provincie stelt. In die zin is het PVVP ook een vorm van deregulering.

3.3 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie-Plus Gemeente Rucphen (2003)

De structuurvisie-plus (figuur 7) is het vertrekpunt voor de toekomstige ruimtelijke ontwikkeling van zowel het buitengebied als de kerkdorpen van de gemeente. De hoofdgedachte van de structuurvisie-plus is het streven naar een duurzame groene landelijke gemeente, met volop recreatieve mogelijkheden en leefbare kernen.

Het plan geeft invulling aan het doel om kwalitatieve ruimtelijke aspecten en het profiel en image van de gemeente meer structurerend te laten zijn. Het plan geeft het ambitieniveau van de gemeente Rucphen aan, en niet een eindbeeld. De structuurvisie-plus is opgebouwd uit twee delen: 'visie, ambitie en programma' en 'verantwoording'.

Het groene profiel

Voorgesteld wordt, om binnen de groene buffer die de gemeente Rucphen tussen Etten-Leur en Roosendaal nu is en wil blijven, een gebied aan te wijzen dat ook op zeer lange termijn als een buffer overeind kan blijven.

Binnentuin

Het accent voor de kernendriehoek Rucphen, Sprundel en St. Willebrord ligt op een 'naar binnen' gerichte oriëntatie. De hoofddoelstelling voor de drie kernen is dan ook het streven naar een onderlinge ruimtelijke en deels functionele samenhang van de kernen gebundeld rondom een centraal dorpspark: de Binnentuin. Voorop staat dat ieder van de kernen binnen de driehoek een eigen identiteit dient te behouden. De kenmerken van de gemeenschappelijke Binnentuin zijn:

1. een zodanige inrichting dat enerzijds de eigen identiteit van de kernen tot uitdrukking komt en anderzijds de kernen met elkaar worden verbonden;
2. de Binnentuin biedt plaats aan openbare, recreatieve en andere dorps overstijgende gemeenschappelijke voorzieningen;
3. een goede bereikbaarheid voor het langzaam verkeer tussen de kernen onderling, waarvan de infrastructuur tevens dienst doet als structuurdrager voor de inrichting;

4. een aantrekkelijk klimaat voor het wonen in de kernen;
5. commerciële recreatieve voorzieningen die zich laten inpassen in een groene omgeving. Dit stelt eisen aan de schaal van de voorzieningen.

Voor de Binnentuin wordt gedacht aan een mix van openbare en commerciële functies. Openbare functies zijn bijvoorbeeld sportvelden, een heemtuin, kinderboerderij en volkstuinten. Maar ook gemeentelijke voorzieningen die van belang zijn voor meer dan één van de kernen, zoals een sporthal, zwembad en scholengemeenschap passen in de Binnentuin. Commerciële functies zijn functies als de Vijfsprong, een manege, een schietbaan en de Skidome. Het concept van de Binnentuin is verder uitgewerkt in een afzonderlijk structuurplan.

St. Willebrord – Contouren verstedelijking

Voor St. Willebrord wordt opgemerkt dat de bestaande landschappelijke kwaliteiten geen echte harde contouren of begrenzingen vormen voor een verdere verstedelijking. Het accent voor de toekomstige ontwikkelingen voor St. Willebrord dient daarom te liggen op een westwaartse ontwikkeling: richting de Binnentuin.

Aan de oostzijde van het dorp is een afbouw van de wijk Gagelrijzen-Oost in zuidelijke richting een logische vervolgstap. Noordelijk van de sportvelden (omgeving Irenestraat) is reeds sprake van een verregaande vorm van 'spontane' verstedelijking; een verdere verstedelijking van dit gebied ligt voor de hand, waartoe de gemeente tevens gronden ten zuiden van de sportvelden rekent.

St. Willebrord – Prioriteit voor de Binnentuin

Vanuit de driehoeksvisie zal het accent voor St. Willebrord in de nabije toekomst liggen op een verder westelijke oriëntatie. Het bestaande grondgebruik van deze gronden is agrarisch. Binnen het gebied ligt één agrarisch bedrijf. Voorts dient rekening te worden gehouden met de aan te houden afstanden ten opzichte van het bedrijventerrein.

St. Willebrord – Inbreiding en uitbreiding

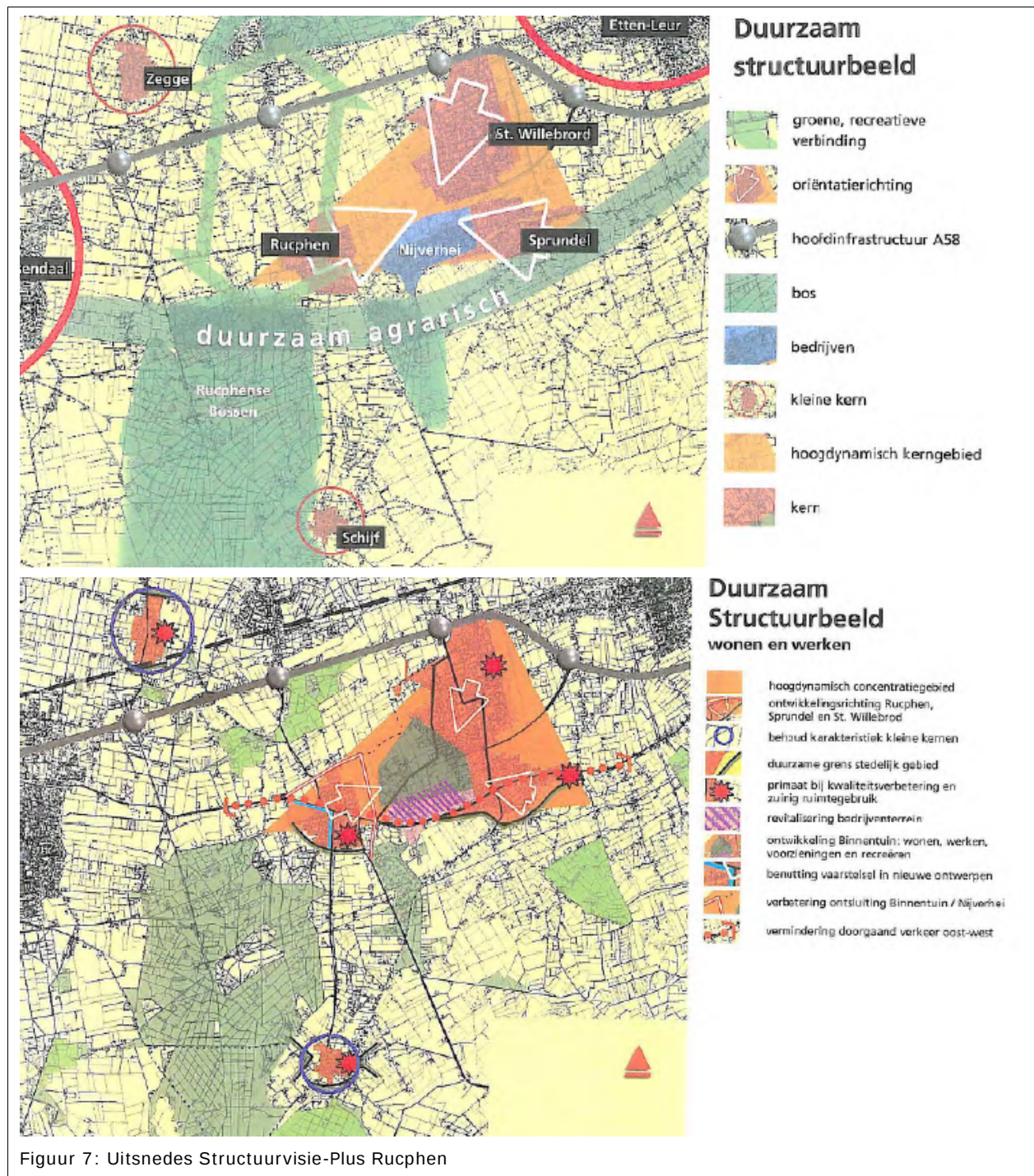
De belangrijkste mogelijkheden voor een verdichting binnen de bestaande structuur worden in de structuurvisie-plus de locaties Bremhoef II (een locatie omsloten door de Bremstraat-Kaaistraat-Rozenkransstraat-Poppestraat) en de voormalige palletfabriek aan de Marijkestraat genoemd.

St. Willebrord - Aanbevelingen

In z'n algemeenheid geldt voor St. Willebrord dat er een gebrek is aan hiërarchie in de ruimtelijke structuur. De minimale verschillen tussen hoofdwegen en woonstraten en het gebrek aan structureel beeldondersteunend groen zijn hier debet aan.

Een gebied met een bijzondere identiteit is het grondgebied Pastoor van Bastiaansen-singel met hierin de R.K.-kerk 'Onze Lieve Vrouw van Lourdes' en verschillende voorzieningen. De identiteit van het gebied wordt bepaald door de menging van groen en genoemde voorzieningen. Het behoud en versterken van het groene karakter van dit gebied dient centraal te staan voor de toekomst. Hier moet verdere 'verstening' worden tegengegaan.

Ten aanzien van de geleidingszone tussen Sprundel en St. Willebrord wordt opgemerkt dat deze onder druk staat. Zaak is deze zone manifest te maken door middel van specifieke inrichting en functie. Hierbij is ondermeer de aanleg van een langzaamverkeersverbinding naar de toekomstige Binnentuin een nieuwe drager.

Aan de noordzijde van de Vosdonkseweg, ter hoogte van de Noorderstraat, zou kantoorontwikkeling een optie zijn. Tevens worden mogelijkheden gezien voor de ontwikkeling van woningbouw aan de noordzijde van de Vosdonkseweg tot aan het zuiden van de locatie Gagelrijzen-Oost.

Structuurplan Binnentuin (2005)

Eén van de belangrijkste thema's uit de voornoemde structuurvisie-plus is het ontwikkelen van de kernendriehoek Rucphen, St. Willebrord en Sprundel voor functies als dorps-overstijgende voorzieningen, wonen, werken en recreatie. Ook zal er rekening mee moeten worden gehouden dat in dit gebied de in studie genomen omleidingsweg Rucphen gerealiseerd zal worden.

In de structuurvisie-plus is reeds de naam Binnentuin aan dit gebied gegeven. Deze naam wijst enerzijds op de naar binnen gerichte oriëntatie van de kernendriehoek en anderzijds op de functie die het gebied moet gaan vervullen, namelijk een ruimtelijk en functioneel samenhangende inrichting van de drie kernen rondom een centrale groene omgeving.

Dit thema Binnentuin is nader uitgewerkt in een ruimtelijk concept voor de ontwikkeling van het gebied. Dit ruimtelijk concept is beschreven in het 'Vlekkenplan de Binnentuin' en resulteert in een ruimtelijke en functionele indeling van het gebied.

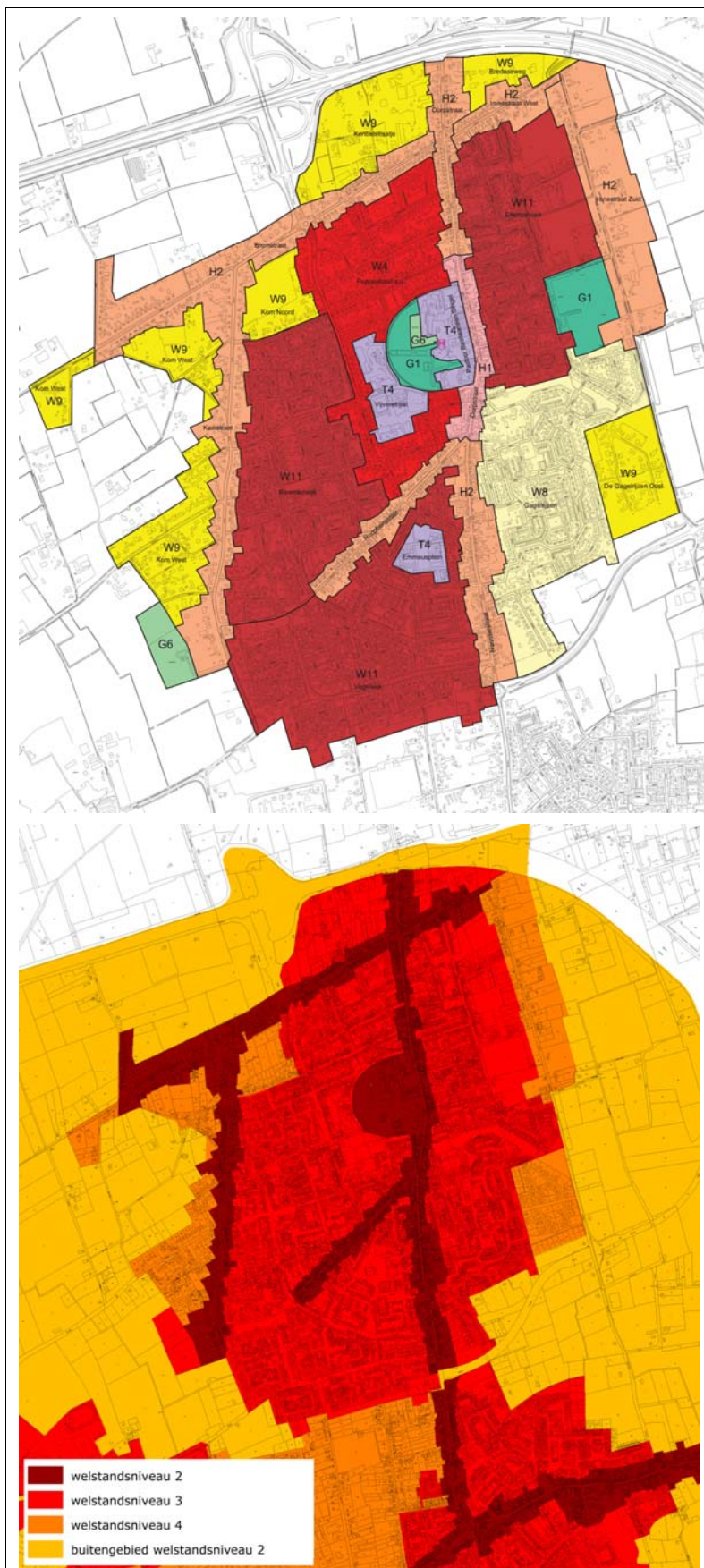
Sociale Structuur Visie

De gemeente Rucphen heeft, mede onder invloed van de Wmo, in 2008 een sociale structuurvisie opgesteld. Deze sociale structuurvisie vormt het taakstellend kader waarmee het gemeentebestuur aangeeft hoe zij de sociale structuur van de gemeente onderhoudt en waar nodig wil versterken. De sociale structuurschets benoemt op basis van analyses van de plaatselijke situatie uitgangspunten om de gemeente meetbare doelen te laten vaststellen en legt een inhoudelijke basis voor de organisatie van het sociale beleid. Met deze sociale structuurschets heeft de gemeente het instrument om lokaal sociaal beleid te kunnen voeren. Dit instrument kan ook gebruikt worden in het proces van netwerksturing naar participanten in de sociale infrastructuur en voor de invulling van de regierol. Een aantal aanbevelingen is:

- integrale benadering sociale infrastructuur;
- burgerparticipatie;
- inrichten communicatie;
- ondersteunen zelfwerkzaamheid burgers;
- initiëren sociale netwerken;
- resultaatgericht aansturen.

Welstandsnota Rucphen

In het kader van de Woningwet heeft de gemeente Rucphen een welstandsnota vastgesteld. Op 30 september 2010 en 15 december 2011 is de welstandsnota herzien. Deze nota bevat het welstandsbeleid van de gemeente Rucphen, zodat burgers goed inzicht kunnen verkrijgen in de gemeentelijke regels omtrent welstand. Het welstandbeleid is opgesteld vanuit de overtuiging dat de gemeente het belang van een aantrekkelijke gebouwde omgeving dient te behartigen. Een aantrekkelijke, goed verzorgde omgeving verhoogt immers de leefkwaliteit, de waarde van onroerend goed en versterkt het vestigingsklimaat. Met de 'herziening Welstandsnota gemeente Rucphen 2011' is het aantal welstandsvrije gebieden uitgebreid.

Figuur 8: Uitsnedes welstandsnota

De welstandnota is opgedeeld in drie delen: Deel A 'Algemene bepalingen', Deel B 'Welstandscriteria' en Deel C 'Sneltoetscriteria'. In Deel B wordt ingegaan op gebieds-gerichte criteria, waarbij St. Willebrord als afzonderlijk gebied wordt onderscheiden. Binnen St. Willebrord worden verschillende deelgebieden onderscheiden, die afzonderlijk worden besproken (figuur 8).

Daarbij wordt voor het historische lint langs de Dorpsstraat een strenger welstands-regime voorgestaan dan in de reguliere St. Willebrordse woonwijken, vanwege de historische waarden die van dit lint uitgaan. Waardevol zijn met name de variatie door een perceelsgewijze invulling, de aanwezigheid van vele maatschappelijke en commerciële voorzieningen en het feit dat uit het lint de ontstaansgeschiedenis van het dorp af te lezen is.

De te onderscheiden gebieden zijn:

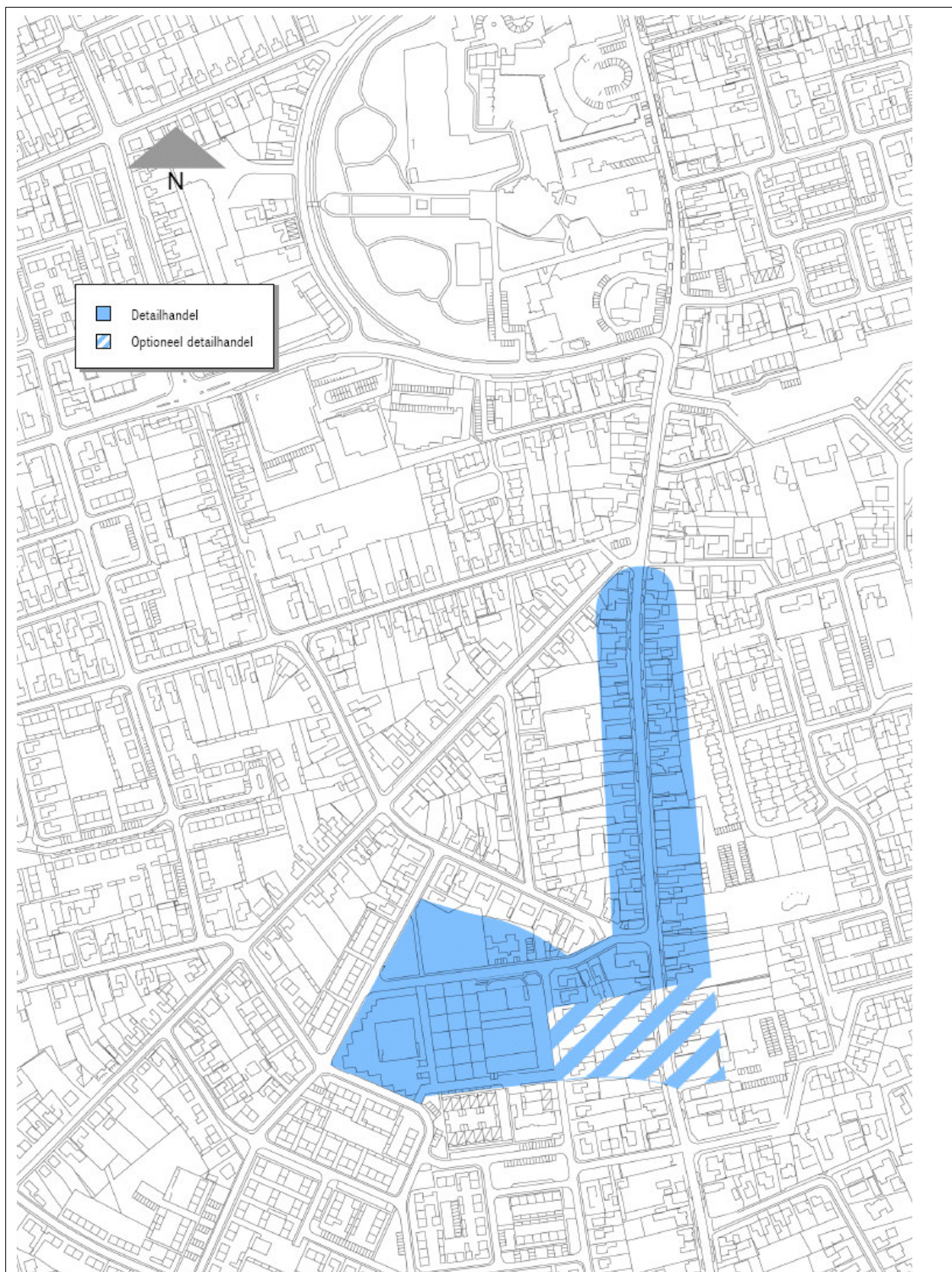
- H1 Historisch dorpsgebied: Dorpsstraat;
- H2 Historische dorps bebouwingslinten: Bremstraat, Dorpsstraat, Irenestraat West, Kaaistraat, Noorderstraat, Rucphensestraat;
- H2 Historisch dorps bebouwingslint: Irenestraat Zuid;
- W4 Woonwijken in traditionele blokverkaveling: Poppestraat;
- W8 Thematische uitbreidingswijken: Gagelrijzen;
- W9 Individuele woningbouw: Kom West en Noord;
- W9 Individuele woningbouw: Kenbelstraatje, Bredaseweg e.o.;
- W9 Individuele woningbouw: Gagelrijzen Oost;
- W11 Gemengd woongebied: Ettensehoek;
- W11 Gemengd woongebied: Bloemenwijk, Vogelwijk;
- T4 Op zichzelf staande bebouwing: Emmausplein, Pastoor Bastiaansensingel, Vijverstraat;
- G1 Parken en groengebieden: Processiepark, sportpark Gagelrijzen;
- G6 Begraafplaatsen.

Structuurvisie detailhandel en horeca

De gemeente Rucphen en de direct omliggende regio is een aantrekkelijk verblijfsgebied voor bewoners, recreanten en toeristen. Zo is er sprake van een prachtige natuurlijke omgeving (Rucphense bossen en de Molenheide) en zijn er de nodige verblijfsaccommodaties. Echter ook de aanwezige detailhandel en voorzieningen zijn van groot belang voor het leefklimaat in de gemeente Rucphen. Op dit punt zijn er nog de nodige verbeteringen te behalen. Zo is het van belang om detailhandel-, horeca-activiteiten en voorzieningen zo veel mogelijk te clusteren en te werken aan een gevarieerd en zo compleet mogelijk aanbod. In de Structuurvisie detailhandel en horeca 2008 van mkb adviseurs is het huidige aanbod per kern geanalyseerd en vertaald naar een toekomstgerichte visie.

In het onderzoeksverslag is een aantal conclusies voor de kern St. Willebrord getrokken:

- in een belangrijk deel van de detailhandel is de economische ontwikkeling stilgeval-
len. Alleen sectoren gericht op de dagelijkse verzorging van de consument én foot-
loose bedrijven hebben zich versterkt. Sectoren die het moeten hebben van een
sterke centrale winkelconcentratie of van een meubelboulevard zijn fors verzwakt;

Figuur 9: Voorbeeld streefbeeld ruimtelijk-economische structuur kern St. Willebrord

- het algemene kwaliteitsbeeld inzake de horeca schiet te kort; enerzijds door de uitstraling van de horeca zelf, anderzijds door het matige vestigingsklimaat voor horeca. Veel horecabedrijven hebben een gedwongen voornamelijk lokale verzorgingsfunctie;
- het winkelaanbod is niet compact en comfortabel, wel redelijk compleet. One-stop-shopping is niet op een aantrekkelijke en comfortabele manier mogelijk.

In het adviesrapport zijn de visie en maatregelen verwoord:

- een boodschappencentrum op het Emmausplein met een volwaardige verbinding naar de Dorpsstraat;
- maak van het boodschappencentrum een multifunctioneel centrum, een dorpshart;
- beleidsmatige ondersteuning van de gewenste ruimtelijke-economische structuur (RES), zoals deze in figuur 9 nader wordt aangeduid;
- opstellen beeldkwaliteitsplan voor het RES-gebied;
- beleidsmatige ondersteuning van de gewenste ruimtelijke-economische structuur door gerichte maatregelen tegen ongewenste ontwikkelingen;
- bestaande bedrijven de mogelijkheid geven te investeren;
- terughoudendheid ten aanzien van nieuwe horecavestigingen;
- stoppende horecaondernemers bestemmingsplanmatig ondersteunen;
- in uiterste gevallen actief panden aankopen en horecabestemming laten vervallen;
- opstarten horeca-project;

nagaan relatie tussen horeca en de ontwikkeling van het Emmausplein/Dorpsstraat
Economische visie

In 2008 heeft Etin-adviseurs in de Economische visie Rucphen 2008-2020 omtrent een vijftal thema's, doelstellingen en actiepunten verwoord, voorzien van een tijdspad. De vijf thema's zijn:

- versterken economische structuur;
- ruimte om te ondernemen en bereikbaarheid;
- verbetering arbeidsmarkt;
- economische samenwerking;
- imago en promotie.

Woonvisie 2008-2012

In 2004 stelde de gemeenteraad een woonvisie vast die recht moest doen aan de woon-, welzijn- en zorgbehoefte van ouderen én het aantal jonge huishoudens in de gemeente op peil moest brengen (Woonvisie 2005-2010). In 2008 heeft de gemeenteraad een update van deze visie vastgesteld.

Op de eerste plaats wil de gemeente Rucphen met deze update van de woonvisie actief blijven inspelen op het met het bestuursakkoord 2007-2011 ingezette nieuwe provinciale beleid voor landelijke gemeenten (zie hiervoor). In dat beleid wordt onder meer extra aandacht gevraagd voor de positie van ouderen en starters op de woningmarkt in de (kleine) kernen. Op basis van goed uitgewerkte plannen is de provincie bereid mee te werken aan slagvaardige oplossingen.

Ten tweede wil de gemeente blijven werken aan het oplossen van de drie belangrijkste vraagstukken die zich ten aanzien van vitaliteit en leefbaarheid in Rucphen (nog steeds) voordoen:

- a. het grote tekort aan geschikte en betaalbare woningen voor starters;
- b. het 'gat' in de bevolkingsopbouw van Rucphen als gevolg van het vertrekoverschot van jongeren en jonge huishoudens in het verleden;
- c. het probleem dat de bestaande woningvoorraad in het geheel niet is berekend op de zeer snel toenemende groep senioren.

De update geeft aan welke keuzes belangrijk zijn om de leefbaarheid in de gemeente Rucphen ook op termijn op niveau te houden. Basis van het ontwerp zijn de resultaten van een woonconsumenten-enquête en een woonforum, waarin burgers zich bogen over de keuzes waarmee de gemeente in de toekomst rekening moet houden.

Woningbouwprogramma:

Voor de kernendriehoek (Rucphen, Sprundel en St. Willebrord) wordt voorgesteld tussen de 560-595 woningen te bouwen, verdeeld over de drie kernen. Dit programma, uit de Woonvisie 2008-2012, is niet verder over de kernen uitgesplitst.

Beleidsregel 'aan huis gebonden beroepen'

Deze beleidsregel van burgemeester en wethouders van maart 2011 dient om de uitgangspunten voor het al dan niet toestaan van de eerder genoemde activiteiten aan huis eenduidig en helder vast te leggen. Bij de actualisering van bestemmingsplannen wordt dit beleid opgenomen in de regels.

In de bestemmingsplannen is de bepaling opgenomen dat het verboden is gronden en bouwwerken te gebruiken op een wijze of tot een doel in strijd met de woonbestemming. Een ander gebruik dan wonen is niet toegestaan. In de jurisprudentie is echter bepaald dat het vestigen van een vrij beroep niet strijdig is met de woonbestemming, mits de woonbestemming in overwegende mate gehandhaafd blijft.

Bij een vrij beroep oftewel aan huis gebonden beroepen moet gedacht worden aan:

- advocaten;
- notarissen;
- adviseurs;
- makelaars;
- vertalers;
- architecten;
- kunstenaars;
- tandarts(-specialisten);
- therapeuten;
- huisartsen.

De uitoefening van ambachtelijke bedrijven, detailhandel en prostitutie wordt hieronder niet begrepen.

Voor vrije beroepen hoeft niet afgeweken te worden van het bestemmingsplan, zolang deze activiteiten plaatsvinden in de woning en voldoen aan het criterium dat het betrokken pand in overwegende mate zijn woonfunctie blijft behouden.

Daarnaast zijn er de beroeps- en/of bedrijfsmatige activiteiten die in de woning of een bijgebouw kunnen worden uitgeoefend. Bij de uitoefening van beroepsmatige en/of bedrijfsmatige activiteiten valt te denken aan:

- autorijschool (ook theorie);
- computerservice (o.a. systeembouw/-analyse) - en informatietechnologiebureaus e.d.;
- reparatie t.b.v. particulieren (excl. auto's en motorfietsen);
- fotograaf;
- vervaardiging van sierraden e.d.;
- hondentrimmer;
- koeriersdienst;
- loodgieter, stratenmaker en aanverwante beroepen;
- reisorganisatie (kleinschalig);
- kleinschalige kappersactiviteiten, schoonheidsverzorgers en andere beroepen in de uiterlijke verzorging;
- traiteur;
- persoonlijke dienstverlening niet elders genoemd.

Dergelijke activiteiten passen niet rechtstreeks binnen de woonbestemming. Bij de afweging of er voor deze activiteiten in de woning en/of bij de woning behorende bijgebouwen al dan niet gebruik wordt gemaakt van een afwijkingsmogelijkheid als bedoeld in artikel 2.12 eerste lid onder a onder 1° Wabo worden de volgende voorwaarden aangehouden:

- de woning moet blijven voldoen aan het Bouwbesluit;
- door de uitoefening van de activiteiten mag het uiterlijk aanzien van de woning niet zodanig veranderen, dat de woning het karakter van een woning geheel of gedeeltelijk verliest;
- het gebruik heeft een kleinschalig karakter, zal dit behouden en moet naar aard met het woonkarakter van de omgeving in overeenstemming zijn. Dat wil zeggen dat van de vloeroppervlakte van de woning en bijgebouwen, aan- en uitbouwen gezamenlijk maximaal 50 m² ten behoeve van beroeps- of bedrijfsmatige activiteiten in gebruik mag zijn;
- geen gebruik gemaakt wordt van de eerder genoemde afwijkingsmogelijkheid voor het uitoefenen van bedrijvigheid die vergunnings- of meldingsplichtig is op grond van de Wet milieubeheer of andere milieuwetgeving, tenzij het gebruik de woonfunctie op zichzelf en in relatie tot zijn omgeving niet zal aantasten;
- het gebruik dient de woonfunctie te ondersteunen, dat wil zeggen dat degene die de activiteiten in de woning of bijgebouw uitvoert tevens gebruiker van de woning is. De gebruiker van de woning dient zelf de activiteiten in de woning of bijgebouw uit te oefenen. Het inhuren van personeel voor het uitoefenen van de activiteiten is niet toegestaan;
- het betreft niet zodanige verkeersaantrekkende activiteiten die kunnen leiden tot een nadelige beïnvloeding van de normale afwikkeling van het verkeer dan wel tot een onevenredige parkeerdruk op de openbare ruimte;
- de uitoefening van detailhandel is niet toegestaan, uitgezonderd als ondergeschikte nevenactiviteit gerelateerd aan het desbetreffende beroep of bedrijf.

Met deze beleidsregel worden voldoende mogelijkheden geboden voor activiteiten aan huis die passen in de woonomgeving. Het is niet wenselijk activiteiten zoals detailhandel en publieksgerichte activiteiten toe te staan, als deze niet passen binnen de uitgangspunten van deze beleidsregel. Bij het indienen van een verzoek voor een dergelijke activiteit wordt hieraan geen medewerking verleend.

Beleidsnotitie mantelzorg 2011

In de gemeente Rucphen is het nog steeds de gewoonte dat kinderen voor hun ouders gaan zorgen als deze ouderen hulpbehoevend worden: mantelzorg. In verband hiermee is deze beleidsregel vastgesteld. Omdat mantelzorg nooit voor een onbeperkte duur is, is het mogelijk om tijdelijk de geldende bestemmingsregels te verruimen. De behoefte aan huisvesting van een mantelzorgbehoevende beperkt zich niet tot ouderen; ook andere zorgbehoevenden, zoals kinderen of familieleden kunnen hier aanspraak op maken.

In het kader van mantelzorgbeleid bieden twee woonvormen/bijgebouwen een oplossing, namelijk de vorm 'uitbreiden van een woning via een aangebouwd bijgebouw of de vorm 'plaatsing van een tijdelijke vrijstaande woonunit'.

Hiervoor zijn, naast de algemene bestemmingsplanregels, in juli 2011 separate voorwaarden opgesteld door burgemeester en wethouders:

Aangebouwd bijgebouw

- er dient aantoonbaar sprake te zijn van een ondersteuningsaanvraag welke zal worden getoetst door de gemeentelijke zorgmakelaar;
- er dient sprake te blijven van één huishouden. Er kan nooit sprake zijn van een zelfstandige woning;
- indien de uitbreiding van de woning niet past binnen de bestemmingsplanregels, dan kan er, ten behoeve van een aan te bouwen bijgebouw, een vergunning tot afwijking worden verleend voor maximaal 70 m². Van deze afwijking wordt geen gebruik gemaakt indien hierdoor het totale oppervlak aan bijgebouwen binnen het achtererf de 120 m² overschrijdt;
- indien mantelzorg plaatsvindt via gebruikmaking van een bestaand bijgebouw, dat gekoppeld wordt aan de woning, kan afgeweken worden van de eerder genoemde 70 m² mits het totale oppervlak aan bijgebouwen binnen het achtererf de 120 m² niet overschrijdt;
- een aan te bouwen bijgebouw ten behoeve van mantelzorg moet minimaal één directe verbinding hebben met de woning. Dit kan door het bijgebouw tegen de woning te bouwen of via een koppeling met de woning te verbinden. Door zijn constructie, afmetingen en architectonische vormgeving dient het aan te bouwen bijgebouw ondergeschikt te zijn aan de woning;
- het bebouwingspercentage van het bouwperceel dat voor de bebouwing in aanmerking komt, mag maximaal 50% bedragen.

Tijdelijke vrijstaande woonunit

Een dergelijke unit is demontabel en/of relatief eenvoudig verwijderbaar en bestaat uit één laag. Vooraf wordt een overeenkomst met de gemeente gesloten.

- er dient aantoonbaar sprake te zijn van een ondersteuningsaanvraag welke zal worden getoetst door de gemeentelijke zorgmakelaar;
- er dient sprake te blijven van één huishouden. Er kan nooit sprake zijn van een zelfstandige woning;

- voor het plaatsen van de tijdelijke vrijstaande woonunit zal, indien hierdoor het toegestane totale oppervlak aan bijgebouwen op het bouwperceel wordt overschreden, gebruik worden gemaakt van de afwijkmogelijkheid uit de Wabo;
- het oppervlak van de woonunit mag maximaal 70 m² bedragen met een maximale goothoogte van 3,00 meter en een bouwhoogte van 5,00 meter;
- het bebouwingspercentage van het bouwperceel dat voor de bebouwing in aanmerking komt, mag maximaal 50% bedragen;
- de tijdelijke te plaatsen vrijstaande woonunit past in de stedenbouwkundige opzet van het gebied en er mag geen onevenredige aantasting plaatsvinden van de gebruiksmogelijkheden van de aangrenzende gronden en bouwwerken. Dit betekent onder andere dat de bezonning en het uitzicht van de naastliggende percelen niet onevenredig mogen worden aangetast;
- zodra de mantelzorg wordt beëindigd (bij verhuizing of overlijden) dient hiervan melding te worden gedaan bij burgemeester en wethouders;
- bij beëindiging van de mantelzorg dient de tijdelijke woonunit binnen drie maanden te worden verwijderd en vervalt de overeenkomst.

Erfgoedverordening 2010

Voor de onderwerpen monumenten en archeologie heeft de gemeente in 2010 een verordening vastgesteld. In deze verordening wordt een aantal zaken geregeld, te weten: de aanwijzing van gemeentelijke monumenten, instandhouding van gemeentelijke monumentale zaken, Rijksmonumenten en de instandhouding van archeologische terreinen.

Inmiddels is de gemeente voornemens eind 2011 een vervangende integrale visie op het erfgoed vast te stellen, waarmee in dit bestemmingsplan rekening wordt gehouden. Doelstelling van de Erfgoedkaart is het bieden van een actueel overzicht van het bovengrondse en ondergrondse erfgoed in de gemeente Rucphen. De Erfgoedkaart bestaat uit een Cultuurhistoriekaart en een Archeologiekaart.

De Archeologiekaart van de gemeente Rucphen omvat een Archeologische waarden- en verwachtingenkaart en een Advies archeologische beleidskaart. De Archeologische waarden- en verwachtingenkaart geeft een zo volledig mogelijk beeld van de actuele kennis van het archeologische bodemarchief van de gemeente Rucphen. De Archeologische waarden- en verwachtingenkaart geeft informatie over de ligging en de omvang van alle bekende archeologische terreinen en de verwachting (hoog, middelhoog, laag) op de aanwezigheid van nog onbekende archeologische objecten en terreinen. Deze kaart vormt de inhoudelijke verantwoording van de Archeologische Beleidskaart. De Advies archeologische beleidskaart is de vertaling van de Archeologische waarden- en verwachtingenkaart in ruimtelijk beleid.

Het beoogde effect van de archeologische kaarten is als volgt te omschrijven:

- de gemeente voldoet aan de wettelijke vereisten die voortvloeien uit de Wamz en de Wro, namelijk het rekening houden met bekende en te verwachten archeologische waarden bij het opstellen van bestemmingsplannen;
- in een vroegtijdig stadium kunnen archeologische risico's voor planvormers worden signaleerd;
- het geeft de wettelijke regierol van de gemeente gestalte;
- archeologie en daarmee de geschiedenis van de gemeente Rucphen wordt zichtbaarder voor publiek.

De Archeologische informatiekaart toont alle bekende archeologische vindplaatsen, onderzoeken, vondstmeldingen en potentiële archeologisch waardevolle locaties.

De Archeologische waarden- en verwachtingenkaart geeft een gedetailleerd overzicht van archeologische waarden en de archeologische verwachtingen. Deze kaart vormt de basis voor de Advies archeologische beleidskaart.

Na vaststelling door de gemeenteraad kan de beleidskaart worden gebruikt als toetsingskader voor het verlenen van een omgevingsvergunning.

Op de Advies archeologische beleidskaart worden de volgende eenheden/beleids-categorieën onderscheiden:

- archeologisch beleidsadviesgebied 1 (Archeologische terreinen);
- archeologisch beleidsadviesgebied 2 (Dorpskernen). Voor dorpskernen is de archeologische waarde al vastgesteld. Om het archeologisch bodemarchief van deze gebieden gedegen te beheren, is vanaf een bodemverstoring met een minimum oppervlakte van 50 m² en een diepte van 30 cm een archeologisch onderzoek vereist;
- archeologisch beleidsadviesgebied 3 (Gebied met een hoge archeologische verwachtingen). Om het archeologisch bodemarchief van deze gebieden gedegen te beheren, is vanaf een bodemverstoring met een minimum oppervlakte van 100 m² en een diepte van 50 cm een archeologisch onderzoek vereist;
- archeologisch beleidsgebied 4 (Gebieden met een middelhoge archeologische verwachting). Om het archeologisch bodemarchief van deze gebieden gedegen te beheren, is vanaf een bodemverstoring met een minimum oppervlakte van 500 m² en een diepte van 50 cm een archeologisch onderzoek vereist;
- archeologisch beleidsgebied 5 (Gebieden met een lage archeologische verwachting). Om het archeologisch bodemarchief van deze gebieden gedegen te beheren, is archeologisch onderzoek verplicht bij bodemverstoringen met een oppervlakte van meer dan 50.000 m² en een diepte van meer dan 50 cm. Deze vrijstelling geldt niet indien een project MER-plichtig is;
- archeologisch beleidsgebied 6 (Gebied waar geen archeologische verwachting (meer) voor geldt). Deze gebieden zijn vrijgesteld van archeologisch onderzoek.

In St. Willebrord is sprake van beleidsgebieden 4 en 5, waarover in paragraaf 5.1 meer.

De gemeentelijke Cultuurhistoriekaart omvat een gecombineerde cultuurhistorische waardenkaart en cultuurhistorische beleidskaart. Op de Cultuurhistoriekaart zijn de in de gemeente aanwezige cultuurhistorische waarden aangegeven met betrekking tot het (steden)bouwkundig erfgoed, het historisch-geografisch erfgoed en de historische groenwaarden. Daarnaast is op de Cultuurhistoriekaart een 'matrix waardering en beleid' opgenomen, waarin wordt aangegeven op welke wijze de cultuurhistorische waarden in ruimtelijk beleid verankerd zou kunnen worden.

Voorts is in de gemeentelijke Monumentennota uiteengezet hoe de gemeente Rucphen de komende jaren om zal gaan met de aanwezige cultuurhistorische waarden. De centrale visie luidt als volgt: 'Cultuurhistorie is een belangrijke drager van de identiteit van Rucphen en maakt integraal onderdeel uit van de ruimtelijke ontwikkeling van Rucphen. Ontmoetingen van heden en verleden vormen een uitdaging en inspiratiebron voor de toekomst. 'Behoud door ontwikkeling is hierbij uitgangspunt'.

Een voorwaarde die in de Monumentennota wordt onderkend, is dat voor het maken van overwogen keuzes en beleid, gedegen kennis van het Rucphense erfgoed verkregen dient te worden. Het in beeld brengen van waardevolle cultuurhistorische structuren en landschapselementen met behulp van een gemeentelijke Cultuurhistoriekaart vormt om die reden een belangrijke stap in de ontwikkeling van een duurzaam en integraal erfgoedbeleid.

Aan de objecten, structuren en gebieden die op de Cultuurhistoriekaart staan weergegeven, is een waardering toegekend. Een onderscheid is gemaakt op grond van ruimtelijk niveau (dan wel naar de overheidslagen die verantwoordelijkheid zijn voor het erfgoedbeleid).

In de matrix 'Waardering en beleid', die naast de legenda van de Cultuurhistoriekaart is opgenomen, wordt per legenda-eenheid aangegeven hoe de cultuurhistorische waarden van de geïnventariseerde objecten, structuren en gebieden in beleid verankerd zouden kunnen worden. De bescherming van waarden is allereerst mogelijk middels het bestemmingsplan. In de matrix is opgenomen welke bestemmingen en aanduidingen gebruikt kunnen worden. In het bestemmingsplan kunnen regels specifiek gemaakt moeten worden voor een object, structuur of gebied. Om die reden is in de kolom 'kenmerken' een korte beschrijving opgenomen van de waarden die beschermd kunnen worden.

De laatste kolom heeft betrekking op de overige beleidsinstrumenten die ingezet kunnen worden om de cultuurhistorische waarden te beschermen, dan wel verder te ontwikkelen. Naast verordeningen (kapverordening, monumentenverordening, erfgoedverordening) kan gedacht worden aan beleidsregels- en voornemens als onderdeel van een landschapsontwikkelingsplan, welstandsnota of erfgoednota.

Beleid implementatie Besluit bodemkwaliteit (2009)

Het bodembeleid is gemoderniseerd. Ook het Bouwstoffenbesluit is hier niet aan ontkomen. Het Bouwstoffenbesluit regelde niet alleen het (her)gebruik van bouwstoffen, maar ook het (her)gebruik van grond en baggerspecie. Daarvoor zijn vele extra regelingen ontworpen. De regelgeving was daardoor ondoorzichtig en moeilijk handhaafbaar geworden.

Met het Besluit bodemkwaliteit zijn al die besluiten en regelingen tot één besluit en één regeling samengebracht. Op 1 juli 2008 is het Besluit Bodemkwaliteit voor de laatste fase in werking getreden. Met name voor het onderdeel grond en baggerspecie is er relatief veel veranderd op het gebied van beleidsvorming, normstelling en toepassingsmogelijkheden. Ten behoeve van de uitvoering is het praktijkdocument Besluit bodemkwaliteit opgesteld.

In 2002 heeft de gemeente Rucphen de 'Nota implementatie Bouwstoffenbesluit gemeente Rucphen' vastgesteld. Door de inwerkingtreding van het Besluit bodemkwaliteit was het noodzakelijk dit beleid te actualiseren. De nieuwe beleidsnota beschrijft de beleidslijnen van de gemeente, de verantwoordelijkheden en taken en de interne procedures in het kader van het Besluit bodemkwaliteit.

Water

De watertoets is een procesinstrument om te waarborgen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op evenwichtige wijze in beschouwing worden genomen bij alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen en besluiten van zowel Rijk, provincie, gemeenten als waterschappen.

In de watertoets wordt geanticipeerd op de vraag naar ruimte voor water. Een belangrijke vraag daarbij is of nieuwe functies op de juiste plaats komen te liggen gezien waterhuishoudkundige aspecten als te hanteren waterpeilen en mogelijkheden om te voldoen aan de principes van achtereenvolgens eerst vasthouden, dan bergen, dan afvoeren en aan de trits schoonhouden, scheiden, zuiveren. De waterhuishoudkundige aspecten die in de watertoets aan de orde kunnen komen, zijn veiligheid, wateroverlast, riolering, watervoorziening, volksgezondheid, bodemdaling, grondwateroverlast, oppervlaktewaterkwaliteit, grondwaterkwaliteit, verdroging en natte natuur.

De watertoets is een procesinstrument waarbij voorop staat dat in overleg met de waterbeheerders een goede ruimtelijke afweging plaatsvindt waarbij de waterhuishoudkundige aspecten voldoende worden meegewogen en vormt geen zelfstandig normstelsel.

Korthedshalve wordt verder verwezen naar paragraaf 5.3 van dit bestemmingsplan.

Visiedocument Groenbeleid

Het Visiedocument Groenbeleid Rucphen van 11 december 2008 beschrijft de waarden van groen voor luchtkwaliteit, speelruimte, economie, gezondheid, natuur, water, leefbaarheid en ruimtelijke waarde. Het rapport geeft verder aan dat de (beeld)kwaliteit van groen sterk afhankelijk is van het plan- en ontwerpproces van ruimtelijke projecten en dat daarom vroegtijdige afstemming noodzakelijk is. Bij ontwikkelingen in het stedelijk gebied is het van belang dat knelpunten zoals te weinig groen en een hoge parkeerdruk inzichtelijk worden gemaakt en daar rekening mee wordt gehouden in het plan. Zo ook dient bekend te zijn of er binnen de invloedssfeer van het plan bomen aanwezig zijn, zodat hierin een overwogen keuze gemaakt kan worden.

Er is een behoorlijke ambitie om het groen verder in te vullen in beleid, planvorming en beheerplannen.

In het document is kort aangehaald hetgeen omtrent groen in de structuurvisie is gesteld. Voor St. Willebrord wordt geconstateerd dat er een gebrek aan hiërarchie en ruimtelijke structuur is. Onder andere het gebruik aan beeldondersteunend groen is hier debet aan. Er wordt dan ook een aantal keren in de structuurvisie aangestuurd op behoud of realisatie van groenstructuren in St. Willebrord. Dit onder andere langs de Vijverstraat, Processiepark en de Poppestraat. Voor de geleidingszone tussen St. Willebrord en Sprundel wordt uitgesproken, dit gebied een specifieke inrichting en functie mee te geven (groene langzaamverkeersverbinding). Over de Oosthoek wordt gezegd dat de agrarische functie behouden moet blijven, waar dat er wel mogelijkheden zijn tot recreatief uitloopgebied.

In het raadsbesluit is aangegeven dat de in het Visiedocument genoemde vervolgstappen als ambities voor de toekomst worden opgevoerd. Daarmee ligt er voor de hieronder genoemde acties uit het Visiedocument een opdracht voor het bestemmingsplan Kom St. Willebrord.

- waardevol groen en waardevolle bomen beschermen in bestemmingsplannen;
- groenstructuren en groennormen opnemen in bestemmingsplannen;
- verplichte groenparagraaf in stedenbouwkundige onderbouwing of ruimtelijke plannen.

In dit beleid is ook de rood-met-groen-regeling verwoord. De koppeling houdt in dat wanneer stedelijke functies beslag leggen op het buitengebied, deze ontwikkeling wordt gekoppeld aan een gelijktijdige verbetering van de kwaliteit van het buitengebied.

Groenstructuurplan

Het openbaar groen van Rucphen staat in de belangstelling. Het gemeentebestuur wil een beleidslijn uitzetten voor de toekomst van het groen in de vijf kernen. Voor het ontwikkelen van een gedegen groenbeleid is het opstellen van een groenstructuurplan een geëigend middel. Een groenstructuurplan:

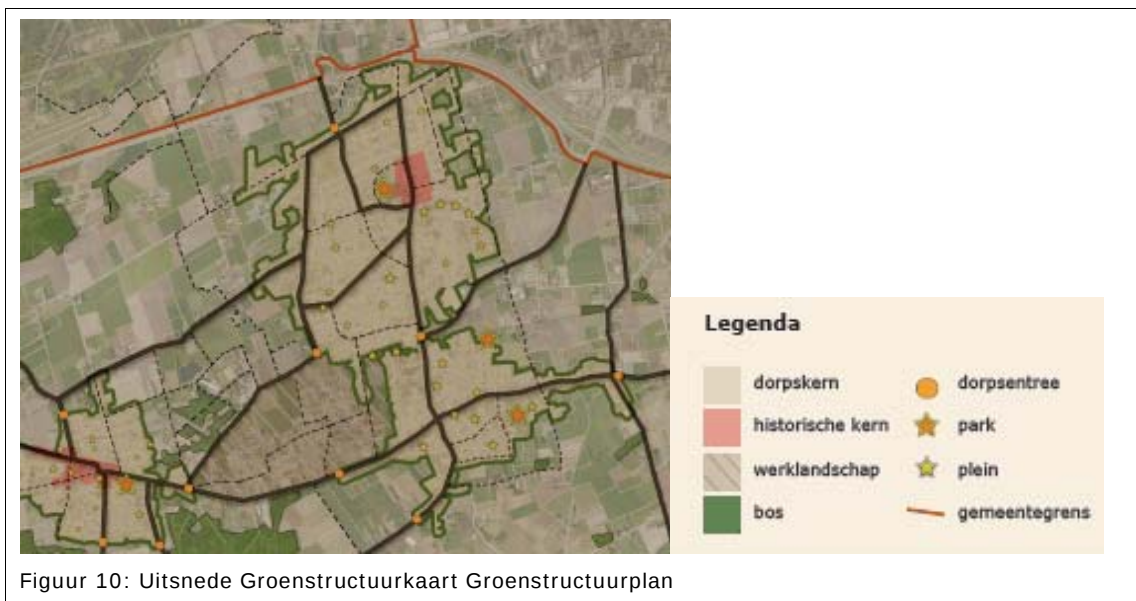
- verduidelijkt de ruimtelijke opbouw van de gemeente;
- geeft inzicht in het gewenste beeld van het groen per stadsdeel of dorp;
- vormt de basis voor eventuele latere omvormings- en beheerplannen voor het groen.

In het Groenstructuurplan Rucphen 'Landschap Onthuld', vastgesteld door de gemeenteraad op 11 februari 2010, wordt het gemeentelijk beleid vastgelegd voor wat betreft de gewenste kwantiteit en kwaliteit (gebruikswaarde, belevingswaarde, ecologische waarde) van het groen. Het plan bevat een groensaldoregeling voor een verantwoorde omgang met groen. De regeling zorgt ervoor dat er niet onbekommerd aan de groene ruimte kan worden gesnoept. Zo wordt voorkomen dat de waarden van groen (speelruimte, woonkwaliteit, gezondheid, natuurwaarde enzovoorts) verloren gaan omdat hier geen aandacht aan is besteed. Door verschillende stappen te doorlopen, kan een bewuste keuze gemaakt worden omtrent inpassing, opoffering en compensatie. De groensaldoregeling zal hiermee onderdeel vormen in het planproces van ruimtelijke plannen en projecten, zodat een verantwoorde afweging kan worden gemaakt.

De Groenstructuurkaart (figuur 10) toont de meest relevante groene structuren ofwel de groene dragers van de gemeente Rucphen. Deze dragers herbergen de karakteristiek en de identiteit van de gemeente of leggen deze vast.

De kaart is geen weergave van de huidige situatie maar geeft eerder een visie op een mogelijke toekomstige groenstructuur waarbij bepaalde waardevolle bestaande groenstructuren zijn vastgelegd. De kaart toont daarmee wat van waarde is en waar kansen liggen en is daarmee een ambitiekaart die richting geeft aan nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen. De kaart is opgebouwd uit een aantal lijnen, vlakken en punten die zijn samengevat in een aantal thema's.

Het plan is ook voorzien van een uitvoeringskaart (figuur 11) met landschappelijke dooradering.

Figuur 10: Uitsnede Groenstructuurkaart Groenstructuurplan

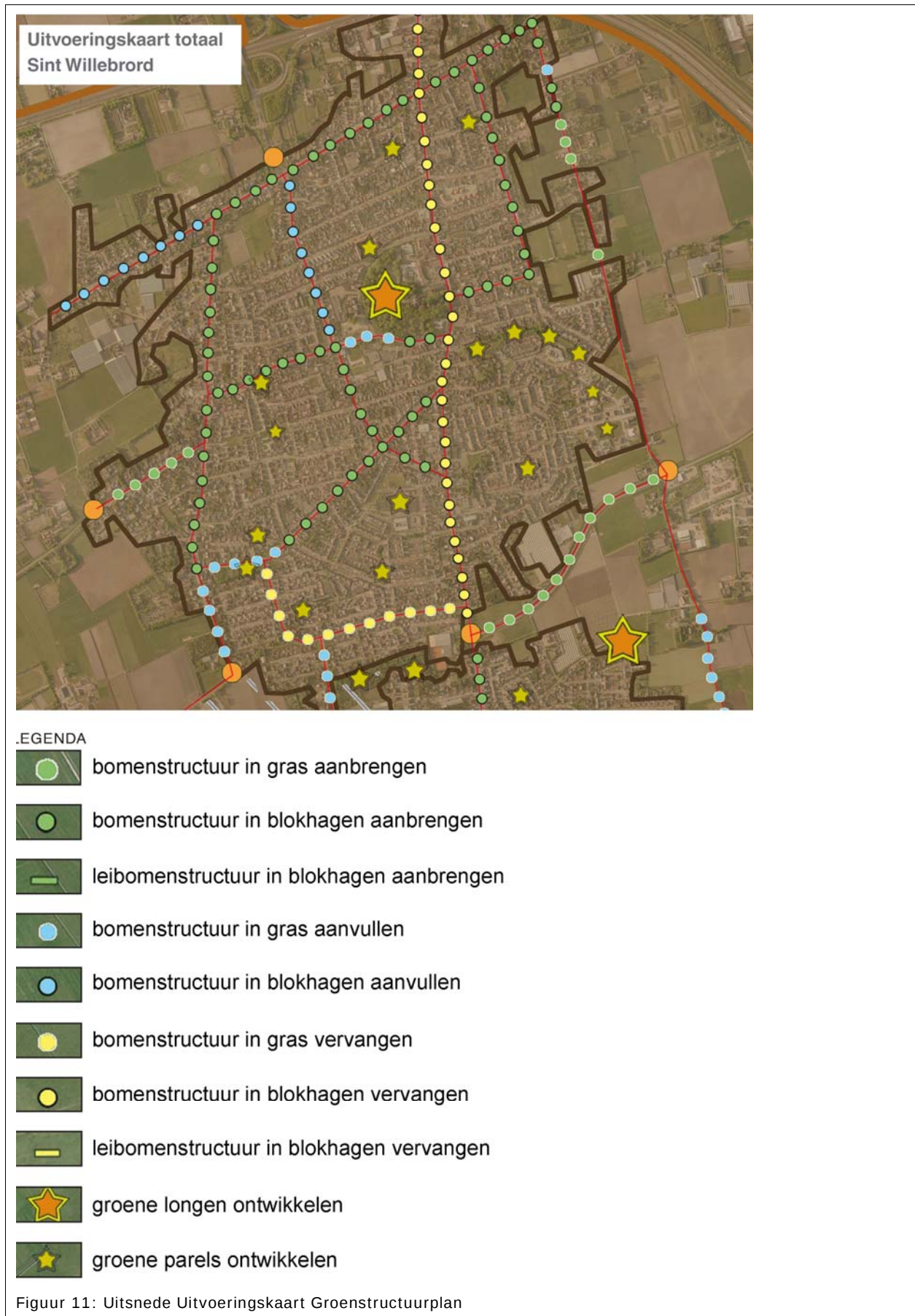
Groene Kaart

De Groene Kaart is een middel dat wordt gebruikt voor het enerzijds dereguleren van regelgeving ten aanzien van het kappen van bomen (en andere houtopstanden) en anderzijds inzichtelijk maken van de meest waardevolle houtopstanden en het bieden van bescherming.

Tot het komen van een Groene Kaart is besloten in de gemeenteraad van juli 2010. Op 6 september 2011 hebben burgemeester en wethouders de Groene Kaart voor de vijf dorpskernen en het bedrijventerrein Nijverhei vastgesteld. Het vaststellen van de Groene Kaart voor het buitengebied is voorzien in de zomer van 2012.

Concreet is de Groene Kaart een kaart (tekening) met daarop exact aangegeven de meest waardevolle houtopstanden, voorzien van een nummer. In de bijbehorende inventarisatiebladen is per nummer een beschrijving gegeven van de waarden en kenmerken van de betreffende houtopstand. Opname van houtopstanden op de Groene Kaart heeft plaats gevonden middels vastgestelde criteria.

De houtopstanden welke zijn aangegeven op de Groene Kaart mogen niet vrij gekapt worden. Hier zal nog regelgeving voor blijven gelden ten aanzien van kap. Publieke (gemeentelijke) houtopstanden welke niet op de Groene Kaart zijn opgenomen, zullen weliswaar zonder vergunning gekapt kunnen worden, maar hiervoor zal een gedragscode gelden, welke een zorgvuldige planvorming en communicatie garandeert.

Beleidsvisie Externe Veiligheid Rucphen

Burgemeester en wethouders hebben op 7 september 2010 ten aanzien van externe veiligheid een beleidsvisie vastgesteld. Vanuit de verantwoordelijkheid om burgers een veilige leefomgeving te bieden en vanuit het besef dat risico's onvermijdelijk zijn, is een heldere visie nodig voor de omgang met externe veiligheid binnen de gemeentegrenzen. De gemeente geeft op een gestructureerde wijze invulling aan de beleidsvrijheid die haar binnen de bestaande wettelijke kaders ter beschikking staat.

Met de beleidsvisie geeft de gemeente haar visie op de beheersing van veiligheidsrisico's. Door antwoord te geven op de vraag hoe veilig het in de gemeente moet zijn, wordt een ambitieniveau vastgelegd.

Met de beleidsvisie worden de volgende doelstellingen nagestreefd:

- inzicht in de aanwezige risico's op een signaleringskaart;
- invulling van de beleidsvrijheid;
- een gebiedsgerichte uitwerking van het beleid met maatwerkoplossingen die passen bij de gebiedskenmerken;
- een beschrijving van de aanpak en organisatie, waarmee de ambities worden gerealiseerd.

De gemeente Rucphen wil zorgen voor een blijvend maatschappelijk aanvaardbare risicosituatie voor burgers in relatie tot activiteiten met gevaarlijke stoffen in de omgeving.

De acceptatie van risico's wordt gestuurd door:

- de ambitie om een veilige woonomgeving te creëren voor de inwoners;
- de ambitie om vanuit een economisch en sociaal perspectief bedrijven voldoende kansen te bieden om zich in Rucphen te vestigen, een gezonde bedrijfsvoering te ontwikkelen en werkgelegenheid te creëren.

De beschreven aanpak is gericht op het realiseren van de ambities door:

1. het opheffen van onacceptabele risicoknelpunten. Bestaande risicovolle activiteiten worden getoetst aan de wettelijke normen en aan de eigen ambities waarna instrumenten worden ingezet om onacceptabele risicosituaties op te lossen;
2. het voorkomen van nieuwe risicoknelpunten. Nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen waarbij de risico's tot een onacceptabel niveau leiden, worden voorkomen. Landelijke normen en het beschreven ambitieniveau vormen het toetsingskader voor het toelaten van nieuwe bedrijven en voor ruimtelijke besluiten;
3. het beheersen van bestaande geaccepteerde risicosituaties. Bestaande risicovolle activiteiten en (beperkt) kwetsbare objecten worden getoetst aan wettelijke regelgeving en aan de gemeentelijke ambities.

Nota integraal veiligheidsbeleid 2008-2012

Deze nota volgt het Veiligheidsplan uit 2001 op, welke door de gemeenteraad is afgesloten met ingang van 1 januari 2007.

Als aan burgers gevraagd wordt wat ze belangrijk vinden in het leven noemen ze naast gezondheid vaak het onderwerp veiligheid. Veiligheid is een basisbehoefte. Iedereen wil een veilig thuis, een veilige leefomgeving, een veilige werksituatie en een veilig land om in te leven.

Het waarborgen van de veiligheid is van oudsher een verantwoordelijkheid van het lokaal bestuur en het openbaar ministerie, in samenwerking met andere maatschappelijke organisaties.

De afgelopen jaren is steeds duidelijker geworden dat repressief optreden (door politie en brandweer) en het functioneren van het strafrechtstelsel weliswaar een bepaald niveau van veiligheid kan garanderen, maar niet de oorzaken van onveiligheid kan wegnemen of veel voorkomende inbreuken op veiligheid kan tegen gaan. Brandweer, gemeenten, justitie, maatschappelijke partners en politie kunnen de binnen de maatschappij heersende problemen niet alleen oplossen, dat is gezamenlijke verantwoordelijkheid onder regie van het lokaal bestuur. De specifieke bijdrage van de overheid op het gebied van veiligheid is de laatste jaren veranderd van een regel- en handhavingsrol in een actieve allesomvattende regierol op het gebied van zowel veiligheid als leefbaarheid.

Onze moderne samenleving met veel complexe problemen, zeker op het gebied van veiligheid en leefbaarheid, vraagt om een nieuwe, minder hiërarchische en meer vragen- en probleemgerichte aanpak. Zo is het integrale veiligheidsbeleid ontstaan. De samenwerking tussen lokale overheid en burgers, instellingen en bedrijven is hierbij van cruciaal belang.

Wegencategoriseringsplan

Aan de categorisering van wegen wordt in paragraaf 2.2 al kort aandacht geschonken. De gemeente beschikt over een 'Artikel 15 wegcategoriseringsplan Duurzaam Veilig Rucphen', dat in 1999 is vastgesteld. Het plan is nadien gewijzigd. De kaart in paragraaf 5.10 geeft de actuele stand van zaken weer behoudens twee niet verwerkte wijzigingen:

- de Dorpsstraat (het gedeelte tussen de Pastoor Bastiaansensingel en de rotonde aan de Vosdonkseweg) is 30 km/h geworden; alleen het gedeelte tussen de Pastoor Bastiaansensingel-noord en de Roosendaalseweg is nog 50 km/h;
- dit geldt ook voor de Pastoor Bastiaansensingel (tussen de Dorpsstraat en de Vijverstraat).

Overigens zal er een nieuw verkeerscirculatieplan worden opgesteld ná besluitvorming omtrent de 'Omleiding Rucphen'.

Gemeentelijk Verkeers- en Vervoersplan (GVVP) 2006-2016

In februari 2006 is het GVVP vastgesteld dat het Verkeersplan uit 1995 vervangt. Sinds dit Verkeersplan hebben zich vele wijzigingen voorgedaan, zijn er veel infrastructurele werken uitgevoerd en is in diverse nota's op de verkeerssituatie ingegaan. Afstemming en integratie bleek noodzakelijk. In het GVVP wordt de volgende hoofddoelstelling geformuleerd: 'Rucphen biedt een doelmatig, veilig en duurzaam functionerend verkeers- en vervoersstelsel, waarbij de kwaliteit voor de individuele burger in een goede verhouding staat tot de kwaliteit voor de rest van de samenleving'. Dit betekent concreet:

- voorzien in de groeiende behoefte aan mobiliteit;
- verhogen van de verkeersveiligheid;
- verbeteren van de leefbaarheid;
- garanderen van de bereikbaarheid.

Na een inventarisatie en analyse, zijn de knelpunten beschreven waarvoor vervolgens oplossingsrichtingen zijn gezocht, uitgewerkt in een maatregelenprogramma, voorzien van een kostenindicatie.

Nota Parkeernormen Rucphen

Binnen de gemeente Rucphen staan tal van ruimtelijke ontwikkelingen met name in of in de nabijheid van de bebouwde kommen te gebeuren. Het realiseren van deze extra ruimtelijke ontwikkelingen leidt vaak tot verdichting van de openbare ruimte, extra verkeer op de bestaande wegen en ook extra parkeerdruk. Door het vaststellen van uniforme parkeernormen wordt een duidelijke richting gegeven aan de mate van faciliteren van parkeervoorzieningen. Op 31 maart 2011 is de Nota Parkeernormen Rucphen vastgesteld, als onderdeel van het GVVP. De volgende uitgangspunten zijn bij de samenstelling van deze nota gehanteerd:

- het vaststellen van parkeernormen levert een bijdrage aan de leefbaarheid in de gemeente;
- de Nota Parkeernormen levert een bijdrage aan de economische vitaliteit van de gemeente;
- de Nota Parkeernormen speelt in op de toekomstige ontwikkeling, zodat duurzaamheid is gewaarborgd.

De basis van de nota is gevonden in de door het CROW (kennis centrum voor verkeer, vervoer en infrastructuur) in september 2008 uitgegeven publicatie over parkeercijfers. Bij de parkeernormering is de kern St. Willebrord in twee zones gesplitst: Het centrum (Dorpsstraat vanaf De Gagelrijzen tot Pastoor Bastiaansensingel alsmede aan beide zijde de 200 meter achtergebied) en de schil/overloopgebied (overig deel bebouwde kom). De gemiddelde parkeernorm is in de gemeente Rucphen de vereiste parkeernorm. Het realiseren van lagere parkeernormen dan de gemiddelde norm, wordt met het oog op het afwentelen van parkeerproblemen op de openbare weg - in principe - niet toegestaan. Afwijking van maximaal 10% van de gemiddelde parkeernorm is acceptabel. Indien het niet mogelijk is om op het perceel waar de ontwikkeling plaatsvindt de gemiddelde parkeernorm minus 10% te behalen en door middel van een onderzoek wordt aangetoond dat nu en in de toekomst er op de openbare weg in de directe omgeving van de functie (maximaal 150 meter) voldoende parkeercapaciteit beschikbaar is om in de parkeervraag te kunnen voorzien (parkeerbalans), kunnen burgemeester en wethouders besluiten af te wijken van de gemiddelde parkeernorm. In deze afweging speelt het effect op de kwaliteit van het openbare gebied in relatie tot het eventueel aanleggen van extra parkeerplaatsen in de openbare ruimte een grote rol.

Mocht blijken dat een ruimtelijke ontwikkeling dan wel project extra parkeerdruk in de omgeving zal gaan veroorzaken, kunnen burgemeester en wethouders de maximale parkeernorm eisen. Hierbij dient vooral te worden gedacht aan functies met een regionale aantrekkingskracht.

Om er voor zorg te dragen dat de parkeercapaciteit in een herstructureringsgebied toereikend is, is ervoor gekozen om op basis van het totaal aantal woningen na herstructurering de parkeercapaciteit te bepalen.

Bij meervoudig gebruik van parkeerplaatsen kan door de gemeente vrijstelling van de normen worden verleend. Onder meervoudig gebruik wordt verstaan: meerdere functies maken op verschillende momenten gebruik van dezelfde parkeerplaatsen. Het meervoudig gebruik wordt berekend op basis van aanwezigheidspercentages.

Het vaststellen van parkeernormen is niet het enige instrument waarmee de omvang van de parkeerbehoefte en indirect de benodigde parkeercapaciteit kan worden beïnvloed. De volgende instrumenten kunnen ook worden ingezet, separaat of in combinatie, om de parkeerproblematiek te sturen:

- het instellen van een parkeerfonds;
- het instellen van betaald parkeren;
- het aanwijzen van parkeerzones en verlenen van parkeervergunningen.

3.4 Conclusie

Hoewel het bestemmingsplan conserverend van aard is én wordt aangesloten bij het vigerende bestemmingsplan, is het bestemmingsplan wel aangepast op 'nieuw' beleid dat sindsdien tot stand is gekomen. Dit betreft bijvoorbeeld de provinciale structuurvisie en verordening, het gemeentelijk erfgoedbeleid, het gemeentelijk beleid op het gebied van mantelzorg en beroepsmatige activiteiten in huis. In voorgaande paragrafen zijn deze aspecten inhoudelijk belicht. Verder wordt in hoofdstuk 5 het bestemmingsplan getoetst aan een groot aantal van deze beleidsaspecten.

4 VISIE OP HET PLANGEBIED

Het plangebied is ruwweg op te delen in twee deelgebieden; het centrumgebied en de woongebieden (figuur 12). Zoals in hoofdstuk 2 is vermeld, heeft het gemeentebestuur inmiddels het visiegebied en uitgangspunten voor de ontwikkeling van het centrumgebied te St. Willebrord vastgesteld. Met dit besluit is ook de begrenzing van het centrumgebied vast komen te staan. Het visie- dan wel centrumgebied omvat de Vijverstraat vanaf hotel/café De Kwast tot aan de Dorpsstraat, de Dorpsstraat vanaf de Rabobank tot en met de De Lanteern, het eerste gedeelte van de Weberstraat en een gedeelte van het park. Het Emmausplein en omgeving, op enige afstand van de Dorpsstraat, wordt ook tot het centrumgebied gerekend. Dit geldt ook voor het Processiepark; de ruimtelijk leesbare ontwikkeling hangt sterk vast aan het park.

4.1 Centrumgebied

Ruimtelijke structuur

De ruimtelijke structuur van de Dorpsstraat, binnen het centrumgebied, zoals beschreven in het vorige hoofdstuk, is behoudenswaardig. Dit kan concreet betekenen dat:

- het bestaande (gesloten) straatbeeld gehandhaafd dient te blijven:
 - lichte hoekverdraaiingen en kleine sprongetjes in de bebouwingslijn;
 - verschillende kapvormen, goot- en nokhoogten;
 - variatie in percelering en bebouwingsdiepte;
- grootschalige ontwikkelingen, die de maat- en schaalopbouw van de kleinschalige bebouwingsstructuur verstoren, dienen te worden tegengegaan;
- het stedenbouwkundig ensemble en architectonisch waardevolle gebouwen op basis van de Welstandsnota bescherming genieten;
- het bouwen in privé-tuinen, die langs de openbare weg zijn gelegen moet worden tegengegaan, zodat de aanwezige 'groene openheid' niet verloren gaat.

Functionele structuur

Algemeen

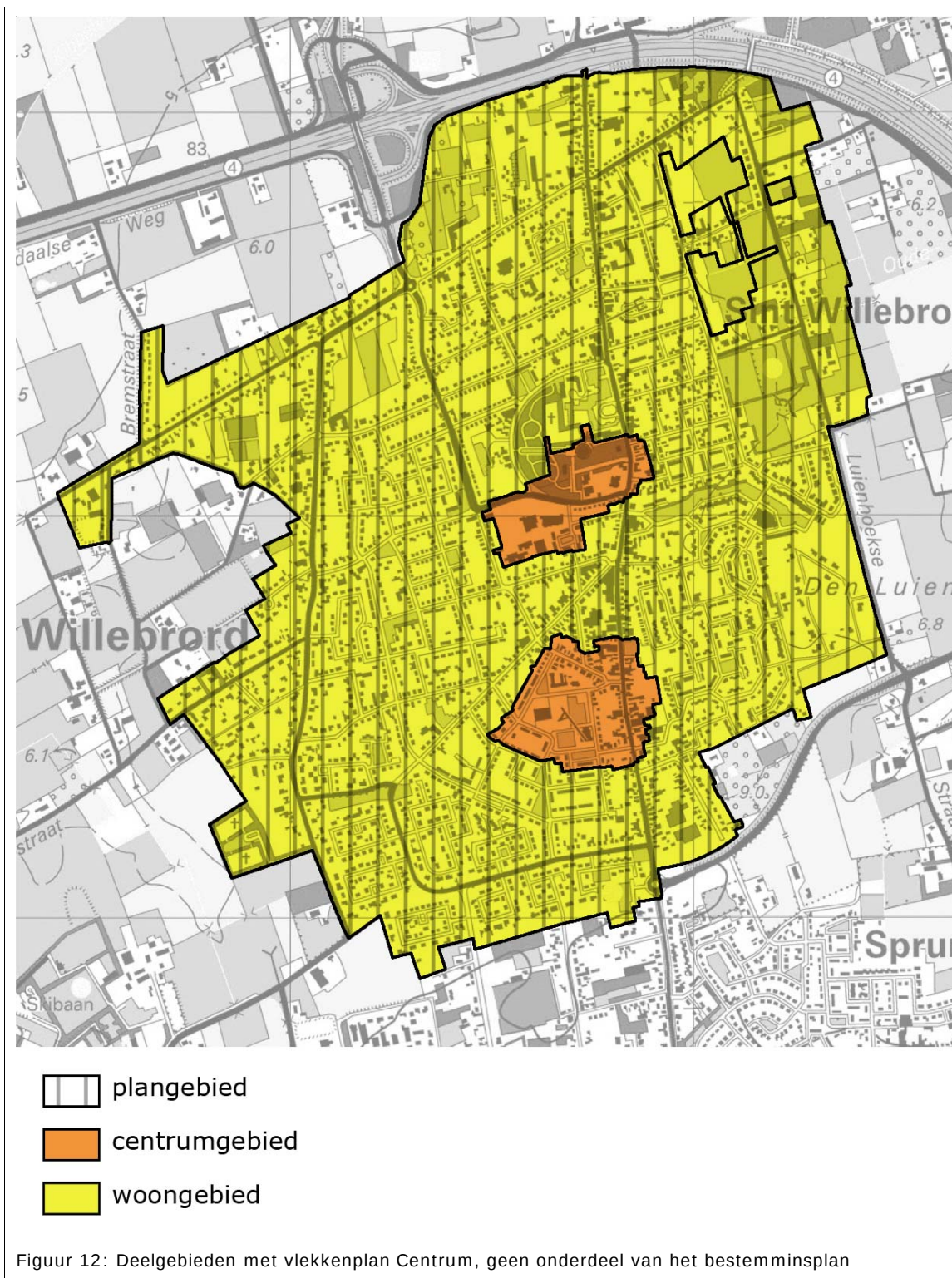
Evenals in de andere kernen in de gemeente Rucphen wordt ook in St. Willebrord een winkelconcentratiebeleid gevoerd. Het streven van het gemeentebestuur is gericht op het concentreren van detailhandel en horeca in het centrumgebied.

Ontwikkelingen

Er is een budget beschikbaar voor het opstellen van een stedenbouwkundige visie en een vlekkenplan voor het centrum. Dit centrumgebied, bestaande uit twee delen, wordt derhalve niet in het bestemmingsplan meegenomen. De hiervoor beschreven ruimtelijke en functionele structuur en de exacte invulling hiervan staan nog ter discussie.

Overigens wordt de vestiging van dorpsoverschrijdende activiteiten in St. Willebrord niet voorgestaan. Deze dienen een plaats te krijgen in het gebied 'Binnentuin', het gebied tussen de dorpen St. Willebrord, Sprundel en Rucphen.

Hoewel het centrumgebied niet juridisch in het bestemmingsplan wordt opgenomen, krijgt een aantal percelen –gelegen tussen de twee centrum-vlekken- wel een Centrum-bestemming, in lijn met de Structuurvisie detailhandel en horeca uit 2009 en indachtig bestaande rechten en mogelijkheden. Zoals in paragraaf 2.4 is beschreven, gaat het om panden aan de Dorpsstraat, ten zuiden van de Rucphensestraat en Wilgenburg.

4.2 Woongebieden

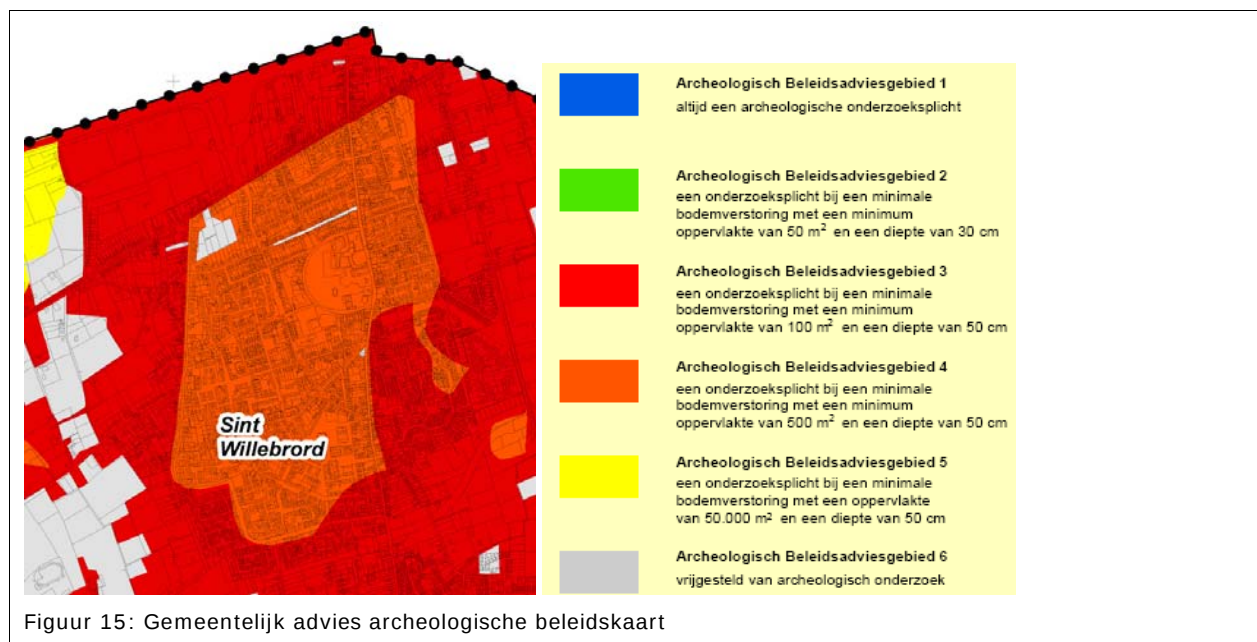
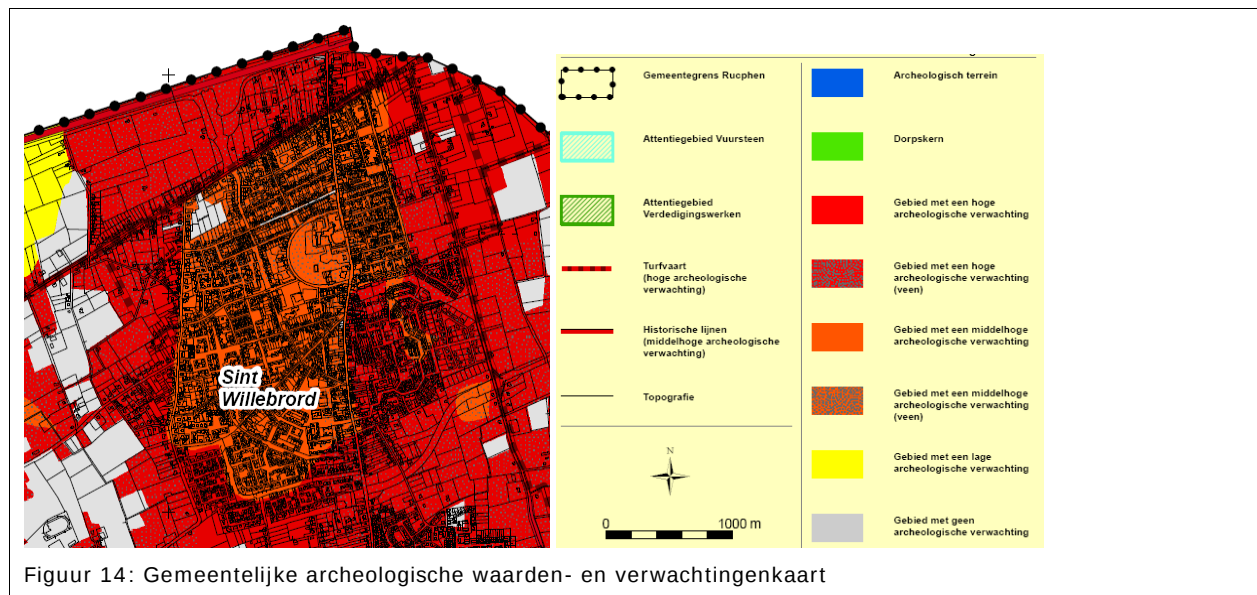
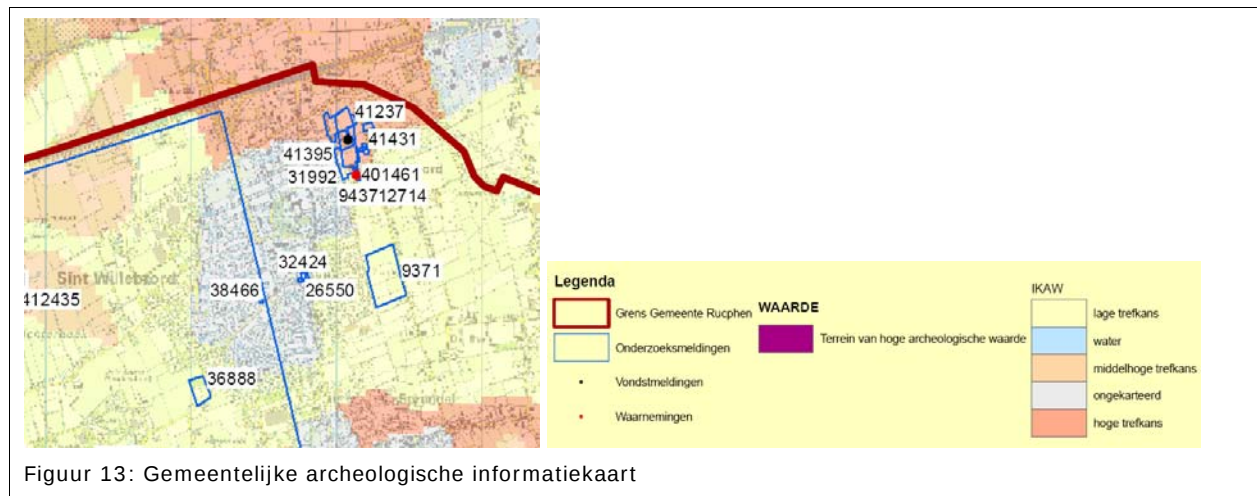
In de woongebieden staat de woonfunctie centraal en is deze overheersend (ook al komen ook hier af en toe wel commerciële functies voor). In deze reguliere woongebieden is onderscheid te maken tussen de historisch gegroeide en de planmatig opgezette woongebieden.

Ruimtelijke structuur

De bestaande ruimtelijke structuur van de woongebieden zal worden gerespecteerd en door middel van een conserverende regeling worden vastgelegd in bestemmingsplan-regels. Bestaande rooilijnen worden als uitgangspunt genomen voor de bouw.

Functionele structuur

In de reguliere woongebieden van St. Willebrord heeft de woonfunctie de prioriteit. Desalniettemin komen in de woonwijken enkele verspreide voorzieningen voor, buiten de Dorpsstraat. Deze detailhandelsvestigingen en overige (bedrijfs-)voorzieningen worden positief bestemd, waardoor het mogelijk blijft om de betreffende functie te kunnen blijven ontplooiën. Zij krijgen een beperkte uitbreidingsmogelijkheid (mits de bedrijvigheid niet een zwaardere milieubelasting met zich mee brengt), waardoor alle ondernemers de kans behouden om hun bedrijf rendabel voort te zetten. Door per bestemming een wijzigingsbevoegdheid op te nemen is enige flexibiliteit mogelijk indien het wenselijk is na eventuele bedrijfsbeëindiging of sluiting de functie van het pand te herzien. Nieuwvestiging van voorzieningen in de woongebieden wordt uitgesloten.

5 KWALITEIT VAN DE LEEFOMGEVING

Kwaliteit van de leefomgeving bestaat uit milieukwaliteit en ruimtelijke kwaliteit. Het is voor burgers bijvoorbeeld belangrijk of hun (directe) leefomgeving groen, veilig, en schoon is. Voor toekomstige kwaliteit is het bovendien van belang dat bestaande waarden ook voor toekomstige generaties bewaard worden, en dat cultuurhistorisch waardevolle elementen niet vernietigd worden.

Kwaliteit van de leefomgeving bestaat uit aspecten gerelateerd aan de ondergrond (geo[morfo]logie, bodemkwaliteit, archeologie en [grond]water), aspecten gerelateerd aan het natuurlijk functioneren (water, natuur, landschap) en aspecten gerelateerd aan de effecten van menselijk handelen, zoals gemotoriseerd verkeer en (industriële) bedrijvigheid, tot uitdrukking komend in milieuaspecten zoals geluid, lucht, geur en externe veiligheid (zoneringsaspecten), afval en het gebruik van energie en water.

In het kader van dit conserverende bestemmingsplan worden uitsluitend die aspecten meegenomen, die vanuit een wettelijk kader verplicht zijn en de aspecten die als gevolg van veranderingen in het plangebied voor belemmeringen of kansen kunnen zorgen. In het geval van St. Willebrord spelen feitelijk alleen de wettelijk verplichte planelementen bodem, archeologie, water, natuur en milieuaspecten.

5.1 Archeologie

Archeologische monumenten komen in het plangebied niet voor. Dit bestemmingsplan voorziet niet in dermate ontwikkelingen dat een Aanvullende Archeologische Inventarisatie (AAI) noodzakelijk is voor (delen van) de bebouwde kom van St. Willebrord.

Op de gemeentelijke kaarten (figuur 13, 14 en 15), die op korte termijn worden vastgesteld, is de archeologische informatie terug te vinden. Op de archeologische informatiekaart is een groot deel van de kern niet gekarteerd; voor het overige is er een hoge trefkans aangegeven. Op de waarden- en verwachtingenkaart wordt uitgegaan van een (middel)hoge verwachting. Het plangebied wordt op de advies aangeduid als beleidsadviesgebied 3 en 4. Dit komt in de regels terug.

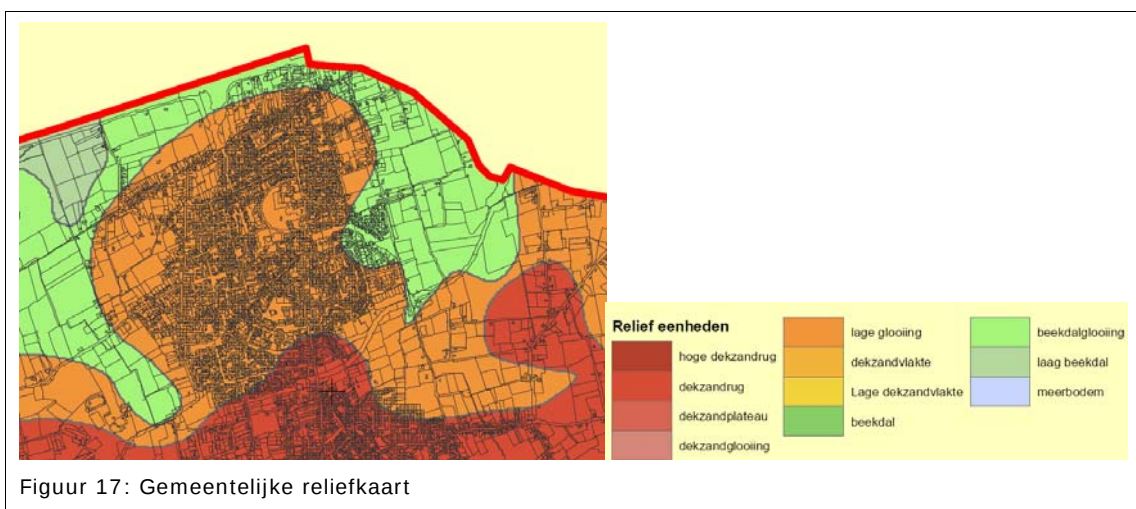
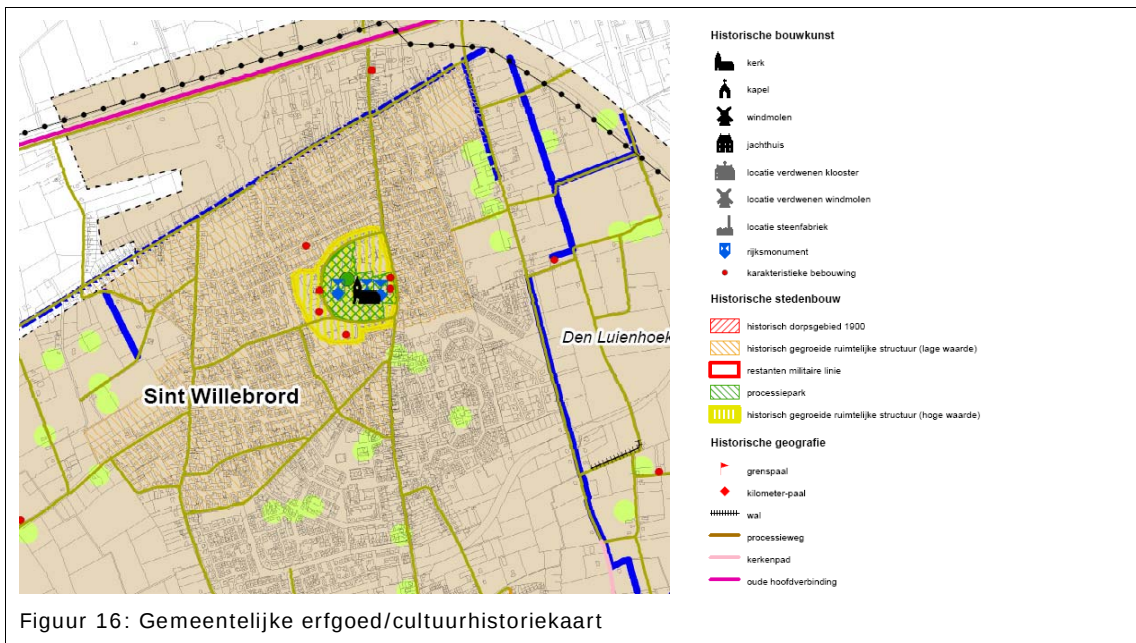
Aangezien het een conserverend bestemmingsplan betreft, kan volstaan worden met het opnemen van een dubbelbestemming om de archeologische waarden in het bestemmingsplan te waarborgen; afhankelijk van de reikwijdte van een voorgenomen bouwplan of voorgenomen gebruik, zal alsnog moeten worden aangetoond hoe met archeologie wordt omgegaan. Een archeologisch rapport zal moeten worden opgesteld.

In het nieuwe gemeentelijk beleid omtrent erfgoed en archeologie is ook ingegaan op andere belangrijke waarden in de kern. Zo is het centrum van St. Willebrord gekenmerkt met een hoge waarde ten aanzien van de ruimtelijke structuur (figuur 16). Het Processiepark is gedeeld alsmede de Rijksmonumenten. De rijksmonumenten behoeven via het bestemmingsplan niet specifiek beschermd te worden. De Monumentenwet biedt voldoende waarborgen. De andere aanduidingen worden voortsnog niet via het bestemmingsplan in het juridisch bindende deel veiliggesteld in afwachting van vaststelling van het beleid. De bebouwing is wel in de Welstandsnota opgenomen en daarmee beschermd.

In het gemeentelijk erfgoedbeleid is ook een reliëfkaart opgenomen (figuur 17).

Conclusie

Aangezien met archeologie en cultuurhistorie in dit bestemmingsplan rekening wordt gehouden, vormt dit aspect geen belemmering om het bestemmingsplan vast te stellen.

5.2 Bodemverontreiniging

Wettelijk is bepaald dat een 'bouw'vergunningplichtig bouwwerk niet mag worden gebouwd op een zodanig verontreinigd terrein, dat schade of gevaar is te verwachten voor de gezondheid van de gebruikers of het milieu.

Bouwen

In artikel 8 van de Woningwet is opgenomen dat de gemeenten in hun bouwverordening voorschriften opnemen omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem.

Slopen

In de Bouwverordening is opgenomen dat, indien het bouwen pas kan plaatsvinden nadat de aanwezige bouwwerken zijn gesloopt, het bodemonderzoek plaats dient te vinden nadat is gesloopt en voordat met de bouw wordt begonnen.

Wijziging functie

Bij een functiewijziging wordt beoordeeld of de bodemkwaliteit binnen het plangebied geschikt is voor de beoogde functie. Voor de beoordeling kan gebruik worden gemaakt van reeds beschikbare bodemgegevens. Hiertoe kunnen bijvoorbeeld het bodemarchief, het Hinderwet- en Wet milieubeheerarchief, en de bodemkwaliteitskaart met bodembeheernota worden geraadpleegd. Indien de bestaande bodeminformatie ontoereikend is en met onvoldoende zekerheid kan worden bepaald of er sprake is van een verdachte locatie dan dient een vooronderzoek conform de NEN 5725 uitgevoerd te worden.

Op basis van de resultaten wordt beoordeeld of de bodemkwaliteit geschikt is voor de toekomstige functie. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen diffuse en lokale verontreinigingen. De diffuse bodemkwaliteit wordt getoetst aan de gebruiksfuncties, die worden gerealiseerd, om vast te stellen of sprake is van humane risico's. Tevens wordt bepaald of de diffuse bodemkwaliteit voldoet aan de toekomstige functies van het plangebied. De toetsing van humane risico's vindt plaats met behulp van de risicotoolbox. Indien de diffuse bodemkwaliteit onvoldoende geschikt is voor het toekomstig gebruik wordt bepaald of er sprake is van gebruiksbeperkingen.

De toetsing van lokale verontreinigingen richt zich op het vaststellen van potentiële bronnen waar vermoedelijk een spoedeisend geval van bodemverontreiniging aanwezig is. Bij de vermoedelijk spoedeisende locatie, die onvoldoende is onderzocht, dient een aanvullend bodemonderzoek te worden uitgevoerd om de aard en omvang van de verontreiniging te bepalen. De niet spoedeisende locaties kunnen in een later stadium worden onderzocht, zodat de onderzoeksinspanning beter aansluit bij de ruimtelijke ontwikkeling.

Conclusie

In St. Willebrord zijn geen gevallen van bodemverontreiniging bekend. Derhalve, temeer nu het een conserverend bestemmingsplan betreft, is een bodemonderzoek niet noodzakelijk en vormt het aspect bodem geen belemmering bij vaststelling van het bestemmingsplan.

5.3 Watertoets

In principe is het nieuwe bestemmingsplan conserverend. Het bestemmingsplan is in het kader van vooroverleg verzonden aan het waterschap Brabantse Delta.

Het waterschap is verantwoordelijk voor het waterbeheer (waterkwaliteit en kwantiteit) binnen het plangebied. Voor waterhuishoudkundige ingrepen is de Keur van toepassing. De Keur is een waterschapsverordening die gebods- en verbodsbepalingen bevat met betrekking tot ingrepen die consequenties hebben voor de waterhuishouding en het waterbeheer.

Zo is het onder andere verboden zonder vergunning van het dagelijkse bestuur handelingen te verrichten waardoor het onderhoud, de aanvoer en/of berging van water kan worden belemmerd. Voor categorie A oppervlaktewaterlichamen binnen het plangebied geldt bijvoorbeeld dat er binnen 5 meter vanaf de insteek beperkingen voor het gebruik gelden. De Keur is onder andere te raadplegen via de site van waterschap Brabantse Delta.

De laatste jaren dient in ruimtelijke plannen steeds meer aandacht besteed te worden aan waterhuishoudkundige aspecten. Daarbij staan naast een duurzaam waterbeheer de integrale afweging en het creëren van maatwerk voorop. Water moet altijd bekeken worden in het licht van het watersysteem of stroomgebied waarin een stad of een dorp ligt. Een goede afstemming van waterbeleid en ruimtelijke ordening is daarom noodzakelijk.

Een belangrijk aspect bij waterhuishouding in bebouwd gebied is het aspect duurzaam stedelijk waterbeheer. In het kader van duurzaam stedelijk waterbeheer wordt onder meer gestreefd naar:

- een minimumkwaliteit van het oppervlaktewater. Hiervoor dient de vuiluitworp vanuit rioolstelsels te worden gereduceerd, bijvoorbeeld door meer water te bergen in het rioolstelsel of door relatief schoon water af te koppelen van de riolering. Minder vervuiling van water kan mede worden bereikt door het voorkomen dat regenwater verontreinigd raakt (bijvoorbeeld door geen bouwmaterialen toe te passen die het water verontreinigen);
- het voorkomen van wateroverlast, door meer berging of 'ruimte voor water';
- zorgvuldig en zuinig watergebruik. Het gebruik van drinkwater kan worden gereduceerd door waterbesparende maatregelen te treffen dan wel door niet voor alle toepassingen gebruik te maken van drinkwater (bijvoorbeeld door regenwater te gebruiken voor toiletspoeling);
- een meer natuurlijk neerslagafvoerpatroon. Regenwater wordt daarbij zoveel mogelijk vertraagd via de bodem afgevoerd naar het oppervlaktewater en niet via de riolering naar de rioolwaterzuivering en/of direct naar het oppervlaktewater.

Deze beleidsuitgangspunten zijn voornamelijk aan de orde bij nieuwe ontwikkelingen. Ten behoeve van het afvoeren van water in het plangebied is thans een deels gemengd en deels gescheiden rioleringsstelsel aanwezig. Er zijn retenties, leggerwaterlopen en een singel in het Processiepark aanwezig. Regenwater wordt opgevangen in de bodem of bij een gescheiden stelsel via retentie gedoseerd geloosd op het oppervlaktewater en bodem of wordt afgevoerd via de riolering en overgestort (gemengde riolering).

Een gedeelte van het plangebied is gelegen in de beschermingszone van het waterwin gebied Seppe. Ook ligt de boringsvrije zone voor een deel binnen het plangebied. In dit bestemmingsplan zijn ter bescherming van de waterwinning geen voorschriften opgenomen, omdat vigerende milieuregelgeving voldoende bescherming biedt.

Ten zuiden van de Bremstraat is een legger-waterloop gelegen. Deze wordt, ingevolge De Keur, op de verbeelding opgenomen en past binnen de planregels. Dit geldt ook voor een loop nabij de Beatrixweg.

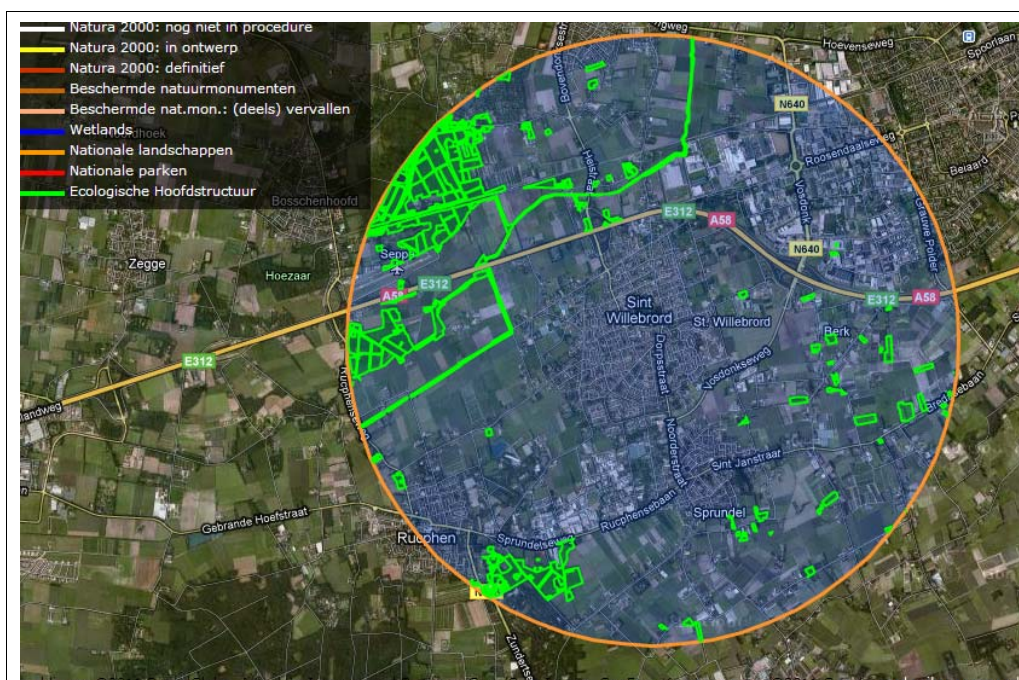
Tenslotte staat de transportleiding Willebrord-Zegge (TWIZ) van het waterschap op de plankaart getekend met een dubbelbestemming.

In het bestemmingsplan wordt (in)direct met de wateraspecten rekening gehouden. Derhalve vormt het aspect water geen belemmering bij vaststelling van het bestemmingsplan.

5.4 Ecologie

Hieronder in samenhang met hoofdstuk 3 wordt beschreven welke beschermde gebieden - Natura 2000-gebieden en Ecologische Hoofdstructuur (EHS) - zich in de omgeving van het bestemmingsplangebied bevinden. Deze informatie is aan de hand van literatuuronderzoek vergaard. Ook is de aanwezigheid van beschermde dier- en plantensoorten onderzocht en is beschreven welke in het kader van de Ffw beschermde soorten binnen het bestemmingsplangebied voorkomen. Het voorkomen van beschermde soorten is bepaald aan de hand van vrij toegankelijke verspreidingsgegevens op het internet, literatuur en verspreidingsatlassen. Uitgangspunt is dat er in het betreffende bestemmingsplangebied geen ruimtelijke ontwikkelingen plaatsvinden.

Zoals blijkt uit figuur 18 ligt er geen EHS binnen het plangebied.

Figuur 18: Uitsnede EHS, Ministerie ELI

Vogel- en Habitatrichtlijn/Flora- en faunawet

Het gehele plangebied St. Willebrord is niet aangewezen als, of in de onmiddellijke nabijheid gelegen van een vogelrichtlijngebied.

Het bestemmingsplan 'Kom St. Willebrord' betreft een actualisering van bestemmingsplannen voor een bestaand stedelijk gebied. In dit plangebied worden geen (groot-schalige) ruimtelijk relevante herstructureringen voorgestaan.

St. Willebrord betreft een bestaand stedelijk gebied met volop menselijke activiteiten en verstoringen. Het is daarmee niet waarschijnlijk dat er zich binnen het plangebied concentraties van beschermde plant en diersoorten in het kader van de Ffw bevinden.

Dit blijkt ook uit de check gemaakt bij het digitale Natuurloket. Dit loket verwijst naar bestaande gegevens over de aanwezigheid van soorten planten en dieren in Nederland. In de systematiek van het Natuurloket is Nederland ingedeeld in kilometerhokken. Per kilometerhok wordt aangegeven welke soorten planten en dieren in het desbetreffende hok zijnesignaleerd. Het plangebied beslaat daarbij globaal kilometerhokken X:099 Y:395 en X:099 Y:396. Uit de gegevens blijkt dat het plangebied nauwelijks onderzocht is. Er worden geen plant- of diersoorten gemeld die beschermd zijn volgens de Ffw, de Habitat- of Vogelrichtlijn.

Conclusie

Zeker gelet op het conserverende karakter van het bestemmingsplan en het huidige gebruik van het plangebied, vormt ecologie geen belemmering voor het nieuwe bestemmingsplan.

5.5 Geluid

In de Wet geluidhinder (Wgh) is bepaald dat voor locaties in het bestemmingsplan waar woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen kunnen worden gerealiseerd, de geluidbelasting wordt onderzocht binnen de zones behorende bij verkeerswegen, spoorwegen en industrieterreinen. Het plangebied is niet gelegen binnen een zone van spoorwegverkeer dan wel een zone (50 dB(A)-contour) van een ingevolgde de Wgh gezoneerd industrieterrein.

Wegverkeerslawaa

Ingevolge artikel 74 van de Wgh zijn in principe alle wegen gezoneerd. Uitzondering op deze regel zijn wegen waarvoor een maximum snelheid van 30 km per uur geldt. Als een geluidzone geheel of gedeeltelijk binnen het plangebied valt, moet bij de voorbereiding van een bestemmingsplan akoestisch onderzoek worden verricht naar de geluidsbelasting op nieuwe woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen binnen die geluidszone (artikel 77 Wgh). Dit heeft echter slechts betrekking op nieuwe ontwikkelingen die binnen 10 jaar worden voorzien. Aangezien er in dit bestemmingsplan geen ontwikkeling van geluidsgevoelige bestemmingen wordt voorzien, hoeft bij het opstellen van dit bestemmingsplan geen akoestisch onderzoek te worden verricht naar de 48 dB(A) contour.

De rijksweg ligt op ruime afstand van het plangebied en heeft derhalve geen consequentie voor wat betreft geluid.

Indien er in de toekomst binnen het plangebied toch de mogelijkheid gecreëerd wordt om woningen dan wel andere geluidgevoelige bestemmingen te realiseren, dient er binnen de wettelijke zones op basis van de Wgh nader onderzoek plaats te vinden.

Nieuwe geluidsgevoelige bebouwing kan uitsluitend worden gerealiseerd op of buiten de 48 dB contour van een weg. Indien noodzakelijk kan de gemeente een hogere waarde toestaan. De maximale hoogte kan de gemeente bepalen in het Ontheffingenbeleid hogere waardeprocedure Wet geluidhinder. In afwachting van het gemeentelijk beleid wordt vooralsnog het provinciale beleid gevolgd. Ook de voorwaarden verbonden aan een hogere waarde kunnen in dit ontheffingenbeleid worden opgenomen. Dit geldt bijvoorbeeld ook als binnen een centrumgebied, waar nog een 50 km-regime geldt, sprake is van omzetting richting bewoning.

Voor geluidsgevoelige vervangende nieuwbouw met eenzelfde bestemming als de vigerende bestemming geldt dat deze gerealiseerd mag worden op dezelfde locatie als de oude geluidsgevoelige bebouwing.

Overigens zal bij de bouw van een woning wel altijd voldaan moeten worden aan de toegestane binnenwaarden volgens het Bouwbesluit.

Geluidszone vliegveld Seppe

Bij besluit van 15 oktober 1996 is rondom vliegveld Seppe een geluidszone vastgelegd. Bijlage B2 van het aanwijzingsbesluit Luchthaven Seppe beschrijft de verwachte ontwikkeling van het luchtverkeer alsmede de berekening van de geluidsbelasting (aangepast naar situatie 2007). Aangegeven wordt dat bij de berekening van de geluidszone ten tijde van de aanwijzing (d.d. 15 oktober 1996) is uitgegaan van 52.000 vliegtuigbewegingen en 900 helikopterbewegingen.

Bij besluiten van 3 juni 2002 respectievelijk 18 juni 2002 van de Ministeries van Verkeer en Waterstaat en Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer is de geluidszone gebaseerd op 58.000 vliegbewegingen per jaar. Voor de bij de berekening gehanteerde invoergegevens wordt verwezen naar het NLR-rapport NLR-CR-2002-653.

Het vliegveld is gezien de status van Klein Luchtvaartterrein voorzien van een zone die bestaat uit BKL-contouren. In het Besluit Geluidsbelasting Klein Luchtvaart (BGKL) is geregeld welke beperkingen deze contouren opleggen aan het realiseren van geluidsgevoelige objecten. Het betreft de volgende:

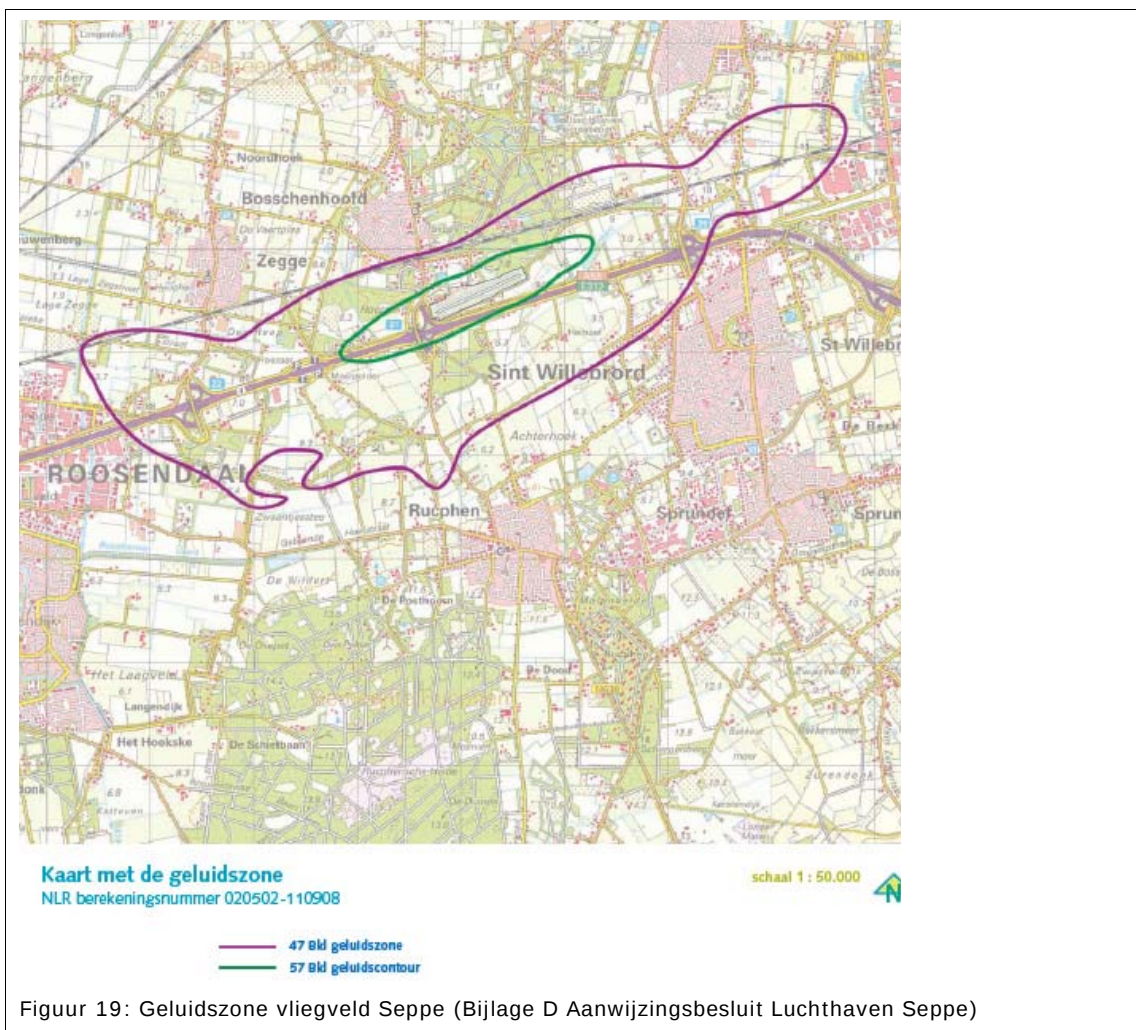
- < 47 BKL: nieuwbouw is zonder meer toegestaan;
- > 47 BKL en < 57 BKL: nieuwbouw is alleen mogelijk als er sprake is van dringende noodzaak door grond- of bedrijfsgebondenheid, opvullen van open plaatsen te midden van overige bestaande (woon)bebouwing of als de gebouwen zullen dienen ter vervanging van op die plaats reeds aanwezige andere gebouwen niet zijnde woningen, andere geluidsgevoelige gebouwen of woonwagendplaatsen;
- - > 57 BKL: nieuwbouw is uitgesloten.

Een klein deel van het plangebied ligt binnen de geluidszone 47/57 BKL (zie figuur 19). Indien binnen deze zone woningen dan wel andere geluidgevoelige objecten worden gerealiseerd, dient de geluidsbelasting vanwege vliegveld Seppe op het betreffende object inzichtelijk te worden gemaakt.

De contour voor de geluidsbelasting wordt als gebiedsaanduiding opgenomen. Extra aanduidingen voor externe veiligheid, radarverstoringgebied, vliegverkeersveiligheid binnen de Inner Horizontal Surface en Conical Surface (IHCS) en het voorkomen van verstoringen binnen het verstoringgebied rondom de start en landingsbaan (Instrument Landing System; ILS) zijn, vanwege het ontbreken van ruimtelijke relevantie, niet nodig.

Conclusie

Aangezien met het aspect geluid wordt rekening gehouden, vormt dit geen belemmering bij vaststelling van het bestemmingsplan.

5.6 Luchtkwaliteit

In de wet zijn luchtkwaliteitseisen opgenomen voor luchtverontreinigende stoffen in de buitenlucht. Met name de stoffen stikstofdioxide (NO_2) en fijn stof (PM_{10}) worden beleidsmatig relevant geacht. In dit bestemmingsplan zijn geen ontwikkelingen gepland die het aantal verkeersbewegingen op de aansluitende infrastructuur zullen veranderen. Dit betekent dat bij het opstellen van dit conserverende bestemmingsplan geen nader onderzoek naar lucht-kwaliteit hoeft te worden uitgevoerd. Het bestemmingsplan is daarmee conserverend van aard.

Dit houdt in dat geen activiteiten anders dan de bestaande situatie worden voorzien. Voor het aspect luchtkwaliteit betekent dit dat de vaststelling van het bestemmingsplan geen gevolgen heeft voor de luchtkwaliteit en dat op dit aspect in beginsel geen belemmering bestaat voor de besluitvorming.

Bij eventuele nieuwe ontwikkelingen kan voor gevoelige bestemmingen alsnog een berekening plaatsvinden door middel van een CAR II-berekening. Dit geldt uiteraard voor aparte bestemmingsplan- of zelfstandige projectprocedures (die los staan van dit bestemmingsplan), maar dit kan ook noodzakelijk zijn bij de toepassing van de verschillende wijzigingsbevoegdheden in dit plan. De kosten van het luchtkwaliteitsonderzoek komen voor rekening van de initiatiefnemer. Vermoedelijk zal de NIBM-grens, beschreven in paragraaf 3.1, dan niet worden overschreden.

Conclusie

Vanwege het conserverende karakter van het bestemmingsplan, vormt het aspect luchtkwaliteit geen beletsel bij vaststelling van het bestemmingsplan.

5.7 Bedrijven en milieuzonering

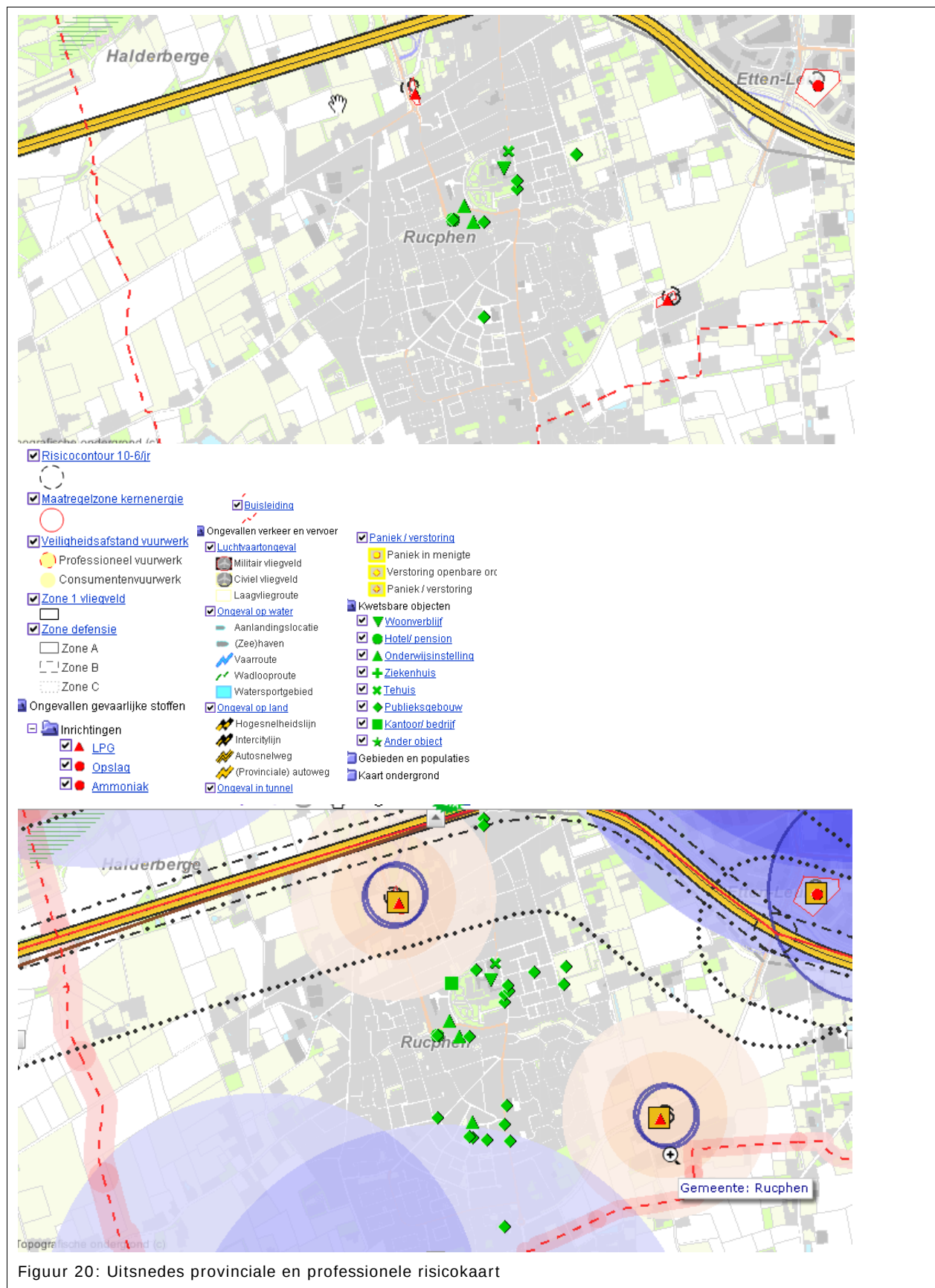
Voor behoud en verbetering van de kwaliteit van de woonomgeving is een juiste afstemming tussen bedrijvigheid en wonen noodzakelijk. Milieuzonering is het aanbrengen van een noodzakelijke ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende en milieugevoelige functies ter bescherming of vergroting van de kwaliteit van de leefomgeving. Hiermee wordt tevens bewerkstelligd dat de bedrijvigheid binnen bepaalde grenzen kan worden uitgeoefend.

Om gemeenten een handreiking te bieden voor een verantwoord inpassen van bedrijvigheid in haar fysieke omgeving of van gevoelige functies nabij bedrijven, is door de VNG de publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' opgesteld. In die publicatie is een basiszoneringslijst opgenomen. In deze lijst zijn bedrijven op grond van hun potentiële milieubelasting ingedeeld in zes categorieën. De categorie 1 staat voor de laagste milieubelastingen en de categorie 6 staat voor de hoogste. De basis zoneringslijst inclusief categorie-indeling is voor dit bestemmingsplan als uitgangspunt gehanteerd.

Milieucategorie in relatie tot afstand 'rustige woonwijk'

1	10 meter
2	30 meter
3.1	50 meter
3.2	100 meter
4.1	200 meter.

De afstanden zijn de afstanden tussen de bedrijvigheid/voorzieningen en de milieugevoelige bestemming; dus in beginsel de afstand van het bedrijfsperceel (bestemmingsvlak dan wel het bouwvlak eventueel met geconcentreerde uitloop van de dieren zonder weiland en landerijen, afhankelijk van intensiteit gebruik, aantal dieren en omvang) tot de gevel van de woning. De VNG-publicatie geeft richtafstanden tot het omgevingstype 'rustige woonwijk'.

Indien de aard van de omgeving dit rechtvaardigt, kunnen gemotiveerd kleinere richtafstanden worden aangehouden bij het omgevings-type 'gemengd gebied', dat gezien de aanwezige functiemenging of ligging nabij drukke wegen al een hogere milieubelasting kent. Dit geldt ook voor lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarisch en andere bedrijvigheid.

Bestaande bedrijven in het plangebied

De bestaande bedrijven in het plangebied zijn zeer verschillend van aard en omvang en vallen in de milieucategorieën 1 t/m 3. Ten tijde van de verlening van de milieuvergunning of de behandeling van de melding voor de bestaande bedrijven is er getoetst aan de fysieke bestaande situatie waarbij per milieuaspect een afweging is gemaakt met het oog op de omgeving. Bij vergunningsplichtige bedrijven is de milieubelasting op basis daarvan door middel van voorschriften begrensd. Bij meldingsplichtige bedrijven zijn eventueel, naast de algemeen geldende voorschriften, nadere eisen gesteld.

Voor enkele in het plangebied gelegen bedrijven is de bestemming 'Bedrijf' toegepast, waarbij de 'zwaardere' bedrijven (categorie 3) door middel van een specifieke aanduiding zijn weergegeven.

De overige bedrijfsactiviteiten hebben een andere bestemming (detailhandel, dienstverlening of horeca) gekregen.

De aanduiding bij categorie-3 bedrijven maakt dat deze bestaande bedrijven hun bedrijfsvoering onbedreigd kunnen doorzetten, maar een verdere ontwikkeling van categorie 3-bedrijven wegens milieuhinder voor omwonenden is niet mogelijk. Als het bedrijf de activiteiten staakt, is een ander categorie-3-bedrijf niet mogelijk; wel kan de locatie voor een categorie 1 of 2 activiteit worden benut.

De aanwezige bedrijfsactiviteiten in het plangebied staan in bijlage 3 benoemd.

Conclusie

Nu het bestemmingsplan rekening houdt met bestaande bedrijfsactiviteiten en zowel het woon- en leefklimaat zijn gegarandeerd alsmede de bedrijven kunnen worden voortgezet, vormt het aspect bedrijven en milieuzonering geen beletsel bij de vaststelling van het bestemmingsplan.

5.8 Externe veiligheid

Bevi

Externe veiligheid gaat over het beheersen van de risico's die ontstaan voor de omgeving bij het gebruik, de opslag en het vervoer van gevaarlijke stoffen. Het Bevi legt veiligheidsnormen op aan bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfs(terrein).

Het Bevi is van toepassing op vergunningsplichtige risicovolle bedrijven en de nabijgelegen al dan niet geprojecteerde (beperkt) kwetsbare objecten. In artikel 2, lid 1 van het Bevi is opgesomd wat wordt verstaan onder risicovolle bedrijven. Voor de toepassing van het Bevi, wordt een nieuw ruimtelijk besluit gezien als een nieuwe situatie.

In de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) zijn standaardafstanden opgenomen waarbij wordt voldaan aan de grenswaarden van het plaatsgebonden risico. Het Revi is onder ander van toepassing op LPG-tankstations.

Transport van gevaarlijke stoffen

Beoordeling van de risico's veroorzaakt door het vervoer van gevaarlijke stoffen over het spoor, water en weg dient plaats te vinden aan de hand van de circulaire 'Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen, 31 juli 2012', waarin grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico en richtlijnen voor de toepassing van de rekenmethodiek en de verantwoording van het groepsrisico zijn opgenomen.

Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen langs transporten die deel uitmaken van het Basisnet Weg, Water en/of Spoor kan de berekening van het plaatsgebonden risico achterwege blijven. Hiervoor gelden namelijk de afstanden die in bijlage 2, 3 en 4 van de circulaire 'Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen, 31 juli 2012' zijn opgenomen.

Op deze afstanden mag het plaatsgebonden risico vanwege het vervoer van gevaarlijke stoffen niet meer bedragen dan 10^{-6} per jaar. Voor het Basisnet Weg geldt dat daar waar in de tabel van bijlage 2 van de circulaire de afstand '0' is vermeld het plaatsgebonden risico vanwege het vervoer op het midden van de weg niet meer mag bedragen dan 10^{-6} per jaar.

Op het moment dat het Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev) in werking treedt (naar verwachting eind 2012) moet voor sommige transportassen rekening worden gehouden met het Plasbrandaandachtsgebied (PAG). Het PAG is het gebied tot 30 meter van de transportas waarin, bij de realisering van kwetsbare objecten, rekening dient te worden gehouden met de effecten van een plasbrand. In het toekomstige Btev is beschreven aan welke voorwaarden het bouwen in een PAG moet voldoen.

Indien binnen het invloedsgebied van een transportas nieuwe ontwikkelingen zijn voorzien en er een overschrijding van de oriënterende waarde van het groepsrisico of een toename van het groepsrisico optreedt, dient bij de vaststelling van het ruimtelijke besluit, het groepsrisico te worden verantwoord. Volgens de circulaire gelden geen beperkingen voor het ruimtegebruik voor het gebied dat verder ligt dan 200 meter van de transportas.

Ten aanzien van de verantwoording dient niet alleen het invloedsgebied van de maatgevende vervoersklasse (GF3: brandbaar gas) voor het groepsrisico te worden beschouwd, maar ook de effectafstand die wordt gegenereerd door overige stoffen die over het wegvak worden vervoerd.

Zodoende kan het invloedsgebied verder reiken dan 200 meter. Indien dat het geval is en het invloedsgebied reikt tot over het plangebied, moeten wel maatregelen worden overwogen bijvoorbeeld in het kader van zelfredzaamheid.

Ten zuiden en westen van het plangebied loopt een aardgasbuisleiding. De afstand is dermate ruim dat deze leiding niet ingevolge het Bevb bestemd hoeft te worden.

In het bestemmingsplan behoeft evenmin een zone vanwege veiligheid aangegeven te worden vanwege de noordelijk gelegen snelweg, die langs het plangebied loopt. Over deze weg vindt transport van gevaarlijke stoffen plaats. Bij een calamiteit met gevaarlijke stoffen moet dan ook rekening gehouden worden met bebouwing die binnen de effectstraal valt. Hoe groot de schade zal zijn in geval van een calamiteit is moeilijk aan te geven omdat deze enerzijds afhankelijk is van de aard van de gevaarlijke stof en anderzijds van de plaats op de rijksweg waar de calamiteit zich voordoet.

Voor dit traject A58: afrit 24 (Roosendaal) – afrit 19 (Industriegebied Vosdonk) geldt, op grond bijlage 2 van de circulaire, dat er geen sprake is van een plaatsgebonden risicocontour van 10⁻⁶ per jaar. Het berekend groepsrisico bedraagt maximaal 0.005 x de oriënterende waarde. Op grond van artikel 4.3 van de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen, 31 juli 2012 heeft overleg plaatsgevonden met de Veiligheidsregio en is vervolgens een verdere invulling gegeven aan de verantwoordingsplicht met betrekking tot het groepsrisico (planning en invulling van eventueel te nemen veiligheidsverhogende maatregelen). Deze groepsrisicoverantwoording is opgenomen in bijlage 4 bij dit bestemmingsplan.

Overeenkomstig de Risicoatlas wegtransport vervoer gevaarlijke stoffen betreffen de knelpunten in plaatsgebonden risicocontour van de A58 wegvakken A58 Kp. De Stok – Kp. Zoomland 49 meter en A58 Kp. St. Annabosch – Kp. Galder 19 meter. Deze liggen niet binnen het plangebied.

Inrichtingen

In (de omgeving van) het plangebied (figuur 20) komt een bedrijf voor, dat vanwege veiligheidsaspecten belemmeringen (kan) opleveren voor de toegestane functies in St. Willebrord. Dit is een LPG-tankstation met vulpunt, reservoir en afleverpunt: Poppestraat 130. Op de plankaart is de bijbehorende PR-risicocontour 10⁻⁶ aangegeven (45 meter voor het reservoir, 25 meter voor het vulpunt en 15 meter voor het afleverpunt). Het GR-invloedsgebied is 150 meter en ligt binnen het plangebied. Als gevolg hiervan moet op grond van artikel 13 van het Bevi een verantwoording van het groepsrisico opgesteld worden. Verwezen wordt naar bijlage 4: Verantwoording groepsrisico bestemmingsplan Kom St. Willebrord.

Het LPG-vulpunt met reservoir aan de Luienhoeksestraat is gelet op de ruime afstand voor het bestemmingsplan niet relevant. Weliswaar vallen de effectafstanden deels in het plangebied, maar deze behoeven niet op de verbeelding terug te komen.

Dit geldt ook voor de chloorbleekloogtank van het sportcentrum aan de Kozijnenhoek en het ammoniakreservoir aan de Rucphensebaan. Slechts de effectafstand van 1087 meter respectievelijk 1300 meter voor toxische stoffen valt in het plangebied, welke niet op de verbeelding hoeft terug te komen.

Conclusie

Waar nodig is, houdt het bestemmingsplan rekening met het aspect externe veiligheid; het conserverende bestemmingsplan wordt niet door de externe veiligheid belemmerd.

5.9 Geur

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) is op 1 januari 2007 in werking getreden en vormt het nieuwe beoordelingskader voor stank uit de veehouderij. Gemeenten hebben meer beleidsvrijheid gekregen, doordat ze desgewenst zelf een andere norm mogen stellen dan in de Wgv is opgenomen.

Conclusie

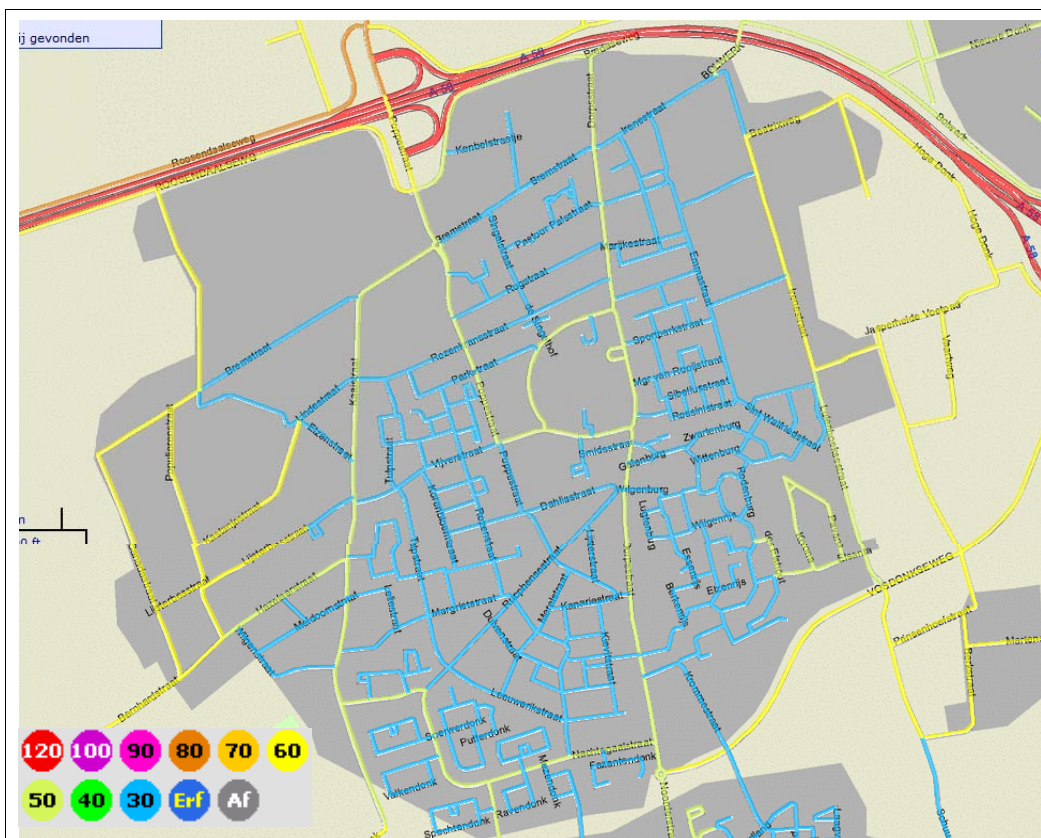
In en nabij het plangebied zijn geen agrarische bedrijven dan wel veehouderijen gelegen, die op een dermate korte afstand liggen dat deze belemmeringen voor het conserverende bestemmingsplan dan wel het plangebied zouden opleveren.

5.10 Verkeer

In St. Willebrord geldt een snelheidsregiem van hoofdzakelijk 50 en 30 km per uur (figuur 21). Er zijn twee wijzigingen, die nog niet op de kaart zijn verwerkt:

- de Dorpsstraat (het gedeelte tussen de Pastoor Bastiaansensingel en de rotonde aan de Vosdonkseweg) is 30 km/h geworden; alleen het gedeelte tussen de Pastoor Bastiaansensingel-noord en de Roosendaalseweg is nog 50 km/h;
- dit geldt ook voor de Pastoor Bastiaansensingel (tussen de Dorpsstraat en de Vijverstraat).

Parkeren vormt ook een onderdeel van het aspect verkeer. In hoofdstuk 3 is een toelichting gegeven op de parkeernormen. Voor een conserverend bestemmingsplan is dit minder van belang.

Figuur 21: Uitsnede snelhedenkaart, Rijkswaterstaat

Conclusie

Voor dit conserverende bestemmingsplan is de verkeersstructuur weinig relevant; er worden geen wijzigingen hierin aangebracht. Zoals in paragraaf 5.5 al is aangegeven, is de maximale snelheid wel gekoppeld aan het toegestane geluidsniveau en het omzetten van niet-bewoonde panden –of delen ervan- naar bewoning. In de regels is daarom bepaald dat extra of nieuwe woningen in principe niet zijn toegestaan als er beperkingen zijn vanuit milieu.

Het aspect verkeer vormt geen beletsel voor dit bestemmingsplan.

5.11 Kabels, leidingen, straalpaden en overige belemmeringen

Het vliegveld Seppe (paragraaf 5.5) is gelegen tussen de A58 en Bosschenhoofd en heeft invloed op de gemeente Rucphen. De contour voor de geluidsbelasting wordt, voor zover gelegen binnen het plangebied, als gebiedsaanduiding opgenomen.

In paragraaf 5.3 is reeds ingegaan op de transportleiding Willebrord-Zegge.

In paragraaf 5.5 en 5.8 wordt ingegaan op de relatie tussen de A58 en de planlocatie.

Voorts, het radarverstoringgebied behorende bij de radar welke is gesitueerd op vliegbasis Woensdrecht, ligt over de gehele gemeente Rucphen. Verspreid over Nederland staat een aantal militaire en burger radarstations. Deze dienen ter beveiliging van het nationale luchtruim en voor de veilige afhandeling van het militaire en civiele luchtverkeer. Objecten hoger dan 63 meter boven NAP binnen 15 nautische mijl (circa 28 km) van dit radarstation, kunnen aanleiding geven tot verstoring van het radarbeeld. Zij kunnen derhalve niet worden toegestaan tenzij onderzoek aantoont dat de mate van verstoring aanvaardbaar is. Om dit te borgen is in dit bestemmingsplan het radarverstoringgebied beschermd door middel van de gebiedsaanduiding 'vrijwaringszone – radar'.

Conclusie

Er zijn geen kabels, leidingen, straalpaden of andere belemmeringen die vaststelling van het bestemmingsplan in de weg staan.

6 JURIDISCHE VORMGEVING

6.1 Planvorm

Het bestemmingsplan 'Kom St. Willebrord' kan grotendeels gekarakteriseerd worden als een zogenaamd beheersplan. In een dergelijke plan ligt het accent van de juridische regeling vooral op het bieden van rechtsbescherming ten aanzien van het bestaand gebruik van gronden en opstallen. De bestaande functies worden zoveel mogelijk gerespecteerd en derhalve positief bestemd. Beperkt zijn enkele concrete herontwikkelingen (zie paragraaf 1.2 van deze plantoelichting), die reeds voldoende zijn uitgekristalliseerd, eveneens positief bestemd. Daarnaast biedt het plan de mogelijkheid om op een flexibele wijze op mogelijke functieveranderingen en veranderende woonbehoeften in te spelen. In het plan zijn hiertoe verschillende wijzigingsbevoegdheden voor het college van burgemeester en wethouders opgenomen.

De analoge verbeelding van het bestemmingsplan bestaat uit 6 kaartbladen plus legenda. De gemeente is per 1 januari 2010 verplicht om de bestemmingsplannen via internet beschikbaar te stellen. Met behulp van de IMRO-codering zijn de digitale bestemmingsplannen uitwisselbaar. Onderhavig bestemmingsplan wordt daarom IMRO gecodeerd.

Het bestemmingsplan wordt in de procedure beschikbaar gesteld via www.ruimtelijkeplannen.nl. Via deze site is een bestemmingsplan met de daarbij behorende (in)directe regelgeving op perceelsniveau en in detail te raadplegen. Als voldoende op een perceel wordt ingezoomd, zijn maatvoeringen zoals kavelbreedte, afstanden en bouwdieptes nauwkeurig te bepalen. Alle zones en aanduidingen worden met voorwaarden en beperkingen eenvoudig zichtbaar.

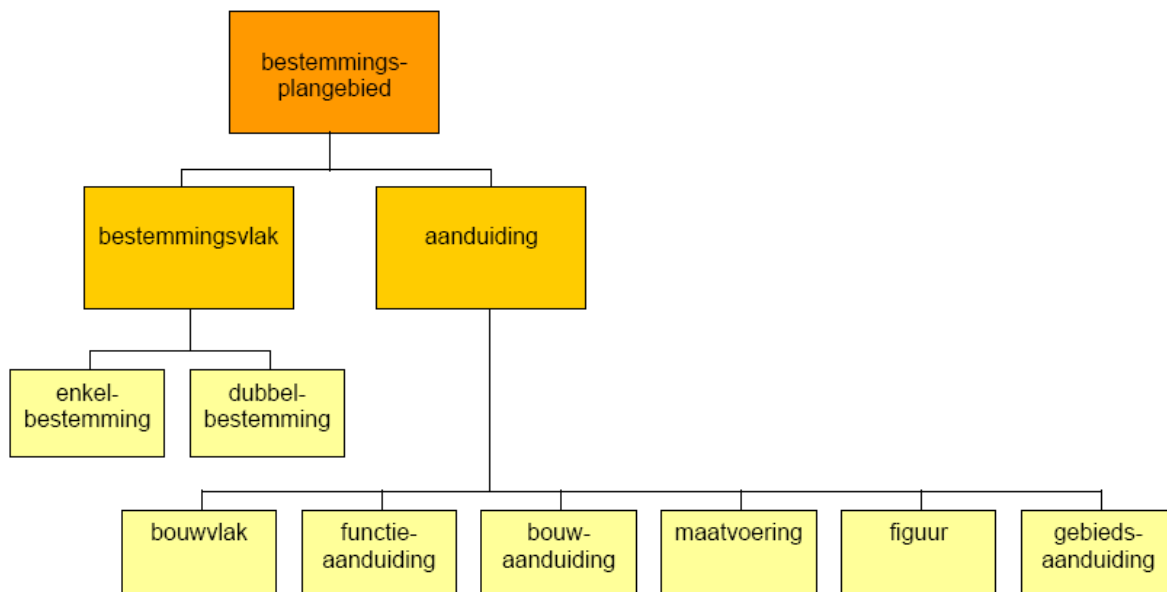
6.2 Toelichting op de bestemmingen

Het juridische gedeelte van het bestemmingsplan bestaat uit de verbeelding met regels. Bij ieder plan hoort een toelichting, dit onderdeel heeft echter als zodanig geen rechtskracht. De regels zijn opgebouwd uit inleidende regels in hoofdstuk I, bestemmingsregels in hoofdstuk II, algemene regels in hoofdstuk III en in hoofdstuk IV zijn de overgangs- en slotregels opgenomen.

Aangesloten is bij de gemeentelijke standaard, het gemeentelijk handboek en (de terminologie uit) de Wet Algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), die per 1 oktober 2010 geldend is. In die zin wordt in de regels gesproken over het realiseren van gebouwen, van bijbehorende bouwwerken en van andere bouwwerken, geen gebouwen zijnde. Bijbehorende bouwwerken zijn bijvoorbeeld de aanbouwen, uitbouwen, bijgebouwen en overkappingen. In het bestemmingsplan is zoveel mogelijk bij het Besluit omgevingsrecht (Bor) aansluiting gezocht.

Indien er in het bestemmingsplan regels worden opgenomen voor bouwwerken die reeds vergunningvrij zijn vanwege artikel 2 uit bijlage II Bor, dan blijven de regels uit het bestemmingsplan buiten toepassing.

Een bestemmingsplan bestaat uit de onderstaande bestemmingsplanobjecten.

I INLEIDENDE REGELS

Begrippen (artikel 1)

In dit artikel worden begrippen gedefinieerd, die in de standaardregels worden gehanteerd. Bij de toetsing aan het bestemmingsplan moet worden uitgegaan van de in dit artikel aan de betreffende woorden toegekende betekenis. Een aantal begrippen is door SVBP2008 voorgeschreven. Bij aanvulling van de standaard dient de begrippenlijst aangevuld te worden met voor het betreffende plan specifieke regels. Indien bepaalde artikelen vervallen, kunnen begrippen uit de standaard welke slechts voorkomen in het betreffende artikel verwijderd worden.

Wijze van meten (artikel 2)

In dit artikel wordt aangegeven hoe de in de standaardregels gehanteerde maten, die bij bouwen in acht genomen dienen te worden, gemeten moeten worden. Een aantal meetwijzen is door SVBP2008 voorgeschreven.

II. BESTEMMINGSGEEL

Agrarisch (artikel 3)

Gronden aangegeven als 'Agrarisch' zijn bestemd voor agrarisch grondgebruik en andere voorzieningen ten dienste van de bestemming. Tevens is een specifieke aanduiding opgenomen vanwege een glastuinbouwbedrijf. Agrarische bedrijfswoningen zijn niet toelaatbaar. Gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de kaart opgenomen bouwvlak.

Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering.

Het gebruik van de gronden als opslagplaats voor bagger, specie, zand en grond is expliciet verboden.

Bedrijf (artikel 4)

Bedrijven worden bestemd als 'Bedrijf'. De toelaatbaarheid van de bedrijfsactiviteiten is gekoppeld aan de Staat van Bedrijfsactiviteiten en/of een specifieke aanduiding daar waar het een bestand categorie 3 bedrijf betreft. Gebouwen mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de kaart opgenomen bouwvlak, met inachtneming van het aangegeven bebouwingspercentage. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. Bij het opnemen van het bouwvlak dient rekening gehouden te worden met enige uitbreidingsruimte voor de categorie 1 en 2 bedrijven. Op gronden buiten het bouwvlak mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht. In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering.

Ten aanzien van de situering van gebouwen en verschillende maatvoeringen zijn afwijkingen opgenomen. Tevens is een afwijking opgenomen ten aanzien van de toegelaten aard van bedrijfsactiviteiten. De mogelijkheid wordt geboden om bedrijfsactiviteiten toe te staan die niet in de Staat van Bedrijfsactiviteiten voorkomen of om bedrijven toe te laten uit maximaal 1 categorie hoger.

Het gebruik van de gronden voor de opslag van goederen en materialen op onbebouwde gronden is tot een gezamenlijke hoogte van maximaal 4 meter is toegestaan. Het gebruik van gronden voor onder andere het uitoefenen van detailhandel, anders dan als nevenactiviteit, of het oprichten van Bevi-inrichtingen en Wgh-inrichtingen is echter expliciet verboden.

Tot slot zijn nog enige wijzigingsbevoegdheden opgenomen. Ten eerste een wijzigingsbevoegdheid om de categorie-indeling van de Staat van Bedrijfsactiviteiten te wijzigen. Ten tweede is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen om onder voorwaarden de bestemming te wijzigen naar 'Wonen'.

Centrum (artikel 5)

Teneinde de attractiviteit van het centrumgebied als winkelgebied te verhogen, worden enkele commerciële functies in het centrumgebied (buiten de witte vlekken zoals in paragraaf 4.1 is beschreven) bestemd tot 'Centrum'. Binnen deze bestemming zijn alle functies zoals detailhandel en zakelijke dienstverlening en wonen vrij uitwisselbaar. Binnen 'Centrum' zijn (boven)woningen direct toegestaan. Gebouwen mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de kaart opgenomen bouwvlak. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. Op gronden buiten het bouwvlak mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht alsmede bijbehorende bouwwerken bij een woning. In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering.

Ten aanzien van de situering van de gebouwen en verschillende maatvoeringen zijn afwijkingen opgenomen.

Voor mantelzorg is een afwijkingsbevoegdheid opgenomen.

Zelfstandige autoboxen die voornamelijk gebruikt worden voor de stalling van voertuigen en de berging van huishoudelijke zaken, worden met een aanduidings- en bouwvlak aangegeven.

Detailhandel (artikel 6)

Detailhandelsbedrijven buiten het niet bestemde centrumgebied worden bestemd tot 'Detailhandel'. Binnen 'Detailhandel' zijn bovenwoningen toegestaan, echter slechts waar op de kaart een aanduiding is opgenomen. Gebouwen en bijbehorende bouwwerken mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de kaart opgenomen bouwvlak. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. Op gronden buiten het bouwvlak mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht. In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering.

Ten aanzien van de situering van de gebouwen en verschillende maatvoeringen zijn afwijkingen opgenomen.

Tot slot is er een wijzigingsbevoegdheid opgenomen om onder voorwaarden de bestemming te wijzigen naar 'Wonen'.

Dienstverlening (artikel 7)

Dienstverlenende bedrijven buiten het centrumgebied worden bestemd tot 'Dienstverlening'. Binnen 'Dienstverlening' zijn bovenwoningen toegestaan, echter slechts waar op de kaart een aanduiding is opgenomen. Gebouwen en bijbehorende bouwwerken mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de kaart opgenomen bouwvlak. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. Op gronden buiten het bouwvlak mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht. In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering.

Ten aanzien van de situering van de gebouwen en verschillende maatvoeringen zijn afwijkingen opgenomen.

Als verboden gebruik is de uitoefening van detailhandel, anders dan als ondergeschikte nevenactiviteit bij ter plaatse uitgeoefende bedrijfsactiviteiten, opgenomen.

Tot slot is er een wijzigingsbevoegdheid opgenomen om onder voorwaarden de bestemming te wijzigen naar 'Wonen'.

Groen (artikel 8)

Binnen de bestemming 'Groen' zijn grotere en structurele groenvoorzieningen (uit het Groenstructuurplan) zoals een park, bermen, waterpartijen, wandelpaden, speelvoorzieningen, straatmeubilair, en overige tot de bestemming behorende voorzieningen. Wijziging, aantasting, compensatie van dit groen en bomen dient getoetst te worden aan het gemeentelijk groenbeleid en kapregelgeving.

Op de betreffende gronden mogen kleine gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht. Door gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde toe te staan wordt het mogelijk om bijvoorbeeld een gebouw toe te staan ten behoeve van nuts- en speelvoorzieningen.

De bestemming is tevens voorzien van een aanduidingen, teneinde een waterretentie-gebieden te waarborgen.

Horeca (artikel 9)

Horecabedrijven worden bestemd als 'Horeca'. De toelaatbaarheid van de horeca-activiteiten is gekoppeld aan de Staat van Horeca-activiteiten. Bij horecabedrijven zijn slechts ter plaatse van een aanduiding bovenwoningen toegestaan. Gebouwen en bijbehorende bouwwerken mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de kaart opgenomen bouwvlak. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. Bij het opnemen van het bouwvlak dient rekening gehouden te worden met enige uitbreidingsruimte voor de bedrijven. Op gronden buiten het bouwvlak mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht. In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering.

Ten aanzien van de situering van de gebouwen en verschillende maatvoeringen zijn afwijkingen opgenomen. Tevens is een afwijking opgenomen ten aanzien van de toegelaten aard van horeca-activiteiten. De mogelijkheid wordt geboden om activiteiten toe te staan die niet in de Staat van Horeca-activiteiten voorkomen.

Het gebruik van gronden voor het uitoefenen van detailhandel is expliciet verboden.

Tot slot is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen om onder voorwaarden de bestemming te wijzigen naar 'Wonen'.

Maatschappelijk (artikel 10)

Maatschappelijke bedrijven, zoals educatieve, sociaal-medische, sociaal-culturele, levensbeschouwelijke voorzieningen alsmede voorzieningen ten behoeve van openbare dienstverlening, die gelegen zijn buiten het centrumgebied, worden bestemd tot 'Maatschappelijk'. Binnen 'Maatschappelijk' zijn geen (boven)woningen toegestaan. Tevens worden specifieke maatschappelijke voorzieningen met een aanduiding aangegeven. Gebouwen mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de kaart opgenomen bouwvlak. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. Op gronden buiten het bouwvlak mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht. In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering.

Ten aanzien van de situering van de gebouwen en verschillende maatvoeringen zijn afwijkingen opgenomen.

Als verboden gebruik is de uitoefening van detailhandel, anders dan als ondergeschikte nevenactiviteit bij ter plaatse uitgeoefende bedrijfsactiviteiten, opgenomen.

Sport (artikel 11)

Sportvoorzieningen worden bestemd tot 'Sport'. Specifieke sportvoorzieningen, zoals de voetbal, tennishal en fitness-studio kunnen met een aanduiding worden aangegeven. Gebouwen mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de kaart opgenomen bouwvlak, met inachtneming van een eventueel opgenomen bebouwingspercentage. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. Op gronden buiten het bouwvlak mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht.

In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maat-voering. De maximale hoogte is afgestemd op de behoefte aan speelwerktuigen, ballenvangers, vlaggen- en lichtmasten.

Als verboden gebruik is de uitoefening van detailhandel, anders dan als ondergeschikte nevenactiviteit bij ter plaatse uitgeoefende sportactiviteiten, opgenomen.

Tuin (artikel 12)

De gronden met de bestemming 'Tuin' zijn bestemd voor tuinen, erven en verhardingen, parkeervoorzieningen, water en waterhuishoudkundige voorzieningen. Binnen deze bestemming mogen uitsluitend erkers, balkons of luifels ten behoeve van aangrenzende hoofdgebouwen worden gebouwd. In de regels zijn nadere bouwregels gegeven voor deze uitbreidingen en voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde.

Verkeer (artikel 13)

De wegen en bijbehorende verblijfsgebieden worden bestemd als 'Verkeer'. Deze bestemming geldt voor alle straten, erven en wegen, er is dus geen onderscheid noodzakelijk naar de wegcategory. Onder deze bestemming zijn tevens begrepen groenstroken, bermen en bomen langs wegen, waarvan het schaalniveau het niet toelaat deze concreet te bestemmen in het bestemmingsplan. Wijziging, aantasting, compensatie van dit groen en bomen dient getoetst te worden aan het gemeentelijk groenbeleid en kapregelgeving.

Op de betreffende gronden mogen kleine gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht. Door gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde toe te staan wordt het mogelijk om bijvoorbeeld een gebouw toe te staan ten behoeve van nuts- en speelvoorzieningen. Specifieke bouwbepalingen voor straatmeubilair worden in de bestemming niet gegeven. Dergelijke bouwwerken, zoals verkeersborden, wegbewijzeringsborden, verkeerslichten, verkeerssignaleringsystemen enabri's worden aangemerkt als vergunningvrije bouwwerken conform het Besluit omgevingsrecht. Voor de oprichting van een dergelijk bouwwerk wordt niet aan de bouwvoorschriften in het bestemmingsplan getoetst.

Binnen de bestemming 'Verkeer' is een aanduiding opgenomen vanwege de singelloop van het Processiepark.

Water (artikel 14)

De op de verbeelding voor 'Water' aangewezen gronden zijn bestemd voor waterhuishoudkundige doeleinden, waterberging en waterlopen, retentievijvers met bijbehorende bouwwerken, geen gebouwen zijnde, waaronder bruggen, dammen, en/of duikers. Deze bestemming geldt voor gronden bij de Bremstraat en Beatrixweg.

Wonen (artikel 15)

Woningen bestemd voor de huisvesting van één huishouden worden in een bestemmingsplan bestemd tot 'Wonen'.

algemeen

Er is gekozen om op de verbeelding bouwvlakken op te nemen met bouwaanduidingen en maximale hoogten alsmede, waar nodig, functieaanduidingen.

Hoofdgebouwen mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de kaart opgenomen bouwvlak, met inachtneming van eventueel aangegeven maximaal aantal woon-eenheden. Onderscheiden worden de hoofdtypen aaneengebouwd, gestapeld, twee-aaneen, chalet en vrijstaand. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. Bijbehorende bouwwerken mogen worden opgericht binnen en buiten het op de kaart opgenomen bouwvlak.
Overall mogen bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht.

maatvoeringen

In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering; per bouwaanduiding gelden verschillende maatvoeringen voor breedtes en afstanden tot de zijdelingse perceelsgrens.

De diepte van de bouwvlakken is niet in de regels bepaald maar via het bouwvlak op de verbeelding op 12 meter bepaald. Bij de bouwvlakken is zoveel mogelijk met stroken gewerkt. Daar waar dit niet mogelijk is, zijn losse bouwvlakken ingetekend.

Vrijstaande woningen zijn minimaal 6,00 meter breed maar voor niet-vrijstaande woningen geldt in hoofdzaak een breedtemaat van minimaal 5,40 meter.

Een woning met bijbehorende bouwwerken wordt in de regel op 2,50 meter van een zijdelingse perceelsgrens gesitueerd.

Bijgebouwen bij een vrijstaande woning zijn maximaal 6,00 meter breed en bij een niet-vrijstaande woning maximaal 4,00 meter.

Goot- en bouwhoogtes voor hoofdgebouwen zijn in het plan niet standaard in de regels bepaald maar flexibel en op maat op de verbeelding weergegeven per bouwvlak. Dit is anders voor de hoogtes van bijbehorende bouwwerken; die zijn hoofdzakelijk vastgesteld op maximaal 3,25 respectievelijk 6,00 meter voor de goot- en bouwhoogte. Het totaal oppervlakte voor bijbehorende bouwwerken buiten het bouwvlak is bepaald op een maximum van 100 m² per bouwperceel met een maximum van 50% van de bebouwde oppervlakte.

Voor andere bouwwerken, geen gebouwen zijnde is een maximale maat van 2,00 meter bepaald. Deze maat van 2,00 meter geldt derhalve ook voor de erfafscheidingen binnen de bestemming 'Wonen'. Bij de bestemming 'Tuin' is deze afscheiding tot 1,00 meter teruggebracht, indachtig de vergunningvrije normen uit het Bor.

nadere eisen

Het bevoegd gezag kan onder voorwaarden nadere eisen stellen voor de situering en afmeting van aan- en uitbouwen, bijgebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde voor zover noodzakelijk is.

flexibiliteit

Het plan biedt daarnaast de mogelijkheid om door middel van afwijkings- en wijzigingsbevoegdheden op flexibele ofwel gewenste toekomstige ontwikkelingen in te spelen. Ten aanzien van de situering van de gebouwen en verschillende maatvoeringen zijn afwijkingen opgenomen.

Het plan bevat specifieke gebruiksregels ten aanzien van een aan huis verbonden beroep in een woning. In de standaard is daarnaast een specifieke afwijking van de gebruiksregels opgenomen ten behoeve van de uitoefening van beroeps- en bedrijfsmatige activiteiten in en bij een woning. Mede onder invloed van de sociaal-economische omstandigheden ontstaat er namelijk een zekere druk om in de directe woonomgeving beperkte bedrijfs-matige activiteiten te ontwikkelen. Enerzijds bestaat dit uit activiteiten die traditioneel in praktijkruimten worden uitgevoerd zoals arts, tandarts, fysiotherapeut, advocaat of accountant, anderzijds gaat het om ambachtelijke activiteiten zoals een lijstenmakerij of een stoffeerderij. De gemeente acht stimulering van deze vorm van werkgelegenheid en goede begeleiding gewenst, aangezien voor de bevolking enige ontplooiingsruimte wordt gecreëerd en de woonomgeving wordt verlevendigd. Aan de bevoegdheden voor beroeps- en bedrijfsmatig gebruik van een woning worden nadere voorwaarden gesteld, zoals dat het totaal in gebruik te nemen vloeroppervlak voor de activiteiten nooit meer bedraagt dan 50 m². Detailhandelsactiviteiten zijn niet toegestaan, uitgezonderd als ondergeschikte nevenactiviteit in verband met het desbetreffende beroep of bedrijf.

In de standaard is daarnaast een specifieke afwijking van de gebruiksregels opgenomen om onder voorwaarden het bewonen van een bijbehorend bouwwerk of tijdelijke vrijstaande woonunit door of voor inwonende ouders mogelijk te maken. De gemeente acht een beleidsregel hiervoor noodzakelijk, omdat er regelmatig een beroep wordt gedaan op mogelijkheden om vanwege inwonende ouders voorzieningen aan te brengen. Eén van de eisen die aan de afwijking gesteld wordt is dat het bouwwerk aan maximale maatvoeringen is gebonden, dat de gemeentelijke zorgmakelaar wordt benaderd alsmede dat (bij een woonunit) de woonunit bij het einde van de mantelzorg wordt verwijderd én de alsdan voorafgesloten overeenkomst vervalt.

Zelfstandige autoboxen die voornamelijk gebruikt worden voor de stalling van voertuigen en de berging van huishoudelijke zaken, worden met een aanduidings- en bouwvlak aangegeven.

Wonen - 1 (artikel 16)

Specifiek voor het plan Gagelrijzen is deze bestemming ingevoegd. In feite is de opbouw van de bouw- en gebruiksmogelijkheden identiek aan hetgeen onder de bestemming 'Wonen' is opgenomen en wordt thans volstaan met een verwijzing naar hetgeen bij artikel 15 is toegelicht. Het plan Gagelrijzen beperkt zich enkel tot vrijstaande woningen met aangepaste maatvoeringen voor bijvoorbeeld hoogtes en afstanden tot perceelsgrenzen. De afwijkingsregels volgen ook de mogelijkheden die onder de bestemming 'Wonen' zijn geboden. Het stedenbouwkundig plan met bouwvoorschriften is bepalend.

Leiding – Water (artikel 17)

De ondergrondse waterleiding vanuit Zegge is met een dubbelbestemming bestemd als 'Leiding – Water'. De gronden zijn naast de daarvoor aangewezen andere bestemmingen, primair bestemd voor de aanleg, instandhouding en bescherming van een ondergrondse waterleiding met een vrijwaringszone, gemeten vanaf de hartlijn.

Ter bescherming van de betreffende gronden is er een omgevingsvergunningvereiste opgenomen waarin specifiek wordt verboden om zonder of in afwijking van een schriftelijke vergunning van het bevoegd gezag een aantal werken en/of werkzaamheden uit te voeren. Werken die bijvoorbeeld behoren tot normaal onderhoud en beheer van de gronden zijn van het verbod uitgesloten.

Waarde – Archeologie 3 (artikel 18)

Naast de daarvoor aangewezen andere bestemming(en) zijn de gronden primair bestemd voor het behoud en de bescherming van de archeologische waarden van de gronden. Het is een gebied met hoge waarden. Er gelden specifieke regels voor het bouwen en er is een omgevingsvergunningstelsel (voorheen aanlegvergunning) opgenomen voor bebouwing met een grotere oppervlakte dan 100 m² en een diepte van meer dan 0,50 meter. Een wijzigingsbevoegdheid is opgenomen om de mogelijkheid te creëren om een archeologische waarde, na onderzoek, geheel of gedeeltelijk te laten vervallen of veranderen. Veelal wordt een onderzoeksrapport vereist waaruit blijkt of er inderdaad archeologische waarden zijn en/of deze worden verstoord.

Waarde – Archeologie 4 (artikel 19)

Naast de daarvoor aangewezen andere bestemming(en) zijn de gronden primair bestemd voor het behoud en de bescherming van de archeologische waarden van de gronden. Het is een gebied met lage waarden. Er gelden specifieke regels voor het bouwen en er is een omgevingsvergunningstelsel (voorheen aanlegvergunning) opgenomen voor bebouwing met een grotere oppervlakte dan 500 m² en een diepte van meer dan 0,50 meter. Een wijzigingsbevoegdheid is opgenomen om de mogelijkheid te creëren om een archeologische waarde, na onderzoek, geheel of gedeeltelijk te laten vervallen of veranderen. Veelal wordt een onderzoeksrapport vereist waaruit blijkt of er inderdaad archeologische waarden zijn en/of deze worden verstoord.

III. ALGEMENE REGELS

Anti-dubbeltelregel (artikel 20)

Om misbruik van de bouwvoorschriften te voorkomen, is in dit artikel bepaald dat gronden, die al eens als berekeningsgrondslag voor een omgevingsvergunning tot bouwen hebben gediend, niet nogmaals als zodanig kunnen dienen. Op deze wijze wordt het onmogelijk om percelen te splitsen en een tweede woning te bouwen. Dit artikel is door SVBP2008 voorgeschreven.

Algemene bouwregels (artikel 21)

In dit artikel is bepaald dat het bevoegd gezag nadere eisen kan stellen aan plaatsing van gebouwen, de dakhelling van hellende dakvlakken en de nokrichting en de plaatsing en vormgeving van andere bouwwerken. Deze eisen mogen slechts worden gesteld met het doel te voorkomen dat de belangen van derden worden geschaad of afbreuk wordt gedaan aan de doeleinden van het plan en met het oog op de bereikbaarheid van gebouwen, bouwwerken, geen gebouwen zijnde en gronden in verband met calamiteiten.

Algemene gebruiksregels (artikel 22)

In dit artikel is een algemeen gebruiksverbod gegeven voor gebruik in strijd met de bestemming. Het gebruik van gronden, gebouwen en andere bouwwerken ten behoeve van de exploitatie van een seksinrichting, een escortbedrijf en (straat)prostitutie is expliciet uitgesloten.

Algemene aanduidingsregels (artikel 23)

In dit artikel zijn regels opgenomen voor het bouwen in onder andere de luchtverkeer-, radar- en LPG-veiligheidszone. De regels dienen ter bescherming van het woon- en leefklimaat.

Algemene afwijkingsregels (artikel 24)

In dit artikel zijn enkele algemene afwijkingen opgenomen. Ten eerste is er een afwijkingsbevoegdheid volgens de Wabo opgenomen betreffende het overschrijden van de in het plan opgenomen maatvoeringen met maximaal 10%. Daarnaast is er een afwijking opgenomen voor het oprichten van antennes en masten tot 15 meter hoog. De afwijkingen zijn enkel mogelijk indien er geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de samenhang in straat- en bebouwingsbeeld en de gebruiksmogelijkheden van de aangrenzende gronden en bouwwerken. Ook zijn geringe afwijkingen mogelijk, die in het belang zijn van een ruimtelijke of technisch beter verantwoorde plaatsing van bouwwerken of die noodzakelijk zijn in verband met de werkelijke toestand van het terrein, mits de bestemming niet wijzigt en een bouwgrens maximaal 2,50 meter verschuift.

Algemene wijzigingsregels (artikel 25)

In dit artikel is een algemene wijzigingsregel opgenomen voor geringe afwijkingen die in het belang zijn van een ruimtelijk of technisch beter verantwoorde plaatsing van bouwwerken, geen gebouwen zijnde of die noodzakelijk zijn in verband met de werkelijke toestand van het terrein.

Voor één perceel, gelegen aan de Kaaistraat tussen nr. 62 en 66 is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen om ter plaatse één vrijstaande woning te realiseren. Dit is echter feitelijk geen nieuwe ontwikkeling; deze rechten zijn overgenomen uit het voorgaande plan.

IV. OVERGANGS- EN SLOTREGELS

Overgangsrecht (artikel 26)

Dit artikel betreft het overgangsrecht met betrekking tot gebruik van onbebouwde gronden en bouwwerken dat afwijkt van het bestemmingsplan op het moment dat dit rechtskracht verkrijgt. Dit gebruik mag worden voortgezet. Wijziging van het afwijkend gebruik is slechts toegestaan indien de afwijking hierdoor niet wordt vergroot. Dit artikel is in overeenstemming met het bepaalde in de Wro. Een afwijkingsmogelijkheid is opgenomen om in te springen op onbillijkheid van overwegende aard.

Slotregel (artikel 27)

In dit artikel wordt de naam van het betreffende bestemmingsplan opgenomen conform de wijze van SVBP2008: 'Kom St. Willebrord'.

7 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Regelgeving grondexploitatie

In de Wro is in afdeling 6.4 de regelgeving rondom grondexploitatie opgenomen. Centrale doelstelling van de wet is om in de situatie van particuliere grondexploitatie te komen tot een verbetering van het gemeentelijk kostenverhaal en de versterking van de gemeentelijke regie bij locatieontwikkeling. In artikel 6.12 van de Wro is bepaald dat de gemeenteraad een exploitatieplan vaststelt voor gronden waarop een bouwplan is voorgenomen. In artikel 6.2.1 Bro is vastgelegd wat onder een bouwplan wordt verstaan. De bouw van een of meerdere hoofdgebouwen is in het betreffende artikel van de Bro opgenomen. Een exploitatieplan dient tegelijkertijd met een bestemmingsplan te worden vastgesteld. Van een exploitatieplan kan worden afgezien, als kostenverhaal anderszins is verzekerd. Nu het hier gaat om een conserverend bestemmingsplan, is er van een bouwplan geen sprake, zodat een exploitatieplan niet noodzakelijk is.

Voorzover het plan uitgekristalliseerde ontwikkelingen bevat, is de economische paragraaf al uitgewerkt in het betreffende in werking getreden bestemmingsplan.

Economische uitvoerbaarheid

Het bestemmingsplan is op de eerste plaats consoliderend van aard. Het bestemmingsplan is daarmee economisch uitvoerbaar. Nader onderzoek naar de uitvoerbaarheid op grond van artikel 3.1.6 Bro is niet nodig gebleken.

Met betrekking tot de in het bestemmingsplan opgenomen locaties waar door middel van een afwijking via een omgevingsvergunning artikel 2.1, lid 1, sub c juncto artikel 2.12, lid 1, sub a, sub 1 Wabo ontwikkelingen mogelijk zijn, zal het onderzoek naar de economische uitvoerbaarheid verricht worden in het kader van de afwijkingsprocedure.

Aangezien het om een conserverend bestemmingsplan gaat, wordt de financiële betrokkenheid van de gemeente bij mogelijke investeringen per geval afgewogen. Om die reden is het opstellen van een exploitatiebegroting achterwege gelaten.

8. HANDHAVING

Handhaving van regelgeving vraagt om actuele regels. Regels die zijn gebaseerd op verouderde inzichten hebben hun geloofwaardigheid verloren en kunnen in redelijkheid niet meer worden afgedwongen. Door verouderde regels neemt de kans op misbruik daarvan toe. Door de actualisering van bestemmingsplannen worden actuele ruimtelijke kaders aangegeven en worden de grenzen bepaald waarbinnen planologische ontwikkelingen mogelijk zijn. De regels van het bestemmingsplan leggen een ruimtelijk relevante norm vast, met daaraan gekoppelde afwijkmogelijkheden, die het bestuur de mogelijkheid geven in te spelen op de dynamiek van de samenleving. Op die wijze wordt de gelegenheid geboden een belangenafweging te maken van individuele belangen ten opzichte van het algemeen belang.

De term handhaving wordt vaak eng uitgelegd als uitsluitend het toepassen van sancties achteraf, zoals bestuursdwang en dwangsommen. Dit wordt de repressieve vorm van handhaving genoemd. Handhaving bestaat echter ook uit het stellen van normen, het geven van voorlichting en het houden van toezicht op een goede uitvoering. Dit is de preventieve invalshoek. In de meest optimale situatie zou sanctionering niet nodig moeten zijn.

Handhaving van bestemmingsplannen en ruimtelijke regelgeving is de laatste jaren steeds meer in de belangstelling komen te staan van bestuurlijk Nederland. Dankzij enkele ingrijpende incidenten is de handhaving in een stroomversnelling gekomen. In toenemende mate spreken burgers de gemeente aan op het handhaven van de (eigen) regels. Ook in de jurisprudentie is een verandering tot stand gekomen. De rechter spreekt zich nadrukkelijk uit over het handhaven van de regelgeving en neemt zelfs in beginsel een plicht tot handhaving aan. Daarnaast krijgt de rechtszekerheid van bestemmingsplannen bij de rechterlijke toetsing een steeds belangrijkere rol.

Op 25 maart 2009 is het handhavingsbeleid bouwregelgeving Rucphen 2009 in werking getreden. Op 11 januari 2011 heeft het college van burgemeester en wethouders het uitvoeringsprogramma handhaving bouwregelgeving voor 2011 vastgesteld. Dit programma geeft een gedetailleerd overzicht van de uit te voeren taken inclusief toezicht, controle- en sanctie strategie.

9 MAATSCHAPPELIJKE TOETSING EN OVERLEG

9.1 Maatschappelijke toetsing

De gemeente betreft de bevolking, middels inspraak, bij de voorbereiding van plannen op ruimtelijk gebied. Het voorontwerp van het bestemmingsplan is om die reden gedurende zes weken voor de inspraak terinzage worden gelegd voor ingezetenen en belanghebbenden, met ingang van 22 december 2011. Op 10 januari 2012 is een inspraakavond belegd. De inspraakreacties, drie stuks, zijn vervolgens opgenomen in een Notitie Inspraak waaruit blijkt hoe met de reacties wordt omgegaan en in hoeverre de reacties tot een aangepast ontwerpbestemmingsplan zullen leiden. Deze notitie is in de bijlagen bij deze plantoelichting opgenomen; korthedshalve wordt daarnaar verwezen. Het blijkt dat alle reacties leiden tot aanpassing van het bestemmingsplan.

Het ontwerpbestemmingsplan ligt vervolgens vanaf 11 juni 2012 gedurende zes weken ter inzage op het gemeentehuis. Tevens zal het ontwerpbestemmingsplan tijdens deze periode via elektronische weg raadpleegbaar zijn. Gedurende de periode van terinzagelegging kan een ieder zienswijzen omtrent de beoogde ontwikkeling schriftelijk kenbaar maken bij de gemeenteraad alvorens de raad een besluit omtrent vaststelling neemt.

9.2 Overleg

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 3.1.1 Bro wordt bij de voorbereiding van het bestemmingsplan overleg gepleegd met besturen van gemeenten, Rijksdiensten, provinciale diensten en dergelijke. Voor dit plan is overleg gepleegd, onder meer met:

- Provincie Noord-Brabant;
- Waterschap Brabantse Delta;
- Rijkswaterstaat;
- Regionale Brandweer.

Een schriftelijke vooroverlegreactie is ontvangen van de provincie en het waterschap. Met de regionale brandweer is overleg gevoerd. De reacties zijn in de bijlagen bij dit bestemmingsplan opgenomen evenals een Notitie Vooroverleg waaruit blijkt hoe met de reacties wordt omgegaan. Korthedshalve wordt naar deze Notitie verwezen.